

1

2

3

4

ऋग्वेदीयादशग्रंथाः ।

ॐ नमः शिवाय ॥

ऋग्वेदसंहिता—परिभाषा—सर्वानुक्रम-

छन्दसि—स्वाहाकारहोमनिर्णयप्रयोगा-

दिविचिधोऽयुक्ताविषयसंहिता

मन्त्रकोशयुताच

ऐतरेयब्राह्मणम्—भाष्यपाठैस्तत्रतत्रा-

नुवादितम्

शिक्षादिवेदपटङ्गानि—नाम

१ शिक्षा पाणिनीया, २ ज्योतिषं लगधस्य,

मू. ३ रु. ट. ॥.

मू. १ रु. ट. ८०

३ छंदः पिगलनागस्य, ४ निघंटुः, निरुक्तं च

यास्कस्य, ५ श्रौतसूत्रं आश्वलायनस्य,

६ अष्टाध्यायीसूत्रपाठः पाणिनीयः

शिक्षादिचतुष्टयं—नाम १ शिक्षा, २

ज्योतिषं, ३ छंदः, ४ निघंटुः इति

गृह्यसूत्रं—आश्वलायनीयम्.

ऐतरेयारण्यकं (उपनिषद्) भाष्यपाठैः

संवाद्य शोधितमस्तीदं पुस्तकम्

पदपाठः—ऋ सं. पदानि शुद्धपाठः मू. ३ रु. ट. ॥.

मू. १। ट. ८०

मू. ८० ट. ८॥

मू. ८० ट. ८॥

मू. १० ट. ८॥

त्वथयोनुचाहयजतिचक्रस्मात्तंहोतेत्याचक्षतइतियद्वाग्रसत्त्रयथाभाजनंदेवताअमुमाचहामुमाचहेत्यायाहयतितदेव
 होतुहोनृत्यंहोताभवतिहोतेत्येनमाचक्षतेयएवंवेद ॥ २ ॥ पुनर्वाएतमृत्विजोगभंकुर्वतियंदीक्षयंत्यद्भिरभिषिचंतिरे
 तोयाआर्पःभरेतसमेवंनंतकृत्वादीक्षयंतिनवनीतेनाभ्यंजंत्वाज्यंवेदेवानागुरभिघृतंमनुष्याणामायुतंपितृणानवनीतंग
 भर्णातद्यक्षवनीतेनाभ्यंजंतिस्वेनवनंतद्वागधेयेनसमर्धयंत्यांजंत्येनंतेजोवाएतदक्षयोर्यदांजनंसतेजसमेवंनंतकृत्वादी
 क्षयंत्येकयिरात्यादर्भपिंजळःपावयंतिशुद्धमेवंनंतपूतंदीक्षयंतिदीक्षितयिमितंप्रपादयंतियोनिर्वाऽएपादीक्षितस्ययद्दी
 क्षितयिमितंयोनिमेवंनंतत्वांग्रपादयंतितस्माद्ध्रुवाद्योनेरास्तेचचरतिचंतस्माद्ध्रुवाद्योनेर्गर्भाधीयंतेचप्रचजायंतैतस्मा
 द्दीक्षितनान्यत्रदीक्षितयिमितादादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वापियाभ्याश्रावयेयुर्वससाग्रेणुवंतुल्यंवाएतद्दीक्षित
 स्यद्वासर्वल्वेनवनंतत्त्रोणुवंतिकृष्णाजिनमुत्तरंभवत्युत्तरंवाब्रूवाज्जरायुर्णवंनंतत्त्रोणुवंतिमुष्टीकुरुतेमुष्टीवैकृ
 त्वागर्भेन्तःशेतैमुष्टीकृत्वाकुमारोजायतेतद्यन्मुष्टीकुरुतेयज्ञंचरतत्सर्वाश्चदेवतामुष्ट्योःकुरुतेतदाहुर्नपूर्वदीक्षिणःसंस
 वोस्तिपरिगृहीतोवाएतस्ययज्ञःपरिगृहीतादेवतानितस्यातिरस्त्यपरदीक्षिणएवयथातथैत्युन्मुच्यकृष्णाजिनमवभृथम
 भ्यंवेतितस्मान्मुक्तागर्भजरायोर्जायंतैर्मेहववासमाभ्यंवेतितस्मात्मेहयोल्वेनकुमारोजायते ॥ ३ ॥ त्वमग्नेसप्रथाअ
 मिन्तोमयासेमयोमुचइत्याज्यभाग्योःपुरोनुवाक्येअनुवृत्त्याद्यःपूर्वमनीजानःस्योत्तस्मैत्वयायज्ञंवितन्यतइतियज्ञमेवा

यजति यत्पथ्यामेपयजति पार्थिवतद्यज्ञं पंधामपिनयति चक्षुषी एवाग्नीषोमीप्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिश्चक्षुषा नैदे
पायं न जाजानं र्धाधुषा वा एतद्वज्ञायते यदप्रज्ञेयं तस्मादपि मुग्धश्चरित्वा यदवाचुष्ठ र्धाचक्षुषा प्रजानात्यथ प्रजानाति यद्वैत
देवा यदंसा जानन्नस्रं त्यां पायतत्सा जानन्नं स्यां मम भरर्द्धस्यैव यज्ञस्तायतेऽस्य क्रियते स्य संश्रियत इयं ह्यदिति स्तदुत्तमामदितिं
यजति यदुत्तमामदितिं यजति यज्ञस्य मज्ञात्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुव्यात्यै ॥ ८ ॥ देवचिशः कल्पयितव्या इत्याहुस्ताः कल्प
माना अनेमनुप्ययिन्वाः कल्पन्त इति मर्वायिनः कल्पन्तैकल्पते यज्ञोपितस्यै जनतार्यं कल्पते यज्ञं यं विद्वान्होता भवति स्वस्तिनः
पथ्यामुधन्यस्वित्यन्याह स्वस्त्यप्सु वृजने स्वयंति ॥ स्वस्तिनः पुत्रकृधे पुयोनिषु स्वस्तिराये मरुतो दधातनेति मरुतो वै देवा
नां विरोस्तार्ण्यतद्यज्ञमुखे चीक्षुर्पत्सर्वैरंछंदोभिर्ब्रजेदित्याहुः सर्वैरंछंदोभिरिष्टुर्देवाः स्वर्गलोकमजयैस्तथैव तद्यजमानः स
र्वैरंछंदोभिरिष्टुस्वर्गलोकां जयति स्वस्तिनः पथ्यामुधन्यं ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठेति पथ्यायाः स्वस्ते स्विष्टुर्भावेन यदु
पथाराये अस्मान् दिवानामपि पंधामगन्मैत्यं स्विष्टुर्भैर्यंगोमम्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिवियाष्टुर्धिव्यामिति सोम
स्य त्रिष्टुर्भावा विश्वे देवं मत्पति य इमा विभ्या जाता नीति स यितुर्गायत्र्यर्था सुत्रामाणं पृथिवीं चामने हूस्मं महीमूषुमातरं सुव्रताना
मित्यदिते जगत्या येतानि वा वनर्वाणि च्छंदं तं सिगात्यत्रं त्रष्टुर्भं जागतमन्वन्येतानि हि यज्ञे प्रतमामिव क्रियंते एतद्देवा अ

यस्यामेव स्यात्प्रायणीयं निर्यपेक्षं तस्यामुदयनीयं निर्यपेक्षं ततो व्यवच्छिन्नो भवत्यमुष्मिन्वापेतेन लोके राधु
 र्भर्तिनास्मिन्नित्याहुर्ब्रह्मायणो यमिति प्रायणीयमिति निर्णयं प्रति प्रयत्ने वा समाहोकाद्यजमानो इत्यादि
 त्वयं यतदारुर्ध्वं तिपलेषाज्यानुवाक्यायाः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः कुर्वोद्या उदयनीयस्य पुरोनु
 वास्यास्ताः प्रायणीयस्य याज्याः कुर्वोत्तद्व्यतिपजत्युभयोर्लोकयोर्ऋज्या उभयोर्लोकयोः प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋज्यो
 रुभयोर्लोकयोः प्रतिष्ठित्यतिष्ठति यद्वयं वेदादित्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयो यज्ञस्य धृत्य यज्ञस्य वर्सन
 धीयज्ञस्याग्रं सार्यं तर्घयं ददति हस्माह ते जन्या उभयतो तयोरेप्रसंसाय वसं न ह्येत्येवमेवं तद्यज्ञस्योभयतो तयोरेप्रसं
 साय वसं न ह्यतिष्ठति यदादित्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयः पथ्यं ये वेतस्व स्याग्रं यं तिपथ्यां स्वस्तिमभ्युद्यंति स्वस्त्ये
 वेतः प्रयंति स्वस्त्युद्यंति स्वस्त्युद्यंति ॥ ११ ॥ इति प्रथमपंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

प्राच्यां वादिदिशे द्याः सोमं राजानमर्कं णस्तस्मात्प्राच्यां दिशि क्रीयेत तत्र यो दशान्मासादर्कं णस्तस्मात्प्रयोदशो मासो
 नानुविष्टते न वै सोमविक्रय्यनुविष्टं तेषां पाहिंसोमविक्रयी तस्य मनुष्यानभ्युपावर्तमानस्य विशोषी योषीं द्वियाणि
 व्युदसीदंस्तान्येक्यर्वावारुरुल्मं तं तानि नाशकुं स्तानि द्वाभ्यां तानि सित्वा भिस्तानि चतस्रिभिस्तानि पंच भिस्तानि पद्भिस्ता
 नि सप्तभिर्नवायारुपर्वतान्यष्टाभिर्यारुंधतीष्टाभिराश्रवने कष्टाणि ग्ग्यारुंधतीष्टाभिराश्रुवर्ततदष्टानां मष्टत्यमश्रुतेय

पात्राज्ज्ञेयान्तेषामनिहविषायजंतीत्यन्याहेतातेविश्वपरिभूरन्तुयज्ञं ॥ गयस्फानःप्रतरणःसुवीरइतिगवांनस्फात्रयि
 त्प्रतारयित्तेपीत्येवतदाहवीरहाप्रचरामोमदुर्योनितितिगृहार्वदुर्योविभ्यनिर्वसोमाद्राज्ञआथतोयजमानस्यगृहाःसयंदं
 तामन्राहृणांत्येवंतच्छमयन्तिमोस्यशांतोनप्रज्ञानपटून्निहनस्तीर्माधियंशिक्षमाणस्यदेवेतिवारुण्यापरिदधार्तिवरुणदे
 वत्योवाणैतायद्यावदुपनदोयाधत्पगिश्चितानिप्रपद्यंतस्वयंव्रनंतदेवतयोस्वेनच्छंदसाममर्थेयतिशिक्षमाणस्यदेवेतिशि
 क्षतेवाणैरयोयजनेक्रतुदंक्षेत्रुणमंशिक्षार्धीनिवीयंप्रज्ञानैरुणमंशिक्षार्धीत्येवतदाहेययातिविश्वानुरितात्तरमेसुतमा
 णमपिनारंरुहेमेतियसोचसुतमार्ताःकृष्णाजिनंचगुनमार्तायोर्ग्वसुतमार्तावाचमेवतदारुह्यतयास्वर्गलोकमभिमंतरन्ति
 तापताअष्टावन्वाहरूपममृद्धाणंतडयजस्यममृद्धयद्रूपममृद्धैयत्कर्मक्रियमाणमृगाभिवदत्तितामांत्रिःप्रथमामन्वाहात्रि
 रुत्तमार्ताद्वादगनंपद्यंतैद्वादगंयमामाःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराभोेतियएवंवेदत्रिःप्रथ
 मंत्रिरुत्तमामन्वाहेयज्ञस्यवतद्वर्मानद्यानिस्थंभ्रवन्त्रायाचिभ्यंभाय ॥ १३ ॥ अन्यतरोनद्वान्युक्तःस्योदन्यतरोविमुक्तो
 ऽधराजानमुपावहरेयुर्दुभयोर्धिमुक्तयोऽप्यवहरेयुःपितृदेवत्वंराजानंकुर्युर्देयुक्तयोरयोगक्षेमःप्रजाविदेत्ताःप्रजाःपरि
 त्तरेन्योनैजान्धुनिमुक्तमच्छालामदांप्रजानोरूपेयंगुरुस्तच्चक्रियाणीतेययुस्तेन्येचिमुक्तेऽन्यउपावहरंतुभावेवतैक्षेमयो
 गोक्रुत्येर्वेदियामराधाएतलोकेरूपमयन्तैतएतस्योपगच्छांतिऽयद्यत्तंतनोक्ततोमगाअजयैस्तेदक्षिणस्यांदिश्यद्यत्तंततां

याचा हा धक्का माह्याचा पृथिवीयामन्याहेतिद्यागपृथिवीऽन्यां वा एतं जातं देवाः पर्येष्टुं हस्ताभ्यां मवाद्यापि पिबिगृहीतं स्तस्मा
 ह्याया पृथिवीयामन्याहात्यामंनपुंकरादधीति नृचमाग्नेयं गायत्रमन्याहोमिध्यमानं न्वयं नंतं हवतयां म्वेन च्छेदमात्मभ
 पयस्य धर्वा निरमंधंते निरूपममृदं मंतद्वयस्तस्य ममृदं यद्रूपममृदं द्रव्यत्कर्म क्रियमाणमृगभिरुदतिसयदिन जायेत यद्विचित्रं
 जायेत गक्षोऽप्योगायत्र्यो नृच्यो अग्रं हंसिन्यग्निर्णामित्येतारक्षमामपहत्यै रक्षांसि वा एनंत द्योऽग्निं तयहि न जायेत यो हं चि रं
 जायेतं मये च कस्यां मेयानूक्ताया जायंत यद्विद्वयोगं जातवदतिं जाताय जातवतं (ममिभरूपामनुब्रूयाद्यद्यज्ञो मिरूपयंत
 तममृदं मायं हन्ते नरमादिनिमिति हस्ताभ्याह्येन मंधीति शिशुं जातमिति ति शिशुरिव वा एण प्रथम जातं यायदग्निने विभ्रति विशाम
 द्विस्वधरमिति यद्वेदेयानां नंतं देवाभो ३ निति प्रदं वेदेयानं यं भरतावमुचित्तममिति प्रत्रियमाणायामि रूपं यद्यज्ञेभि
 रूपंतस्ममृदं मास्वेपो नानि पीदति त्ये पहाऽअस्य स्थां यो नित्ये दग्नि रं ग्राजं जातनेदगीतिं जातइतगे जातवेदा इतरः प्र
 यंसि नीतातिथिमित्ये पहा अस्य प्रियातिथिर्ये दग्नि रं श्र. स्यात् अगृहपतिमिति शात्यां मंधं नंत हधात्यं गिनार्निः समिध्यते
 कविर्गृहपतिर्युवा ॥ हव्यवा इनुह्वास्य इत्यामि रूपं यद्यज्ञे मि रूपंतत्तममृदं चं ह्यं अग्निना विप्रो विप्रण सन्तसे तं तिचि प्र इत
 रोचि प्र इतरः सन्नितरः सखा मख्याममिध्यम इत्ये पहा अस्य स्वः सखा यदग्नि रं श्रं सन्तं मर्जयंत सुकनुं पुरोयायानमा
 जिपु ॥ स्वेपुधये युवाजिनमित्ये पहा अस्य स्वः धो यो यदग्नि रं श्रं ये सूनयज्ञभयजंत देवा इत्युत्तमया पस्वि दधाति यज्ञेन यंत धे

[illegible]

षण्णोकाङ्गुगेतुग्नं यथा जीरासं स्वेदयतीत्यां स एवैतया अयस्मर्यामं यं मामाकृत्य तं गजतामं तं रिशं हरिणीं दिव्यं तं तथैमौ ह्योकाङ्गुपुरो
 तुयेतं तं देवा अद्भुतं नुपुगेया इमं मुगा इमो ह्योकाङ्गुप्रतिक्रव्यामहा इति तथैति म द एवास्याः प्रत्यक्षं च तं तं श्री
 प्रसं तं रिशः विषाणं दिव्यं स्नेनं थं मो ह्योकाङ्गुप्रः प्रत्यक्षं तं तं देवा अद्भुतं नुपुगेया यामो पमदा र्दं महापुरं जयंतीति तथैति तं
 या मे यप्रथमामुपमदमुपायैस्त्वं यं यनान् स्मोनेकादनुदं नं याद्विनीयां न थां न रिशं धां नृतीयां तया दिव्यं स्नां स्तर्धं भ्यो लोके भ्यो
 नुदं नं तं तं राणं भ्यो लोके भ्यो नृत्ता अमुगं कृतुं न अयं नं तं देवा अद्भुतं नुपुगेया यामो पमति तथैति तं टमास्मिद्यः सतीरुपमदो दिद्वि
 दिव्यं केषामुपायस्मा परं नमपद्यं तं पट्टा र्त्तयस्मान्या कृतुं भ्यो नृदं नं नैवा कृतुं भ्यो नृत्ता अमुगं मागलश्रयं तं तं देवा अद्भुतं नुपु
 म द एवोपाया मेति तथैति तं दमा परं गनीगं मदो दिद्विदिगं केषामुपायैस्मा द्वा दशममपद्यं तं द्वा दशार्थं मामां स्नान्वयं मां स भ्यो नृ
 दं नं तं यं मां भ्यो नृत्ता अमुगं अभिमानश्रयं नं तं देवा अद्भुतं नुपुगेया यामो पमति तथैति तं इमा द्वा दशमतीरुपमदो दिद्विदिगं
 केषामुपायैस्मा धनृविर्गतिं समपद्यं तं च नृविर्गतिं यां अर्धमां स स्नान्या अर्धमां भ्यो नृदं नं तं देवा अर्धमां स भ्यो नृत्ता असुरां अ
 रोगं च ॥ अयं न न देवा अद्भुतं नुपुगेया नं देवां योपायां मेति तथैति तं थामं च नृपायैस्त्वं यं यं नानहो नुदं तं यामपरा कृतया
 गं धे स्मान् यो ना न्यामं रोगं च ॥ अयमनगार्थं स्नान्मनुपुर्वो ह्युपुर्वो योपमदा प्रचरित्तव्यं स्वपरा हे पुरया ता वं तं मे य तद्विपते
 लोका परीर्गतिर्ना ए ॥ २३ ॥ अित्तयैर्लज्जां च ता य न पगदेने इगप्यं यो यो गणाधिदैवो विप्रित्तं च यं यं स गणार्जां विप्रित्तं च य

हा कथाः पुरां दीप्तिं प्राणि जपन एव प्रहस्य हस्तान् सो मासि सत्पतिर्गोयस्मानो अर्भो विहेदं विष्णु विंचक्रमेत्री णिपदा विचक्र
 अहं देता विष्वं स्तर्भिरपराहय जतिप्रतां राण ताभि देवाः पुरोभिंदंत आयन्य दुपमदः मच्छंदमः कर्तव्यान विच्छंदमोयद्वि
 स्रंदमः पुरोदीरा गुत इदृष्यादी भगोरा यो जनिंतस्मिन्मात्मच्छंदम एव कर्तव्यान विच्छंदमस्तदुहस्माहोपाविजानि शु
 तेषं इपमदा विहं रंतद्राहणयस्मादप्य भर्गत्स्य भ्रात्रियस्य मुगं व्यं यज्ञायंत नृत्तमियरे भर्तयेत्याज्यहविषो लुपमदोर्भिवामु
 मुममभ्याहंतस्मादस्मत्तद्राह ॥ २० ॥ देवयमं राणंतद्ययया ज्ञाध्यानुया ज्ञाध्या प्रयाजमननुयाजं भवतोऽप्यंसं सित्या
 अदतिरायमपृदतिक्कमया आरयति यज्ञस्या निवृत्त्या अनपक्रमायनदाहः कर्मिवयाण तत्सोमस्यराज्ञोतं च रंति यदस्य
 पूतेत्तानेष रंति पृतनेन हरिणं लेद्रो वृत्रमहस्त एतनुगं नृष्टं देवमोमायायतामिद्राय कथनविद आनुभ्यमिद्रः यायतो मात्य
 मिद्रादृष्यादस्याययास्मान्मर्मगिन । मन्वांमं प्रयास्वस्मिन्तं देवमोमं गुत्या मुहचमर्तायंति राज्ञानमाप्याययंति यदेवा
 स्तत्तत्कुरमि रातेः पंतिनं देवास्वन्तं नायाययत्य आणन रंधं येत्यं द्यावा गृधि व्यंवांणमभौयत्सोमोरा ज्ञातद्यं देवाराय ए
 एरास्मान्जिदं पंभाय ॥ अतमृतयादि न्यानमोदि रंनम पूर्णं वद्यादनिं प्रस्तरं निह्वं तं द्यावा पृथिवीभ्यामं वतश्चमस्तु वैत्य
 पोऽनेन रं देत्यपरपं येत्येय ॥ २१ ॥ इति प्रथमपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

न्याहंसरराध्यामीक्षमाणोनुब्रूयाद्विश्वमिचिहिरूपंराध्याःशुक्लमिवचकृष्णमिवचरुंधंआत्मनेचयजमानानाय
 चयंत्रवैविद्यानेतारराध्यामीक्षमाणोन्वाहपरित्वागिर्वणोगिरइत्युत्तमयापरिदधातिसयंदवहवियधिनंसपरिश्रितेमन्यतो
 धपरिदध्यादनंभापुकाहहोतुश्चयजमानस्यचभार्याभवंतियत्रवैविद्यानेनयाहविधानयोःसंपरिश्रितयोःपरिदधातिय
 जुपाचाएतेसंपरिश्रियेतयद्वविधानैयजुर्पवनेएतत्परिश्रयंतितोयंदवाध्वयुश्चप्रतिप्रस्थाताचोभयतोमेध्यानिहन्याताम
 धपरिदध्यादत्रहितेसंपरिश्रितेभवर्तस्ताएताअष्टावन्वाहरूपसमृद्धापतंदयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृग
 भियदतित्तासांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमांताद्वादशसंपद्यंतैद्वादशवमामाःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायत
 नाभिरेवाभीरभोतियएवंचेदंत्रिःप्रथमांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्ययतद्वसोनह्यतित्स्थेन्नेवलायाविस्रंसाय ॥२९॥ अग्नीपो
 माभ्यांप्रणीयमानाभ्यामनुब्रूहीत्याहाध्वर्युःसावीहिंदेवप्रथमायपित्रइतिसावित्रीमन्याहृतदाहुर्यदग्नीपोमाभ्यांप्रणीयमा
 नाभ्यामनुवाचाहोधकस्मात्सावित्रीमन्वाहेतिसवितार्वैप्रसवानामीशेसवितृप्रसूताएवंनातत्रणयंतितस्मात्सावित्रीम
 न्याहंप्रतुब्रह्मणस्पतिरितिब्राह्मणस्पत्यामन्वाहृतदाहुर्यदग्नीपोमाभ्यांप्रणीयमानाभ्यामनुवाचाहोधकस्माद्ब्राह्मणस्पत्या
 मन्वाहेतिब्रह्मर्चयृहस्पतिर्ब्रह्मचाभ्यामेतत्पुरोगर्बमकर्णयंब्रह्मण्वद्रिष्यतिप्रदेव्येतुसृतेतिसययूतमेवतद्यज्ञंकरोतितस्मा

एतन्निद्या रज्जो लभ्ये ध्यायन्नितापञ्चो ह्यभ्यर्चयति यत्र यं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतय परिदध्यात्ताप
 ताः गता दद्यान् राहुरपमगृह्णाएलन्दयस्तस्य समृद्धं यद्रूपममृद्वैयत्कर्म क्रियमाणमृगभियदतितामां त्रिः प्रथमामन्वाहन्निरु
 लभ्यन्ति ता एव सिगतिः संस्पृष्टं तत्कविर्नाप्यत्र जायते तद्वादिनामाभाः पंचतयत्र यद्दमेदोका अमायादित्य एकविंश उत्तमामप्रतिष्ठा
 तदेवं ईसा र्धस्मदापि पत्यंत ब्रह्मस्य पिष्टपैतत्प्रजापतेन गयते नैतत्स्वाराग्यमृभोत्येतमेयताभिरेकविंशत्येकविंशत्या ॥ ३०
 इति प्रथमं विष्णुवापं पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ इति प्रथमं विष्णुवापं ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ अथ द्वितीयपञ्चिकाप्रारंभः ॥

धीमणेऽन्तायनेमः ॥ हरिः ॐ ॥ एतेन वैदेवा ऊर्ध्वाः स्वर्गलोकाभ्यां स्तोत्रिभयुरेमं नो हृद्भूमिमुप्याश्चक्रपयश्चानुप्रज्ञा
 स्वैरिति तं रूपेण चायो रसं यत्पुपं न वायोपयं सद्युपस्पृश्य तमयार्चनायं निमित्तोर्ध्वोऽुदायं स्ततो वैमनुष्याश्चक्रपयश्च
 देवानां दसरास्तु न्यायेन्यस्तस्माच्चिदेषिष्यामः प्रज्ञात्यादिति वैयूपमं यानि देवार्चनायं निमित्तं विदुरं न वै देवाय न
 मयूपपति तमुत्सायां पं न्यमिन्नं स्तोत्रं प्रयत्नम जानन्न स्वर्गलोकेन द्यद्युप ऊर्ध्वो निमीयतं यज्ञस्य प्रज्ञा त्वं स्वर्गस्य लोके
 स्यानुत्सायं रत्नं गणपद्युपः सोऽर्थाश्रितः कर्तव्योऽष्टाश्रितं वै च अस्तं तं महर्तिं द्विपते भ्रातृध्यायवर्धयोऽस्य स्तुत्यस्तस्मै स्तुतं वै
 यजो रपूषः ऋषभं द्विपतो यप उद्यतसि धृति तस्माद्वाप्यं तद्द्विषोऽद्विषितस्याग्निं यं भवत्यमुष्यायं यूपोऽमुष्यायं यूप इति हृद्भूमि
 दि रं यूपं पुनरिति स्वर्गकामः त्सादि रं यूपं येन देवाः न्यर्गलोके कमजयेन यं यत्तद्यजमानः स्वादि रं यूपं न स्वर्गलोके जयति वैल्यं यूप
 पं तु गौणां तापकामः पुष्टिकामः समानमार्थं विल्यो गृभानं मन दन्नाद्यस्वरूपमामूढाच्छाखाभिरनुचितं स्तुष्टेः पुष्यति प्रजां
 ऋषभं धृपयं पिद्वान् रल्यं यूपं कुन्तयं देवर्वा ३ ॥ चिल्यं ग्योतिरिति वा आचक्षते ग्योतिः स्वे पुगयति श्रेष्ठः स्वानां भवति
 यपयं देवर्वा नाना यूपं कुन्तयेत जगामो यद्वा यचमकामं नो जायमद्वा यचमं यन्न स्यतीनां पलाशे जस्वी यद्वा यचमं भवति यए
 यं पिद्वान् राना नाना यूपं कुन्तयेत देवर्वा ३ ॥ गर्वे रां यापयत्यस्तग्यतीनां यो न्ति यत्पलाशोऽस्तं मागपलाशं वै यपलाशो न नाचक्ष
 तेऽमुष्यत्पलाशं यूपं कुन्तयेत मिनिमो देवो ह्यन्वजन्मनीनी फलान् जयामोऽप्यथ तिल्यद्वै केन ॥ २ ॥ अग्नये पुन्यमन्तुर्वा रत्नवाङ्म

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ यत्नेनवेदेवा ऊर्ध्वाःस्वर्गलोकायस्तेविभगुरेमनोदृष्टुमनुप्याथऋषयथानुमन्ता
 स्यंतीति त्वं यूपेनवायोपर्यस्तं यद्युपस्ययूपत्यंतमवाचीनाग्रं निमित्तोऽथा उदार्यन्ततोऽगमनुप्याथऋषयथ
 देवानां यज्ञवास्त्यभ्यार्यन्यज्ञस्य किंचिदेपिप्यामः प्रज्ञात्यादिति त्वं यूपमेवाविंदसवाचीनाग्रं निमित्तं तत्तत्तदुत्तरेन वेदेनायज्ञ
 मयूपपन्निति तमुत्तारायोर्ध्वन्यमिन्वंस्ततोऽवेतेप्रयज्ञमजानन्प्रस्वर्गलोकेतद्यद्युप ऊर्ध्वोनिमीयंतं यज्ञस्य प्रज्ञात्वं न्यगं गन्गे
 स्थानुख्यात्वं चोवाएपयद्युपः सोऽष्टाश्रिः कर्तव्योऽष्टाश्रिवं च स्तं तं प्रहरति द्विपंतं भ्रातृप्यायवर्षोऽस्य मृत्यन्ममं न्नने
 यज्जोवेयूपः स एष द्विपतो यधरद्यतस्तिष्ठति तस्माद्वाप्यंत द्विपो ददृष्ट तस्याग्रियं भयं त्यमुप्यायं यूपोऽनुप्यायं यूप इति दृष्टुं ग्वा
 दिरं यूपं कुर्वीत स्वर्गकामः स्वादिरेण यूपेन दद्याः स्वर्गलोका मजयंतं धर्यंत यज्ञमानः स्वादिरेण यूपेन स्वर्गलोकां जयति रत्नं यूप
 पं कुर्वीतोऽन्नाद्यकामः पुष्टिकामः समांसमांश्च विल्वो गृभीतस्तदन्नाद्यस्वरूपमागूलाच्छात्वाभिरनुचितं ननु दृष्टः पुप्यति प्रजा
 चपशूँधय एवं चिद्वान्वं ल्यं यूपं कुरुते यदेव बल्लो ३ ॥ विल्वं ग्योतिरिति वा आचक्षते ग्योतिः स्वेऽपु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवति
 य एवं वेदे पादाशं यूपं कुरुतीति तजस्कासोऽन्नवर्षमकामं स्तेजो विमलवर्षं दीयन्स्पतीनां पलाशं स्तेजस्वी घृक्षवर्षं गीभवति वार
 वं चिद्वान्पादाशं यूपं कुरुते यदेव पादानां ३ ॥ सर्वेषां याण्यप्यनस्पतीनां योनिर्योत्पन्ना दोलमातगत्ता शरवण्यपलाशोनाचक्ष
 नेऽ - उपलक्ष

नोतातस्यांहितेषामनां स्योतानिर्गावदेवानां मनोतातस्यांहितेषामनां स्योतान्यग्निवदेवानां मनोतातस्मिन्हितेषामनां स्यो
 तान्याग्निः स यामनोता अग्नो मनोताः मंगच्छन्ते तस्मादाग्नेयीरेव मनोतायेह विप्रो वदीयमानस्यान्वाह्नीपोमाह विपः प्रस्थित
 स्येति हविषो यजति हविष इति रूपसमृद्धा प्रस्थितस्येति रूपसमृद्धा सर्वाभिर्होस्यत्तमृद्धिभिः समृद्धं हव्यं देवानप्येतियऽएवं
 ये देवनस्पतियजति प्राणोर्वचनस्पतिर्जाविंदास्यहव्यं देवानप्येतियत्र यं विद्वान्यनस्पतियजतिस्विष्टकृतं यजति प्रतिष्ठावै
 स्थिष्टकृत्यतिष्ठायां भवतद्यज्ञमंततः प्रतिष्ठापयतीळा मुपह्वयते पशवो वा इळा पशूनेव तदुपह्वयते पशून् यजमाने दधाति दधा
 ति ॥ १० ॥ इति द्वितीयपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

देवावयवज्ञमन्तं तं स्तन्यानामसुरा अभ्यर्चयन्त्यज्ञं वेदासमेपां करिष्याम इति तानाग्नीते पशौ पुर इव पर्येत्न्यूपमं प्रति पुरस्ता
 दुपायं स्नेदेवाः प्रति युध्याग्निमयीः पुरस्त्रिपुरं पर्यास्यं ते यज्ञस्य चात्मनश्च गुह्यं ता एषा मिमा अग्निमयः पुरो दीप्यमाना भ्राज
 माना अतिष्ठन्ता अमुरा अनपधृष्यं वा पाद्भ्यस्ते स्तेभिर्न वपुरस्तादसुरक्षां स्य पाद्भ्योऽग्निना पश्चात्तर्धं वतद्यजमाना यत्पर्यं भिक्षुर्व
 त्यग्निमयीरेव तत्पुरस्त्रिपुरं पर्यस्यं ते यज्ञस्य चात्मनश्च गुह्यं तस्मात्पर्यं भिक्षुर्वतितस्मात्पर्यं प्रयेन्वाहं तं वा एतं पशुमाग्नीतं मंतं प
 र्यग्नि कृतमुदंचनयं तितस्यो ब्युक्तं पुरस्ताद्धरंति यजमानो वा एषा निदानेन यत्पशुरनेन गयोति पायजमानः पुरो ग्योतिः स्वर्गं
 न्योक्तेऽप्यग्नीमिन्न ग्योतिः पायजमानः पुरो ग्योतिः स्वर्गं लोकं ते तिलं पञ्च निहनिष्यन्ते भर्षमिन्न ग्योतिः पुरो ग्योतिः स्वर्गं लोकं ते तिलं पञ्च निहनिष्यन्ते

मउपासोयोगाचिचप्रद्वणिच ॥ १५ ॥ प्रजापतौर्विस्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यतिसर्वोदेवता आशंसंतमामभिप्र
तिपत्स्यतिमामभीतिमप्रजापतिरक्षतयद्येकां देवतामादिष्टमभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकं न देवता उपासाभयिष्यंतीति स ए
तामृचमपश्यदापोर्यतीरित्यापोर्वमर्वादयतोरिवत्यः सर्वोदेवताः गपतयर्चाप्रातरनुवाकं प्रत्यपद्यतताः सर्वोदेवताः प्रामो
दंतमामभिप्रत्यपादिमामभीतिमर्वाह्वास्मिन्देवताः प्रातरनुवाकमनुव्रतिप्रमोदंतसर्वोभिर्होस्यंदेवताभिः प्रातरनुवाकः
प्रतिपन्नोभवतियएवं वेदं ते देवा अविभयुरादातारोर्वन इमं प्रातर्यज्ञमसुरीयर्धो जीयां गोघृणीयां मपय मिति तानत्रवीदिद्रो
माचिभीर्तत्रिपमृजं मन्व्यो हं प्रातर्यज्ञं प्रहृतामीत्येतां वायत हृष्यमव्रवीद्वि अस्तेन यदपो न ज्वीयाग्य अस्तेन यत्रिष्टुब्ध अस्तेन य
द्वांस्तमंभ्यः प्राह गन्तेनानहं मन्तां वेदेवा अभवन्नरासुरा भवत्यात्मनापरास्यद्विपन्याप्सो भ्रानृज्योभवतियएवं वेदतदा
हः मर्वाहोतास्याद्यपूतस्यामृचिमर्वाणिच्छंदां मिप्रजनयं दित्येपायायत्रिरनूक्तासर्वाणिच्छंदां सिभवंत्येपाच्छंदां प्रजातिः
॥ १६ ॥ गतमनूच्यमायुष्कामस्य गतायुर्वयोरुपः शतवीर्यः शनैर्द्रिय आयुष्येवं न तद्दीर्यं इंद्रियेदधातीन्त्रीणि च स्रतानि पट्टि
ध्वानूच्यानियन्नकामस्य त्रीणि चर्वन्नातानि पट्टिश्च संवत्सरः स्याद्वाहनितायान्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञ उर्पेन
यज्ञेनं मर्तियस्य यिद्वांस्त्रीणि च गतानि पट्टिंचान्वाहं मस्रच शतानि विंशतिश्चानूच्यानि प्रजापशुकामस्य स च वै शतानि
विंशतिश्च संवत्सरः स्याद्वाहोरात्रोत्तयात्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्यज्ञ जायमानं विश्वं रूपमिदमनुप्रजायंते प्रजापतिमेव त

मरुपाप्रायोयाचिचब्रह्मणिच ॥ ६५ ॥ प्रजापतो वै स्वयं होतारि प्रातरनुवाकमनुदश्यति मया दयता आशमंतमामभिप्र
 निपस्यति मामभीर्निमप्रजापतिरक्षतयद्येकां देवतामादिष्टां मभिप्रतिपत्स्यामीति रामेकेन देवता उपासा भविष्यतीति मप
 तामुचमपश्यदापोरं चर्त्तारित्यापो देवता रित्यः मया दयतोः म एतय च प्रातरनुवाकं प्रत्यपद्यतताः मया दयताः आभो
 दतमामाभिप्रत्यपादिमामभीर्निमयो हार्त्तस्मिन्देवताः प्रातरनुवाकमनुब्रुवति प्रमोदं ते मयाभिर्हास्य देवताभिः प्रातरनुवाकः
 प्रातिपद्यो भवति य एवं वेदं ते देवा अविभयुगदातारो वन इमं प्रातयज्ञमसुरा यथा जीयांसो वलीयां न एव मिति तान नवीं दिद्रो
 मा विर्भर्ता त्रिप्रमृद्धमेभ्यो हं प्रातयज्ञं ग्रहता स्मीत्येतां वायत ह च मवर्षा द्विच्छस्ते न यदपो न ज्वीया च च्छस्ते न यत्रिष्टुष्यच्छस्ते न य
 द्वां कृतमेभ्यः प्राहरत्ते न नानहं स्ततो वेदे वा अभवन्परासुरा भवत्यात्मना परास्थ द्विपन्याप्साभ्रावृष्यो भवतिय एवं वेद तदा
 ह सर्वं होता स्याद्य एतस्यामूर्तिचमर्वाणि च्छंदर्भिमप्रजनयेदित्येपावावत्रिरनूक्षा सर्वाणि च्छंदोसि भवेत्येपाछंदसां प्रजातिः
 ॥ ६६ ॥ गतमनृच्यमायुष्कामस्य शतानां पुंषु पुरुषः शतवीर्यः शतैर्द्विर्य आयुर्व्येवं न तर्ह्यीर्ये द्विरेदधाति व्रीणि च शतानि षष्टि
 श्वानृच्यानि यज्ञकामस्य त्रिणिचं यज्ञतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहनि तावान् संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्यज्ञं उर्पने
 यज्ञो नमर्ति यं स्थव्यि द्वां स्त्रीणि च न तानि षष्टि चान्वाहं सप्त च शतानि विंशतिश्चानूष्यानि प्रजापशुकामस्य तस्य यं सप्तानि
 विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रो स्तावान् संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्योमं जायमानं विन्धं कृणुमिच्छन्गन्धमजायते मे जायति मे यत्त

तियदेवास्वबृहतीमप्याग्नेतीतिब्रूयात्तेनेत्याहुतिभागायाअन्यादेवताअन्याःस्तोमभागाइछंदोभागास्तायाअग्नायाहुतयो
 हव्येतेताभिराहुतिभागाःप्रीणात्यययत्सुवंचितेनस्तोमभागाइछंदोभागाउभययोहास्यतादेवताःप्रीताअभीष्टा
 भवंतियएवंवेदत्रयद्विगद्वेदेवाःसोमपर्वास्त्रिगदसोमर्पाअर्हावसवएकादशद्राद्रादशादित्याःप्रजापतिश्चवपद्मार
 धेतेदेवाःमोमर्पाएकादशप्रयाजाएकादशोपयाजाएतेमोमपाःपशुभाजनाःसोमेनसोमपान्नीणातिपशु
 नानोमर्गानुभव्योहास्यतादेवताःप्रीताअभीष्टाभवंतियएवंवेदाभूदुपारुशत्पशुरित्युत्तमयापरिदधातितदाहुयग्नीन्क्रतू
 नन्याहोमिप्रियमुपस्यमाश्विनैकथमस्यकयचोपरिदधतःसर्वेत्रयःऋतवःपरिहिताभवंतीत्यभूदुपारुशत्पशुरित्युपसोत्पमा
 म्रिरथाय्यृतियइत्यग्नेर्योजिवांवृणव्यसूर्योदश्रवमर्त्योमाचीममश्रुतंहवमित्यश्विनोरेवमुहास्यकयचोपरिदधतःसर्वे
 त्रयःऋतवःपरिहिताभवंतिभवन्ति ॥ १८ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥

॥

॥

ऋषयोऽग्नेमरस्वत्यांमत्रमामर्ततकवपमद्वपमोमादनयेन्दास्याःपुत्रःकितवोत्राक्षर्णःकथनोमस्येदीक्षिष्टेतितंचहिर्धन्यो
 दयहर्त्तत्रनांपिपामाहंतुमरस्वत्याउदकंमापादितिसवहिर्धन्योदूढःपिपासयावित्तएतदपोनज्जीयमपदयत्प्रदेवत्राब्रह्मणे
 गातुरेत्यितितनापांम्रियंथामोपागच्छत्तमापोनूदायैस्तंसरस्वतीममंतर्पयार्चत्तस्मादाप्येतहिपरिसारकमित्याचक्षतेय
 देवंमरस्वतीगमंतपरिमगारतेवाग्रत्यलोवर्चस्त्रिज्ज्वर्त्तन्धेन्ध्राउपेमंहुयामहाइतितथेतितमुपाह्वयन्ततमुपह्वयंतदपोनज्जी

[illegible]

आपःप्रतिश्रेयांसमायंतमुत्तिष्ठंतितस्माद्व्युत्थेयाअनुपर्यावृत्याअनुवेष्टेयांसंपर्यावर्ततेतस्मादनुपर्यावृत्याअनुव्रवते
 यानुप्रपत्तव्यमीश्वरोहयद्यन्योजेतांधहोतारंयशोतोस्तस्मादनुव्रवतेवानुप्रपत्तव्यमंत्रयोयंत्यध्वभिर्हित्येतामनुव्रवन्न
 नुप्रपद्येर्तजामयोअच्यरीयतां ॥ पृंचतीर्मधुनापयइतियोमधव्योयशोतोबुभूयेदमूयाउपसूययाभिर्वासूर्यःसहतितेज
 रकामोब्राह्मयचमकामोपोदेवीरुपह्वयेयत्रगात्रःपिबंतिनइतिपशुकामस्ताएताःसर्वाएवानुव्रवन्ननुप्रपद्येर्तपांकामानाम
 वराभ्यैएतान्कामानवरुंधेयएवंवेदेमाअगमंत्रवतीजीवधन्याइतिसाद्यमानास्वन्याह्वसतीवरीज्वेकधनासुचारिगमन्नापउ
 नतीर्वाहिरदमितिमन्नासुमएतयापरिदधाति ॥ २० ॥ शिरोवाएतद्यज्ञस्ययत्नातरनुवाकःप्राणापानाऽउपांश्चंतर्थाभा
 यन्नएववाङ्माहुतयोरुपांश्चंतर्थाभयोहोतावाचंविस्ृजेतयदहुतयोरुपांश्चंतर्थाभयोहोतावाचंविस्ृजेतवाचावज्रेणयजमा
 नस्यप्राणान्नीयाद्यएनंतत्रमूयाद्वाचावज्रेणयजमानस्यप्राणान्व्यगीत्प्राणएनंहास्यतीतिशश्वत्तथास्यात्तस्मान्माहुतयोरु
 पांश्चंतर्थाभयोहोतावाचंविस्ृजेतप्राणंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्ययित्युपांशुमनुमंत्रयेततमभिप्राणेत्प्राणप्राणंमेयच्छेत्यपा
 नंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्ययित्यंतर्थाभिमनुमंत्रयेततमभ्यपानेदपानापानंमेयच्छेतिव्यानायत्येत्युपांशुसवनंप्रावाणमभि
 मृश्यवाचंविस्ृजेतआत्मावाउपांशुमवनंआत्मन्येवतद्धोताप्राणान्प्रतिधायवाचंविस्ृजेतसर्वोयुःसर्वोयुत्वार्थसर्वमायुरे

त्रियामवेद ॥ २१ ॥ तदाहः श्रुते ॥ नमो वै १३ ॥ नमो वै १३ ॥ नमो वै १३ ॥
 एतन्मानेन मभिषेकं च तं इति रं देवमस्तथा इति रं देवमस्तथा इति रं देवमस्तथा
 अयं होता मा मस्या भूदुष्टानि रियमो धादस्यो प्रायतना चोप्यर्त आयननादि निगमनाग्न्याग्निज्वालाग्नीनो नुनं रं देव
 यो देवाना मिह भोगे मयी पोये ज्ञेयं हि विरं ॥ २२ ॥ तस्यापि भद्रायामनीन्ये मृदा एवामनीन्ये मृदा एवामनीन्ये मृदा एवामनीन्ये
 ननु गमनि मुनं भूयानमिति मुनं वा एतत्तत्र ययद् द्विष्यमानो नुनं रं देव रति श्रेष्ठः यवानो भवति यदं रं देव नुनं रं देव
 ह्यं दिवानां प्रातः मयर्न मरा लेटु ह्यमाद्यं देवाः द्यानि क्षामं तं विचार गन्ता मृगं नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव
 रं यो यं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव
 मस्तमित्यत दस्यं ममृद् द्विष्यमानो नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव
 स्ताननुमयर्न निरयं न्मयानां भूत्यंतो रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव
 तानितं तमधि यंतं पुरे या एतान् देवा अकनयत् पुरो द्यानां मनुगे द्यानां पुरो द्यानां पुरो द्यानां पुरो द्यानां पुरो द्यानां
 कपालं प्रातः मयर्न एकादना कपालं माध्यं दिने मयर्न द्वादना कपालं नूनीय मयर्न पथादि मयर्न पथादि मयर्न पथादि मयर्न पथादि
 हत्यं मद्रावा एतं नयति रुच्यं तय दनुमयं पुरो द्यानां सत्त्वात्तानं सादना कपालं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव नुनं रं देव

गमेयस्योत्तरात्कामायतथाकुर्यात्प्राणस्यचवाचश्चात्रयतदुपासंवायव्यापूर्वापुरोनुवाक्येन्द्रवायव्युत्तरंवाज्ययोःसायावा
यप्प्रातयाप्राणं कल्पयतिवानुहिप्राणोऽथैन्द्रवायवीतस्यैयं द्रपदंतेनवाचं कल्पयतिवाग्येन्द्रयुपोतं काममाप्नोति यः प्राणे
पराधिपेन यज्ञेयिपमं करोति ॥ २६ ॥ प्राणायामे द्विदेवत्या एकपात्रा गृह्यते तस्मात्प्राणा एकनामानो द्विपात्रा ह्वयंते तस्मा
त्प्राणा द्विदेवेन वाचयुयं नुप्राप्तयच्छति तेन होता प्रतिगृह्णात्येवमसुः पुरुषसुर्मयि च सुः पुरुषसुर्वयि क्वावा
पोऽत्रां उपमामृपयो देव्या सोह्यंतां तनूपायानस्तन्यस्तपो जा इति प्राणा वाक्पयो देव्या संस्तनूपायानस्तन्यस्त
दुपह्वयतं एवमुर्विंदद्वसुरिह्यमुर्विंदद्वसुर्मयि च सुर्विंदद्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मेपाहीति मंत्रावरुणं भक्षयत्युपह्वतं चक्षुः सह मन
नोपमां चक्षुः महमनमाह्वयतां मुपह्वताक्पयो देव्या संस्तनूपायानस्तन्यस्तपो जा इति मंत्रावरुणं भक्षयत्युपह्वतं चक्षुः सह मन
न्यस्तपो जा इति प्राणा वाक्पयो देव्या संस्तनूपायानस्तन्यस्तपो जा इति प्राणा वाक्पयो देव्या संस्तनूपायानस्त
यमुः संयद्वसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मेपाहीत्याभिनं भक्षयत्युपह्वतं श्रोत्रं सहात्मनोपमां श्रोत्रं सहात्मनाह्वयतां मुपह्वताक्पयो देव्या
मेस्तनूपायानस्तन्यस्तपो जा उपमामृपयो देव्या सोह्यंतां तनूपायानस्तन्यस्तपो जा इति प्राणा वाक्पयो देव्या संस्तनूपायान
स्तन्यस्तपो जा इति प्राणा वाक्पयो देव्या संस्तनूपायानस्तन्यस्तपो जा इति प्राणा वाक्पयो देव्या संस्तनूपायान

तितस्मात्तुरन्माद्यगुर्गमिर्गतः परिहागमागिर्गमेभञ्जगतिनस्मान्मनुष्याश्चागपञ्चनेनोत्तारं रदं श्रीक्षुन्ति ॥ २० ॥ आ
 ज्ञायद्विदेरस्योअनसनेद्विदेरस्यान्येतन्वाजानांमंतर्लमागानामन्यरन्देदायनात्तद्विदेरस्यनन्दिदेरस्यनान्नुराद
 युयोद्यद्विदेरस्यानामनु ररदुयुयोदमंम्यितान्मागान्मन्वायैर्यम्यसाउत्तारदनु ररदुयुगो ररन्नेन ररुतस्मिन्मि
 न्माणान्मममतिष्ठिपेत्माणएनेहाम्बर्नीतिअश्चअरयत्तम्यद्विदेरस्यनाम्नु ररदुयुगद्विदेरस्यनान्नुराद
 मेष्यतिमकृदागूयैहोताद्विरंषदुक्तेनिकाहोनुगगूगितिप्राजागद्विदेरस्यद्विदेरस्यनान्नुराद
 णयत्तमानस्यप्राणान्नीशोद्यएनेनत्रयुयोदागुगरंजंगयत्तमानस्यनाजान्वायैर्यम्यसाउत्तारदनु ररदुयुगो ररन्नेन ररुतस्मिन्मि
 सत्रहोतांतरेणनागुंरंतीभोमनोचयत्तम्यमवायग्योरायत्तम्यहोनामिममागद्विस्तिगागरदतिपंतंरन्वमन्नासत्तारंरत
 मुयोयैमायागदेयसुष्टालिषदेयात्रमवायग्योद्विगगुर्गेनम्यहोनुगमूः ॥ २८ ॥ प्राणासाक्षुताजनिअरनुवात्र
 तिप्राणानेयतद्यजमानेदधनिरद्वुतुननियत्तंनिप्राणमेरतद्यजमानेदधनिचरारद्वुभिरितिकत्तदेगनेरनद्यजमानेद
 धतिद्विद्विद्वुनेत्तुपरिष्टोद्वानमेरतद्यजमानेदधनिमयाअयंवाजगंषागिद्विनव्याजोगानोव्यानइतिवद्यद्वुनद्वुभिहेतु
 नेतिवजंतिवायानांमंतर्लमाणानामव्यश्चेदायप्राणागद्वुवाजनिनुवाजानामनु ररदुयुगो ररन्नेन ररुतस्मिन्मि
 एवयद्वुवाजानामनु ररदुयुयोदमंम्यितान्मनु न्ममंस्यापयेत्तंस्यारापरायदतु ररदुकांरोधएनेन ररुतस्मिन्मि

मतिष्ठिर्पहुष्पमंभविष्यतीतिशश्वत्तथास्यात्तस्मादनुयाजानामनुवपद्भुकुर्यात् ॥ २९ ॥ प्राणवैद्विदेवत्याःपशवइळा
द्विदेवत्यान्भक्षयित्वेळासुपहुयतेपशयोवाइळापशूनेवतदुपहुयतेपशून्यजमानेदधातितदाहुरवांतरेळांपूवांप्राश्रीया ३
त ॥ होनृचर्ममंभक्षये ३ तइति ॥ अवांतरेळामेवपूवांप्राश्रीयादथहोनृचमसंभक्षयेद्यद्वावद्विदेवत्यान्पूर्वान्भक्षयति
तेनास्यसोमपीयःपूर्वोभक्षितोभवतितस्मादवांतरेळामेवपूवांप्राश्रीयादथहोनृचमसंभक्षयेत्तदुभयतोन्नाद्यंपरिगृह्णाति
सोमपीथाम्यामन्नाद्यस्यपरिगृहीत्यप्राणवैद्विदेवत्याआत्माहोनृचमसोद्विदेवत्यानांसंस्त्रवान्होनृचमसेसमवनयत्यात्म
न्येवतद्धोताप्राणान्तसमथनयतेसर्वार्युःसर्वार्युत्वार्यसर्वमायुरेतियएवंयेद ॥ ३० ॥ देवावैयंदेवयज्ञेकुर्वस्तदसुराअकुर्व
स्तेसमावद्दीर्घीएवासन्नव्याधतंततोवैदेवाएतंतूष्णींशंसमपश्यैस्तमेपामसुरानान्यवार्यैस्तूष्णींसारोवाएपयत्तूष्णींशंसो
देवावैयंयमेववज्रमसुरेभ्यउदयच्छैस्तमेपामसुराःप्रत्यबुध्यंतततोवैदेवाएतंतूष्णींशंसंवज्रमपश्यैस्तमेभ्यउदयच्छैस्तमे
पामसुरानप्रत्यबुध्यंततमेभ्यःप्राहुरैस्तैनानप्रतिबुद्धेनाहैस्ततोवैदेवाअभवन्पराऽसुराभयत्यात्मनापरास्यद्विर्पन्पाप्मा
आनृव्योभवतियएवंयेदंतवैदेवाविजितिनोमन्यमानायज्ञमत्तन्वततमेपामसुराअभ्यार्यंन्यज्ञेशसमेप्रांकरिष्यामइति
तान्तस्मंतमेवोदारान्परियत्तानुदपश्यैस्तेब्रुवन्तंस्थापयामेमंयज्ञंशंनोसुरामावधियुरितितथेतितंतूष्णींशंसेसंस्थापय
न्मूरध्रिज्योतिर्ज्योतिरक्षिरक्षिरित्याग्यप्रउगेमंस्थापयध्विद्रोज्योतिर्धुज्योतिरिद्रइतिनिष्केयज्यमरुत्वतीचेमंस्थापयेन्नरसू

[illegible]

ब्रह्मना आहायः क्षत्रं निधिद्विद्वद्गूणमाहयते यनिधिद्विद्वद्गूणानि ब्रह्मणे देवत्वात् तस्मिन्नुनि पुनर्निधिनिधिद्विद्वद्गूणं न संयति ३
त्रयं निधिद्विद्वद्गूणं ब्रह्मणस्तदिनामनु निपुनचित्त्वं कामयेन धर्मेण नैव्यप्यप्यानीनिमिषात्पुनर्निधिद्विद्वद्गूणं नैव संयति ३

द्विदृशौ संप्रपञ्चनं नष्टं यतिर्यं कामयेन विदं न व्यर्थं यानीति सध्यान्तस्य गृहस्य निविदं शंसेत्क्षेत्रं निविदिद्विदृशौ विदं न
तद्व्यपेयं नित्यमुकामयेत न रमे रास्य यथा पूर्वमृजु १ संस्थादित्याह्वयेनाथ निविदं दध्यादथ मुक्तं शंसेत्सोऽमर्थस्य कृत्तिः प्रजाप
तिर्याददमेकगवाम आगमो कामयेन प्रजायेय नृयान्स्थामिति मत्तपोनायतमयाचमयच्छत्समं यत्नमस्य परस्माद्वाद्
नृव्यादीनां पदानां निविदव्याहरेत्तामनाणि भवान्यन्यगृह्यं तेन देतृपिः पश्यन्नभ्यनृवाचमपूर्व
यानि विदाराव्यनायागिमा प्रजा ४ जनयन्मनूनामिति नष्टं तौ पुरस्तात् गृहस्य निविदं दधानि प्रजाल्य प्रजायेत प्रजापश्य
मियेण येन ॥ ३ ॥ अग्निदेवदेवतिनामयमोरा अग्निदेवे देवतिना हि देवादेवं तस्मिन् लोक आयातयत्यग्निम
न्निच्छदतिशंसत्ययरा अग्निमोन्नच्छदसति मनूच्यादयत्तं अग्निमेव न दाम्मा लोक आयातयत्यग्निः सुपमिदिति शंसति वागुवां अ
ग्निं सुपमिद्वारागृहस्य यमागमानमनि रन्वयमिः न ययादित्दकि चेवायुमेव न दंतं रिक्षलोक आयातयति होतां देववृत्त इति शं
सत्यमां रं होतां देवमृताग्निमयं नो देववृत्तगं मेव न देतस्मा लोक आयातयति होतामनुवृत्त इति शंसत्ययेवा अग्निहोतामनु
वृत्ता रद्विभयं नो (मनुष्यं) नो अग्निमेव न दाम्मा लोक आयातयति प्रणार्यज्ञाना मिति शंसति वागुं प्रणीर्यज्ञानीयदाहि प्राणित्यथ
गजे ॥ अग्निहाय वायुमेव न दंतं रिक्षलोक आयातयति रधीगध्यगणामिति शंसत्यं रधीरध्वराणां भिषद्विधं तद्यरतिरधी
रिहं रमेण स देवमिहोक्तं आयातयतीत्यनुते होतं तिनो नो देववृत्तं अग्निमनुते होतं मेव न दाम्मा लोक आयातयति होतं मेव न दाम्मा लोक

[illegible]

गहिष्ठांगत्तमोषारविष्णुतः । तस्माद्देद्राग्रमच्छावाकः प्रातः भयनेन शंभतीन्द्राग्नीहितस्यामच्यास्तां तस्मादुपुरस्तादन्ये होत्र
 वाः सरदः प्रवर्णति पथाच्छावाकः पथे वा हिहीनो नुमं जिगमिषति तस्माद्यो ब्राह्मणो बहुचो वीर्यवान् न स्यात् तस्योच्छावाकीयां
 दुर्योतेनैयमाहीना भवति ॥ ३६ ॥ देवरथो वा एष पथं नैस्तस्य तावन्तरोरदमीयदाज्यप्रवर्गे तद्यदाज्येन पवमानमनुशंस
 ति प्रवर्गेणागर्दित्वा देवरथस्य वतदन्तरोरदमी विहरत्यलोभाय तामनुकृतिमनुप्यरथस्यैवांतरोरदमी विहरत्यलोभाय नास्य देवर
 थो दुःस्वयति न मनुप्यरथो य एषं वेदतदा हुयं धावावस्तोत्रमेवं शस्त्रं पावमानीयु सामगाः स्तुवन्त आग्नेयं होताज्यं शंसति कथम
 स्वरयमान्यो नु न स्ता भवंतीति यो वा अग्निः स पवमानस्तदप्येतद्दृषिणो र्चमग्निर्ऋषिः पवमान इत्येव मुहास्याग्नेयीभिरेव प्रति
 पद्यमानस्य पायमान्यो नु न स्ता भवंतीति तदा हुयं धावावस्तोत्रमेवं शस्त्रं गायत्रीयु सामगाः स्तुवन्त आनुष्टुभं होताज्यं शंसति कथ
 मस्य गायत्र्यो नु न स्ता भवंतीति संपदति ब्रूयात् न र्घता अनुष्टुभं स्तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमैकादश भवंति विराड्याज्याद्वाद
 र्शीनिवा एकेनाक्षरेण च्छंदासे विर्यंति न द्वाभ्यां ताः षोडश गायत्र्यो भवन्त्येव मुहास्यानुष्टुप्त्रिभरेव प्रतिपद्यमानस्य गायत्र्यो नु
 न स्ता भवन्त्यग्रं द्रश्च द्वाष्टुपो दुरोण इत्याग्नेयाय जति न वा एता विन्द्राग्नी संताज्यजयेतामाग्नेद्रौयापत्तौ संताज्यजयेतां तद्यदा
 ग्नेयाय जति विजित्या एव मा पिरादूयस्त्रिभदशरा भपति त्रयस्त्रिंशद्देवो अष्टौ यमव एकादश रुद्रा द्वादशा दित्योः प्रजाप
 तिभ्यस्तद्विस्तारार्थे न अथ सप्तदश यमैरेषानो अष्टरुभाजः कर्तव्ये अरमधग्नेयतदेयता अनुप्रपिर्वनिदित्यगात्रेणैयतास्त

[illegible]

हं प्रजापतिर्यंकः प्रजापतिः प्रजनायिष्यतीत्येतदाह ॥ ३८ ॥ आहूयतूष्णीं शंसं शंसति रेतस्तत्सिचं चिकरो तिसिचि
 यो अभेधयि कृतिरुपांशु तूष्णीं शंसं शंसति रेतमः सिचिस्तिर इय तूष्णीं शंसं शंसति रेत इव वरेतां सिचि क्रियंते पदपदं
 तूष्णीं शंसं शंसति पद्भिर्पादं पुरुरः पदं गं आत्मानमं वत पद्भिर्पादं गं यिकरोति तूष्णीं शंसं शंसति रेतस्तद्विकृतं
 प्रजनयति रिकृतिर्वाग्नेयं ज्ञातिरुच्यैः पुरोरुचं शंगल्युचैरेयं न तत्प्रजनयति द्वादश पदां पुरोरुचं शंसति द्वादश वं मासाः संव
 त्सरः संपत्सरः प्रजापतिः सोऽस्य सर्वस्य प्रजनयिता सर्वं न तत्प्रजयापशुभिः प्रजनयति प्रजात्यै प्र
 जायते प्रजयापशुभिर्येषां वेदं जातं वेदस्यां पुरोरुचं शंसति जातये दोन्यं गां तदाहुर्बृहती य सवने मेव जातवेद स आयतनमथ
 कस्मात्प्रातः मयं न जातं वेदस्यां पुरोरुचं शंसतीति प्राणायै जातये दाः सहि जातानां वेदया च तानां चैव ते भवंति येषामु
 ने वेदस्मिन् तस्य यो वा आगय आत्मनं रक्तं विदत्सु विदितं ॥ ३९ ॥ प्रबोदे वा याग्रय इति शंसति प्राणो वै यम प्राणं हीमानि स
 याणि भूतान्यनुग्रयंति प्राणं मेव तलं भाययति प्राणं मेऽस्तुरुते दीदृवांसमपूष्यमिति शंसति मनो वै दीदार्यमनसो हि न किंच न
 पूष्यमनि मन एव तलं भाययति मनः मेऽस्तुरुते मनः शर्माणि दीतय इति शंसति यागैश्च शर्म तस्माद्वाऽनुवदं तमाह शर्म यदोऽस्मा
 अयां र्मांति याच मेव तलं भाययति याचं मेऽस्तुरुते उत्तजोऽप्रह्वप्रविप इति शंसति श्रोत्रं वै ब्रह्म श्रोत्रेण हि ब्रह्म शृणोति श्रोत्रे ब्रह्म

[illegible]

चीवरोदसीद्यावापृथिवीएवतत्कल्पयतिद्यावापृथिवीअप्येतिनूतोरस्वसहस्रवत्तोकचत्पुष्टिमद्वस्वित्युत्तमयापरिदधा
तिसंवत्सरोयंसमस्तःसहस्रयांस्तोकवान्पुष्टिमान्मंवत्सरेमेवतत्समस्तंकल्पयतिमंवत्सरेममस्तमप्येतियाज्ययायत्रतिवृ
ष्टियंयाज्याविद्युदेवविद्युद्धीदवृष्टिमन्नाद्यंसंप्रयच्छतिविद्युतमेवतत्कल्पयतिविद्युतमप्येतिमएवंपिद्वानेतन्मयोदियताम
योभवतिभवति ॥ ४१ ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ॥

॥ इतिद्वितीयपंचिकासमाप्ता ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ ग्रहोक्थं वा एतद्यत्न उगं न वप्रातर्ग्रहागृह्यते न वभिर्बहिष्पवमानेस्तु वेतस्तु वेतस्तु मे दशमंगु
 हाति हिंकार इतरासां दशमः सोमासं मायायव्यं शंसति तेन वायव्य उक्थवानं द्रवायवं शंसति तेन द्रवायव उक्थवान्मन्त्रावरु
 णं शंसति तेन मन्त्रावरुण उक्थवानाश्चिनं गं मति तेनाश्चिन उक्थवानं द्रं शंसति तेन शुक्रामं धिना उक्थवंतं विश्वदेवं शंसति ते
 नाग्रयण उक्थवान्त्सारस्वतं शंसति न सारस्वतो ग्रहोस्ति वा कुसरस्वती चितुके च वाचा ग्रहागृह्यते तेन स्य सर्वे शसो कथा उक्थि
 नो भवंतिय एवं वेद ॥ १ ॥ अन्नाद्यं वा एतेनानवरुंधेयत्न उगं मन्या न्यादेव ता प्र उगे शस्यते इत्यद न्यदुक्थं प्र उगे क्रियते इत्य
 दन्यदस्यान्नाद्यं ग्रहेषु ध्रियते य एवं वेद तद्धवयजमानस्याध्यात्मतममिवोक्थं यत्प्र उगं तस्मादेनेन तदुपेक्ष्य तममिवेत्याहुरेते
 न ह्येनं होतां संस्करोतीति वायव्यं शंसति तस्मादाहुर्वायुः प्राणोरेतोरेतः पुरुषस्य प्रथमं संभवतः संभवतीति यद्वायव्यं
 शंसति प्राणमेवास्य तत्संस्करोत्येव द्रवायवं शंसति यत्र वायव्यं प्राणस्तदपानोयदद्रवायवं शंसति प्राणापानावेवास्य तत्संस्करो
 तीति मन्त्रावरुणं शंसति तस्मादाहुश्चक्षुः पुरुषस्य प्रथमं संभवतः संभवतीति यन्मन्त्रावरुणं शंसति चक्षुरेवास्य तत्संस्करोत्येव
 नं शंसति तस्मात्कुमारं जातं संवदंत उपवंधुश्रूते निर्वध्यायतीति यदाश्चिनं शंसति श्रोत्रमेवास्य तत्संस्करोत्येव द्रं शंसति त
 स्मात्कुमारं जातं संवदंतं प्रतिधारयति यमीया अथो शिर इति यदं द्रं गं शंसति धीमेवास्य तत्संस्करोति यं विश्वदेवं शंसति तस्मात्कु

[illegible]

मयैरंगैः सर्वैर्गामिनाममृष्यतेत्येवमेव ॥३॥ तदाद्रुपेयावाचसोत्रमेवेगल्लमाग्नेयीपुसामगाः स्तुवन्ते वायव्ययाहोताप्रति
पद्यते कथमस्याग्नेय्योनुगन्ताभयंतीत्यग्नेवाएताः मयदग्निः प्रवानिवदहति तदस्य वायव्यं रूपं तद
स्य तेनानुगमं त्यथैवपिमियकृत्यादहति द्रोवाइद्रवायुतदस्य द्रवायवं रूपं तदस्य तेनानुगमं त्यथयदुच्चहृष्यति निचहृष्य
तितदस्य मंत्रावरणं रूपं तदस्य तेनानुगमं मतिमयदग्निर्धरं मंस्पशं सितम् ॥ १८ ॥ रूपं तं यद्वोरमं स्पशं मेतैमित्रकृत्योपोपामते
तदस्य मंत्रं रूपं तदस्य तेनानुगमं त्यथयेनं द्वाभ्यां वाहुभ्यां मरणोभ्यां मंधं तद्वा अश्विनो तदस्याश्विनं रूपं तदस्य
तेनानुगमं त्यथयदुच्चयोपमनयं न्यववाकुर्यद्विचदहति यस्माद्भूतानि विजनेन तदस्य द्रं रूपं तदस्य तेनानुगमं त्यथयदेनं मेकं
मंतं यदुधाविहरं तितदस्य वाश्वदं वं रूपं तदस्य तेनानुगमं त्यथयत्स्फूर्जयन्वाचमियवदन्दहति तदस्य सारस्य तं रूपं तदस्य ते
नानुगमं त्यवमुहास्य वायव्यं यप्रतिपद्यमानस्य नृचेन नृचेन वताभिर्देवताभिः स्तोत्रियोनुशस्तोभयति विश्वेभिः सोम्यं म
ध्यमद्रेणवायुना ॥ पिबामित्रस्य धामभिरिति वंश्च दंश्च मुकंश्च शस्त्रार्थं च दंश्च दंश्च व्यायजतियथाभागतं देवताः प्रीणाति
॥ ४ ॥ देवपात्रं वा एतच्छ्रुपद्गंगेयपद्गंगेति देवपात्रेण यतं देवतास्तर्पयतास्तर्पयत्यनुवपद्गंगेति तद्यथादोभ्यान्वागावापुनरभ्या
कारं तर्पयत्येवं यतं देवताः पुनरभ्याकारं तर्पयंति यदनुवपद्गंगेतीमानेवाग्नीनुपागत इत्याहुधिष्ण्यानं धकस्मात्पूयैस्मिन्ने
वजुहति पूयैस्मिन् यपद्गंगेतीति यदेव गते सस्याग्नेयीति त्यनुवपद्गंगेति ननपिष्ण्यायाः प्रीणास्मिन् चिन्वता नगरेणान्वाभ्याचयंतीत्यगमै

[illegible]

त्वापीयांसमर्थनंतत्कः । तयंकामयेतश्रेयान्त्स्यादिति शनस्तारामस्य ऋचमुक्त्वोच्चैस्तरां वपद्रुकुर्योच्चिद्रियऽएवै नंतच्छ्रिया
 मादधाति संततमृचा वपद्रुकृत्य संतत्यसंधीयते प्रजया पशुभिर्ये एव वेद ॥ ७ ॥ यस्यै देवतायै हविर्गृहीतं स्यात्तां ध्यायेद्वपद्रु
 करिष्यन्त्समाक्षादयत देयतां प्रीणाति प्रत्यक्षादेयतां यजति यज्जोर्वे वपद्रुकारः स एव प्रहृतो शांतो दीदार्यतस्य हतस्य नमर्वऽइव
 शांतिर्यदनमतिष्ठां तस्मादाप्येता हि भूयानि वमृत्युस्तस्य हर्षवशांतिरेषा प्रतिष्ठा वागित्येव तस्माद्वपद्रुकृत्य वपद्रुकृत्य वागित्य
 नुमंत्रयेत स एनं तां तो न हिनस्ति वपद्रुकारमामां प्रमृक्षौ माहं त्वां प्रमृक्षं वृहता मनऽउपह्वये व्यानेन शरीरं प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठां
 च प्रतिष्ठां मागमयेति वपद्रुकारमनुमंत्रयेत तदुहस्माह दीर्घमेतत्सदं प्रभोजः सहऽभोज इत्येवं वपद्रुकारमनुमंत्रयेतौ जश्च ह
 ये सहश्च वपद्रुकारस्य प्रियतमे तन्वो प्रियेण वने तद्धान्ना समर्थयति प्रियेण धान्ना समृद्धयेत्यएवं वदवाच्यं प्राणापानौ च व
 पद्रुकारस्तौ एते वपद्रुकृते वपद्रुकृते व्युत्क्रामं तिताननुमंत्रयेत वागोजः सह ओजं मयि प्राणापाना चित्वात्मन्येव तद्ध्रोता वाचं
 च प्राणापानौ च प्रतिष्ठापयति सर्वोयुः सर्वोयुत्वार्यगर्भमायुरेतिय एव वेद ॥ ८ ॥ यज्ञोर्देवेभ्य उदक्रामं च प्रैपम
 च न्यत्सैः प्रैपमं च स्तत्र प्राणोर्देवैः प्रत्यंतपुरो रुग्भिः प्रारोचयन्त्यपुरो रुग्भिः प्रारोचयन्त्यपुरो रुक्त्वैतं वेद्यामन्यधि
 र्दन्यदेद्यामन्यविदं स्तोत्रे देवैर्दित्यंतं यितं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं दित्सं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं दित्सं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं दित्सं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं
 यन्नामिषि विदम्यै रपत्यं जित्सं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं दित्सं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं दित्सं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं दित्सं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं दित्सं प्रहर्ष्यं गृह्णनेयं

[illegible]

[illegible]

[illegible]

यादिपमंयताभिर्यज्ञस्याच्छिद्रंनंदपदेतियाएवंदेयद्वेवधाव्याः ॥ तान्युवाएतान्युपसदाभवाकथानियद्वाव्याअग्निर्ने
 तेत्याग्नेयीप्रथमोपमंजस्यएतदुक्थंत्वमोमकनुभिरितिर्नान्याद्वितीयोपमंजस्यएतदुक्थंपिन्यंत्यपइतिवैष्णवीतृतीयोप
 मंजस्यएतदुक्थंयावंतंहवर्गाम्येनाध्यरणेष्वालोकेजयतितमतएकैकयोपसदाजयतियाएवंवेदेयश्चैवंविद्वान्धाव्याःशंस
 तितर्द्धकआहुत्मान्योमहइतिगंमेदंतांवायवंभर्तंपुशस्यमानामभिव्यजानीमइतिवदंतस्तत्तन्नाहृत्यैयदेतांशंसेदीश्वरः
 पंजन्योम्रहोःपिन्यंत्यपइत्यंवरमैदृष्टियनिपदंमरुतइतिमारुतमत्यंनमिंहविनयंतीतिविनीतवद्यद्विनीतवत्तद्विक्रांतवद्य
 द्विज्जांतवत्तद्विष्णवैयाजिर्नामितींद्रोयंवाजीतित्स्यांवाएतस्यांचत्वारिपदानिक्वृष्टिवनिमारुतंवेष्णवमैर्द्रसावाएपातृतीयसव
 नभाजनार्तीमध्यंदिनंगस्येततस्माडेदंभर्तानांपग्रवःमायंगोष्ठाःसंतोमध्यंदिनेंसंगबिनीमार्यतिसोजगतींजागताहिप
 नवआत्मायजमानस्यमध्यंदिनेलद्यजमानंपशून्धधाति ॥ १८ ॥ मरुत्वतीयंप्रगाथंदांसतिपशवोवैमरुतःपशवःप्रगार्थःपशू
 नामयरुथंजनिष्ठाउग्रःमहमेतुरायंतिसूक्तंनमतितद्वाएतद्यजमानजननमेयसूक्तंयजमानंहवापतेनयज्ञादेवयोन्यंयज
 यतितत्नंजयंभवतिमंजयतिविचित्रयतेपतद्गारिधीतीर्तगारिधीतिर्हवर्गाफल्योनिदिष्टंस्वर्गस्यलोकस्यागच्छत्सपतत्तत्सूक्तमप
 र्दपेतेनस्यर्गलोकमजयंत्तयंयतद्यजमानेपेतेनगूरेनम्यर्गलोकेजयतिनग्यार्थीःजगन्वार्थीःपरिशिष्यमथ्येनिविदंदध्याति

[illegible]

इतीर्यगूर्त्तंशं सति मस्तपतीयानि विदं तथा तिमरुतां साभक्तिर्मस्तपतीयमुक्वं गस्तर्था मस्तपतीययायजति यथा भागंतद्देव
 ताः प्रीणाति यथा हि हत्येव मपवत्तयधन्येणां चरहरियो यंगविष्टा ॥ येत्यानूनमनुमदंति यि प्राः पित्रेद्रसो मंसगणो मरुद्भिरिति
 यत्र यत्र रं भिरप्यजयंतं यत्र यत्र वायं मकरो जतं देवतस्ममनुयद्येद्रं नान्नममो मपीधान्करोति ॥ २० ॥ इंद्रो यंवृत्रं हत्वा सयं विजि
 त्वा रं जिज्यासीत्यजापतिमहमेतदग्नानियल्यमहं महानमानीति मप्रजापतिरब्रवीदयको ह मिति यदेवं तदयो च इत्यब्रवीत्त
 तो रं वोनामप्रजापतिरभवं को रं वनामप्रजापति येन्महानिंद्रो भवं तन्महेद्रस्यमहेद्रत्यं महान्भूत्वा देवताऽअब्रवीदुद्धारं म
 उद्धरते नित्यं पाप्यंतर्होच्छति यो रं भवतियः श्रेष्ठतामश्नुतं नमहान्भवति तदेवा अब्रुवन्त्सव्यमेव वृष्यं यत्तं भविष्यतीति स एतं
 माहेंद्रं ममवर्त्तमाप्येदिनं नयनानौ निष्कैवल्यमुक्थानां त्रिष्टुभं छंदगां शृष्टमाप्नातमस्मा उद्धारमुदहरद्मुदस्मा उद्धारं हरंति
 य एयं येदं तदेवा अनुवल्नयं रा अयो च या अपिनोत्रास्ति नित्यं त्रयोत्कथं यो पित्यादिति तमब्रुवन्त्सव्यं यत्तं भविष्यतीति स एतं
 तानीधंतय ॥ २१ ॥ तदेवा अब्रुवन्ति यं या इंद्रस्य प्रिया जाया या ता मा महानामास्यां मेव च्छामहा इति तथेति तस्यामेच्छं
 तं नाना मयीत्यातयः प्रति रक्षा मी नितस्माति म्रयः पत्या पिच्छं तं तस्मादुह्यनु रात्रं पत्या पिच्छं ते तां प्रातरुपायन्तं तदेव प्रत्य
 य एतं यद्वापानपूरुमते पुण्यं यद्वा एतद्देवानामन्यथाः ॥ अथेति प्रागष्टमं तिमनुविष्मो नितींद्रो वमागहस्यति मनुविष्मो न्य

इत्यर्थेति चेत्प्रा अष्टमं यत्र स्यादष्टमं यानो भिष्यति यत्र स्यादष्टमं

[illegible]

निदिदिदिने नैशान्यनूराप सान्य नूरा कल्पेत्तनाहाय धहिकारधंमलाय धप्रथमा चक्रगुदो धधममध्यमा चप्रतिहारश्चो
सगार्धं निधने पयपदूरा धते दत्तं चान्य नूरा पचान्य नूरा कल्पेत्तनाहाय धहिकारधंमलाय धप्रथमा चक्रगुदो धधममध्यमा चप्रतिहारश्चो
शिनीमिनिगमरदेनोत्तमा दार्गं गत्रियज्ञो दानिन्यां प्रतिष्ठित इत्यात्मैव स्तोत्रियः प्रज्ञानुरूपः पक्षी धाव्या पशवः प्रगाथो
एरा मूर्धन्यार्जसि धशोकं मुष्मि धप्रज्ञया च पशुभिश्च गृहं दुय मति यण्यं वेद ॥ २३ ॥ स्तोत्रियं गं मत्यात्मा यैस्तोत्रियं स्तंम
पनपा राषा नं न त्यात्मानं य न न्नं कु र्त्तं नुरूपं गंमः ति प्रज्ञाया अनुरूपः मर्द्धं च क्षरा मिथानु रूपः शंस्तव्यः प्रज्ञा मेव तच्छ्रेय
मीनात्मनः कु र्त्तं पायदा नं गति पक्षी यं धाव्यां मानी चं मग मिथ धाव्यां स्तव्यां प्रतिवादिनी हास्य गृहे पुपक्षी भवति यत्र यं
विद्वार्जो पंस्वरां धाव्यां गं मर्त्ति प्रगाधं गं मर्त्ति मः स्य रत्यावाचा गं स्तव्यः पशवो यैस्वरः पशवः प्रगाथः पक्षूनाम च रुध्रा इन्द्रस्य
नुरीषो लित्रोष निनिगृहं गं गति द्वापु तत्त्रिय मिद्रम्य सूर्यं निष्ये न्यल्यं हरेण्य रनूर्पं मेतेन यं यूरै न हिरण्य रनूप आं गिर मे इ
द्रस्य दिशं धामो पागच्छेत् स परमं दोरुम जयं पुषे द्रम्य प्रियं धाम गच्छ नित्रय ति परमं दोरुम प्यं ये दृढा यं प्रतिष्ठा गृहं तत्प्रति
स्ति तत्तमरा राचां शं स्तव्यं तत्तमा च पपि दूर दूर स रीष भनं गृहानं यानां त्रिगमि पति गृहादि पशूनां मति यत्र तिष्ठा ॥ २४ ॥

[illegible]

॥ २६ ॥ गायद्वादिनेनपदाममगृभ्णात्तत्वातःमयनमभयंस्तद्गायत्रीस्वभायतनमकुर्वतस्मात्तत्समृद्धतममन्यंतैस्सर्वेषां
 गयजागामघिषोमुहयोभयतिश्रंछतामधुनेत्यप्यंरदांऽध्यत्मव्येनपदाममगृभ्णात्तन्माध्यंदिनंमयनमभयत्तद्विद्वंसतत
 द्विद्वरतिनान्नामोपूरंगयनेतंदेराःप्राजिज्ञागतनस्मिन्विष्टुभंछंदमामदधुरिद्वंदेयतानंतिनतल्ममायद्वादीयमभवत्पूर्वेषामव
 नेनोभाःप्रांगयनाभ्यासमावर्द्धायाभ्यागभोतियप्यंयंदोऽध्ययन्मुखेनसमगृभ्णात्तत्तृतीयमयनमभयत्त
 त्स्वरतंतीरममपदसज्जोत्तरमनान्नामोपूरंगयनेतंदेयाःप्राजिज्ञामंततत्पथुष्यपश्यत्स्तद्यदाशिरमयनयंत्याग्येनपथुनाच
 रंतितिनतल्ममारद्धायिमभयपूवाभ्यासरनाभ्यामंयःमयनेःममायद्वादीयैःसमायज्जामिभीराभोतियप्यंयंद ॥ २७ ॥ ते
 पारंनेइतरेऽदगंगायत्रीमन्ययंदतांयित्तंनावधगण्यनुपर्यागुरितिनित्ययत्रीद्वायत्रीयथावित्तमेयनइतितेदेयेषुप्रश्नमर्तो
 तंदेयाअमुपन्यधापित्तमेयवदतितस्माद्वाप्येतांहोयित्यांव्याहृत्यथावित्तमेयनइतिततोवाअष्टाक्षरागायत्र्यभयक्षरात्रि
 द्दुषकाक्षरात्रगतोनाष्टाक्षरागायत्रीमातःमयनमुदयच्छंन्नागतोत्रिष्टुप्त्र्यक्षरामाध्यंदिनंमयनमुद्यंतुतांगायत्र्ययत्रीदाया
 न्यपरिमेयास्मिन्निंगानपेत्ययत्रीत्रिष्टुप्सांयंमंतरष्टाभिरधरंरुपमंथेहीतितथेतितामुपममदधादितद्वत्तत्तायत्र्यमप्यंदिनेय
 त्नागर्भपिष्योषोत्रंयतित्पदेत्यधानुपरेःगत्वाष्टाक्षरागायत्रीमाध्यंदिनंमयनमुदयच्छंन्नागतोत्रिष्टुप्त्र्यक्षरागायत्रीयमयन
 म्पुष्टागायत्रीयमयनमप्यंदिनेयतित्पदेत्यधानुपरेःगत्वाष्टाक्षरागायत्रीमाध्यंदिनंमयनमुदयच्छंन्नागतोत्रिष्टुप्त्र्यक्षरागायत्रीयमयन

[illegible]

माह्नम्रियसुभिः प्रातः मयनादनुदततेभ्यो माध्यदिने मयनेवाचिकल्पयिषस्ता निद्रोरुद्रमाध्यदिनात्सवनादनुदततेभ्यस्तृ
 तीः मयनेवाचिकल्पयिषस्ता न्विष्येदेवा अनोनुद्यतनेहपास्यति नेहेति मग्रजापतिरब्रवीत्सयितारतयवा इमेतयासास्त्वमे
 देभिः नं पिवस्वेति मतयेत्यब्रवीत्सयिता न्यत्यमुभयतः परिपियेति तान्यजापतिरुभयतः पर्यपिवत्ते एते धाव्ये अनिरुक्ते
 मजापत्येनास्येते अभित आर्भन्त सु रूपकृत्तुमूतयेऽयं येन श्वोदयत्पृश्निगर्भो इति प्रजापतिरेवंनास्तदुभयतः परिपिवतितस्मा
 दुप्रेषीणात्रोचयत्येवंकामयतततेभ्यो ये देवा अपवावी भूतं तमनुव्यगंधात्त एते धाव्ये अंतरदधतयेभ्यो मातैवापि ब्रूइति
 ॥ ३७ ॥ देव्ये देवं संमति यथावमजा एव श्वेदेवं तद्यथांतरं जनता एव सूक्तानि यथा रण्यान्येवं धाव्यास्तदुभयतो धाव्यां
 पर्याहृत्य ते तस्मात्सान्य रण्यानि मंत्यं न रण्यानि मृगंश्च वयोभिश्चेति हस्माह्वथावंपुरुष एव श्वेदेवं तस्य यथावांतरं मंगान्येवं
 सूक्तानि यथा पर्याण्येवं धाव्यास्तदुभयतो धाव्यां पर्याहृत्य ते तस्मात्पुरुषस्य पर्याणि निधिराणि संति दृष्टानि ब्रह्मणा हितानि
 धृतानि मूढं चापतद्यज्ञस्य यज्ञाव्याश्च याग्याश्च तद्यदन्या अन्या धाव्याश्च याग्याश्च कुर्युरुन्मूलमेव तद्यज्ञं कुर्युस्तस्मात्ताः स
 मान्य एव स्युः पांचजन्यं चापतदुक्थं यद्वै श्वेदेवं मयेमां चापतत्पांचजनानामुक्थं देवमनुष्याणां गंधर्वाणां पसरसां सर्पाणां च पितृ
 णां धितो वायान्तं च ज्ञानानामुक्थं मय एनं पांचजना विदुर्न पंथिन्यं जनता र्थं हविर्नो गच्छेति य एव देव त्वो वा एव हो
 त्री मे न्ये श्वेदेवं नो गन्तं स्त्रिजोऽप्यो न च्छेदं सित्त्यं न गम्यो गच्छेत्पत्न हि धृग्नं मे च्छेदं प्रणिगच्छ्यामममिदि विच्छेदयः ॥ न्यासा लोप्या ये नृणां च

घोरतमास्तन्य आसंस्ता एकधा समभरंस्ताः संभृता एष देवो भवत्तदस्य तद्भूतवन्नामभवति देवस्य तदेवं नाम वेदं तदेवात्र
 ब्रुवन्नयं यमजापतिरकृतमकरि संयिज्जेति गतयेत्यब्रवीन्मयैव यो वरं वृणा इति वृणोष्येति स एतमेव वरमवृणीत पशूनामाधिप
 त्वैतदस्य तत्पशुमन्नाम पशुमान् भवति योऽस्य तदेवं नाम वेदं तमभ्यायत्याविध्यत्स विद्ध ऊर्ध्व उदग्रपतंतमेतं मृग इत्याचक्षते य
 उ एव मृगव्याधः स उ एव मयारो हित्मा गेहिर्णाया एवेणुस्त्रिकांडा सो एवेणुस्त्रिकांडा तद्वा इदं गजापते रेतः सिकुमधा च तत्स
 रो भवत्तदेवा अब्रुवन्मंदं गजापते रेतो दुपदिति यदब्रुवन्मंदं गजापते रेतो दुपदिति तन्मादुपस्य मादुपत्यं मादु
 पंहयं नाम तद्यन्मानुपंतन्मादुपंतन्मादुपमि त्याचक्षते पंगक्षेण परोक्षं प्रिया इव हि देवाः ॥३॥ तदग्निना पयोदधुस्तन्मरुतो
 धून्यंस्तदग्निना च्यात्रयं तदग्निना विभ्यानं रणपयोदधुस्तन्मरुतो धून्यंस्तदग्निं वैश्वानरः प्राच्यावयत्तस्य यदेतसः प्रथममु
 ददीप्य तत्तदसायादित्यो भवेद्यद्वितीयमानीत्तद्गुरभयं चंचरुणो न्यगृह्णीत तस्मात्स भृगुर्वारुणिरथ यत्तृतीयमदीदेदिवत्
 आदित्या अभयं न्यगारा आसंस्तं गिरसो भवन्व्यदंगाराः पुनरवगांता उददीप्य तत्तद्बृहस्पतिरभवद्यानि परिक्षाणान्यामंस्ते कृ
 ष्णाः पशवो भवन्वालोहिनी मृत्तिका ते रोहिता अथ यदस्मासीत्तत्परुष्यं द्य स पर्द्वा रोगय यद्भृशं उद्गोर्गर्दभ इति ये च ते रुणाः
 पशवस्ते च तान्या एष देवो न्ययदत्तमवा दंदं समर्पय वास्तु ह मि तितमेत यर्था निरवा दयं तं य पारोद्गीता स्य त आते पितृमरुतां सु
 तैर्मे गजाना एष देवो न्ययदत्तं सौम्यं ॥ एवं तैर्वा रेतो गन्धे स्तिष्ठ मेधाश्च त्विष्टगाजा भिन्नं त्वेन भिन्नास्तको द्विचक्षेयः मजा भयति प

[illegible]

[illegible]

[illegible]

न्याएपस्तोमानादिद्रवाएतस्मादवाचस्त्रिवृतोदशपरांचौमध्यएएकविंशडभयतोध्याहितस्तपतितद्यासौस्तोत्रियोदेति
 सूतस्मिन्नध्यूक्षासयजमानस्तद्द्वंद्वक्षत्रंसहोवर्लमश्रुतेहवद्वंद्वक्षत्रंसहोवर्लमेतस्यहसायुज्यंसरूपतासलोकतामश्रुतेयएवंचेद
 ॥ ४१ ॥ देवावाअसुरंविजिग्यानार्ऋचाःस्वर्गलोकमार्यन्त्सोमिदिंविस्पृगूर्ध्वउदश्रयतंसःस्वर्गस्यलोकस्यद्वारमवृणोद
 मिर्वस्वर्गस्यलोकस्याधिपतिस्तंवमवःप्रथमाआगच्छंस्तएनमब्रुवंन्नतिनोर्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यइत्यब्र
 र्णीस्तुतनुमेतितथेतितंत्रिवृतास्तोमेनास्तुर्वस्तान्स्तुतोत्यार्जतंतयथालोकमगच्छंस्तरुद्राआगच्छंस्तएनमब्रुवंन्नतिनो
 र्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथेतितंपंचदशेनस्तोमेनास्तुर्वस्तान्स्तुतोत्यार्जतंतय
 थालोकमगच्छंस्तमादित्याआगच्छंस्तएनमब्रुवंन्नतिनोर्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथे
 तितंतेसप्तदशेनस्तोमेनास्तुर्वस्तान्स्तुतोत्यार्जतंतयथालोकमगच्छंस्तंयिश्चेदेवाआगच्छंस्तएनमब्रुवंन्नतिनोर्जस्याकाशं
 नःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथेतितंपएकविंशेनस्तोमेनास्तुर्वस्तान्स्तुतोत्यार्जतंतयथालोकमग
 च्छंतेर्केकेनर्वतंदेवाःस्तोमेनास्तुर्वस्तान्स्तुतोत्यार्जतंतयथालोकमगच्छंन्नधर्हनेमपएतैःसर्वैःस्तोमैःसौतियोयजतंयश्चैन
 मेवंचेदेतातीनुतमंजोताअतिह्याएनमर्जतेस्वर्गलोकमभियएवंचेद ॥ ४२ ॥ सवाएणोप्तिरेयपदप्तिष्टोमंस्तंयदस्तुवंस्त

म्माहृष्टिस्त्वोर्मस्वमस्मिन्त्वोर्ममंतमस्मिष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाहृष्टिदेयान्यप्यतुष्टयादेवाश्चतुर्भिः स्त्वोर्मस्त्वुर्न
 स्तस्माच्चतुः स्त्वोर्ममंतपनुः स्त्वोर्ममंतपनुः स्त्वोर्ममंतपनुः स्त्वोर्ममंतपनुः स्त्वोर्ममंतपनुः स्त्वोर्ममंतपनुः स्त्वोर्ममंतपनुः स्त्वोर्ममंतपनुः
 वीस्त्वमसाग्न्योनिस्त्वोर्ममन्तंन्योनिस्त्वोर्ममन्तंन्योनिष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाहृष्टिदेयाः असाग्न्योर्नूयानपरोक्षयज्ञक
 नूयंश्चाग्नश्चक्रमन्तंनमंयद्यहृष्टिष्टोर्मस्त्वम्ययर्थयप्रायणंतयोदयनंतंसाभियजगाधागीयते ॥ यदम्यपूवंमरंततदम्ययद्र
 म्मायंतंनद्वम्यपूवं ॥ अहंरिचमपेणंसाकृत्वम्यनपि ज्ञानंनियतगत्तगन्मादितिधधागेचाम्यप्रायणमेर्नमुदयतममदिनिनद्व
 द्युर्मिन्निवृत्त्यायणमेर्कचिंजमुदयनंकेजनंमंसहृतिंयोचाएकचिंजग्विद्वन्तोऽधोयदुभौतृचातृचिनावितिनूयानेनेति ॥४३॥
 योराग्नयनयन्यंपोस्मिष्टोम्यप्यमाहृष्टिंमंरंराष्ट्रागंन्यारयंयुः माष्ट्रोपैतत्तत्तंतामंन्यरमाणाश्चेरनूयंथयप्रातः मयनैपयंमाध्य
 दिनंनयंतृनीयमयनीगयमुहय जमानोयमायुकोभयनियच्छचाहृष्टपूर्ययोः मयनयोर्गंगत्तरमाणाश्चरंनितस्माद्धेदंप्राच्योमा
 यताचहृत्ताविष्टो अथयच्छंदंतृनीयमयनैवेगंन्यरमाणाश्चरंनितस्माद्धेदंयत्यंषिदीर्घाग्न्यानिभयंनितथाहयजमानः प्रमायु
 कोभयनितिनानैव्यरमाणाश्चरंनूयंथयप्रातः मयनयंयमाध्यंदिनंयंतृनीयमयनैपयमुहयजमानोयमायुकोभयनितिनयनंमे
 यजग्नेणानुपयार्थंयनंतयदाचाएयप्रातरुदेल्यधमंष्टंनपतितरमान्मंद्रयावाचाप्रातः मयनेर्गंनंदयदाभ्यंथयत्रीयन्नापनि
 म्माहृत्तीयमयागाचास्रधंदिन्तेर्गंनंदधयदाभितरामेल्यधचलिष्टतमंतपतितस्माद्धलिष्टतमयावाचातृनीयमयनंनैवेगंनंदयं

॥ १ ॥ गंधशर्खययानुवाचोत्तरीचरिण्योत्सहेतसमापनायतयाप्रतिपद्येतैतत्पुशस्ततममिवभवतिसवाऽए
पनकदाचनास्तेनोदेतितंयदस्तेतीतिमन्येतैऽहूपयतदंतमित्वाऽधात्मानंविपर्यस्यतेरात्रीमेवावस्ताकुलुतेहःपरस्ता
दधयदेनंप्रातरुदेतीतिमन्येतैरात्रेरेवतदंतमित्वाधात्मानंविपर्यस्यतेहरेवावस्ताकुलुतेरात्रीपरस्तात्सवाएपनकदाचननि
मोचतिनहयंकदाचननिमोचत्यंतस्यहमायुज्यंसरूपतांलोकतामश्रुतेयएवंवेदयएवंवेद॥४४॥ इतिचतुर्थोध्यायः॥४॥

यसोर्वेदेव्योन्नाद्यमुदकान्तदेवाअब्रुवन्न्यसोर्वेदनोन्नाद्यमुदकमीदन्विमंयज्ञमन्नमन्यच्छामंतितेनुवन्कथमन्यच्छा
मेतिब्राह्मणेनचच्छंदोभिश्चेत्यब्रुवन्तेब्राह्मणंछंदोभिरदीक्षयैस्तस्यांतयज्ञमतन्यतापिपत्नीःसमयाजयैस्तस्माद्वाप्येतहिंदी
क्षणीयायानिष्टायांतमेवयज्ञंतन्यतेऽपिपत्नीःनंयाजयंतितमनुन्यायमन्यवायैस्तेप्रायणीयमतन्यतंतंप्रायणीयेननेदीयो
न्यागच्छैस्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतच्छंध्यंतमकुर्वन्तेस्तस्माद्वाप्येतहिंप्रायणीयंशंध्यंतमेवभयतितमनुन्यायमन्यवायैस्तआति
ध्यमतन्यतंतमातिथ्येननेदीयोन्यागच्छैस्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतदिक्षांतमकुर्वन्तेस्तस्माद्वाप्येतर्ह्यातिथ्यमिळांतमेवभवतित
मनुन्यायमन्यवायैस्तउपसदोतन्यतंतमुपसज्जिनेदीयोन्यागच्छैस्तेकर्मभिःसमत्वरंततेतिस्त्रःसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेव
ताऽअयजैस्तस्माद्वाप्येतर्ह्युपसत्सुतिस्त्रऽएवसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेवतायजंतितमनुन्यायमन्यवायैस्तउपसधमत्तन्य

तत्तुमुपवसथ्येहन्यामुर्वस्तमास्वांतयज्ञमतन्यतापिपल्लीःसमवाजयेस्तस्माद्वाप्येतदुपचमयभांतमेवयज्ञंतन्यतेपिपल्लीःमं
 याज्यर्षितितस्मादेतेपुपूर्येदुक्रमयुग्मंनन्तरांगनन्तरामिवानुब्रूयादनूलारमिचहितेत्तमार्यस्तस्मादुपचमयेयास्तगायानांका
 मपीनतावत्यानुब्रूयादासोहिमतहिंभयतीतितमास्याब्रुवन्मिष्टस्वनोद्गाद्यायेतितमेनेत्यत्रयीरुधंयसिंष्टयेतितानीशंतवत
 मब्रुवन्ब्राह्मणंनश्नरुहंदोभिश्चमयुग्मभृत्यान्नाद्यायतिष्ठस्वेतितथेतितस्माद्वाप्येतहिंद्यतःमयुग्मद्वौदेवेभ्योहव्यंवहर्तित्रा
 ह्मणेनचच्छंदोभिश्च ॥ ४५ ॥ त्रीणिद्वयंयज्ञेक्रियंतंजग्धंभीणंतेतद्धतदेवजग्धंयदागंममानमालियंग्यंकारयतउतत्रा
 मेदद्यादुनवामावृणीतेतितद्धतत्पराइंययथाजग्धंनहयतयजमानंमुनकल्पयंहतदेवगीणंयद्विभ्यदात्विग्यंकारयतउत
 वामानवाधेतोतचामंनयज्येगमंकुर्यादितितद्धतत्पराइंययथागीणिनहयतयजमानंमुनकल्पयंहतदेववांतयदभिगस्यसा
 नभाल्विग्यंकारयतयथाहवाइंयंतांनमनुष्यानीभत्मंतंत्वंतस्मादेवांसिद्धतत्पराइंययथावांतंनहयतयजमानंमुनकिं
 मत्पत्नेरात्रयाणामागंनयात्तयद्येतांत्रयाणामेकंचिदकाममभ्याभयेत्तस्यासिचामदेव्यस्वस्तोत्रेप्रायश्चित्तिरिदंवाइंदवा
 मंदेव्ययजमानलोकोमृतलोकःस्यगोलोकस्तन्निभिर्गहन्यूनतस्यस्योत्रययसृष्यंत्रेधात्मानंयिगृहीयात्पुरुषइतिमपत्तेऽ
 लोकंकेव्याल्मानंदधात्वग्मिन्यजमानलोकंस्मिन्नमृतलोकंस्मिन्नस्वर्गलोकंतत्तयांदुरिष्टिमलंत्यपियदिममृद्धाइरुह्यिनः

स्युरिति हस्माद्वार्धितज्जपेदेवेति ॥ ४६ ॥ छंदांसि च देवेभ्यो हव्यमूद्धाश्रानि जघनार्धे यज्ञस्य तिष्ठंति यथाभ्योवाभ्यत
 रो यो हियां लिष्ठे देवं तेभ्य एतं मंत्रावरुणं पशुपुरोळा नमनु देविका हवीं पि न्यिपे द्वात्रे पुरोळा शं द्वा दश कपालं योधा ता स व पद्मा
 रोनुमर्त्य चरुं यानुमतिः सा गायत्री राकार्यं चरुं यारा कासा त्रिष्टुप् सिनीवाल्यं चरुं या सिनीवाली सा जगती कुहू चरुं या कुहूः सा
 नुष्टुपे तानि यावमर्वाणि छंदांसि गायत्रं त्रष्टुभं जागतमानुष्टुभमन्यन्या न्येतानि हि यज्ञे प्रतमा भिव क्रियंत एत ह वा अस्य च्छं
 दो भिर्यजतः मयै द्छंदो भिरिष्टं भवति य एवं वेद तद्वयदिदमाहुः सुधायां हव्यं वा जीमुहितो दधातीति च्छंदांसि वतत्सुधायां ह
 वा एनं छंदांसि दर्धत्यनुध्यायिर्न लोकं जयति य एवं वेद तद्धक आहुर्धातारमेव सर्वासां पुरस्तादाज्येन परियजंतदा
 मुसर्वा मुमिधुनं दधातीति तदुवा आहुर्जामिवा एतद्यज्ञं क्रियंतं यत्र ममानीभ्यामृग्भ्यां समानेहन्यजतीति यदिह वा अपि व
 ह्व इव जायाः पतिर्यायतासां मिधुर्न तद्यदामां धातारं पुरस्ताद्यजति तदा मुसर्वा मुमिधुनं दधातीति नुदेयिकानां ॥४७॥ अ
 धेदेवीनां सूर्याय पुरोळा नमे क कपालं यः सूर्यः स धाता स उपव व पद्मारो दिवे चरुं याद्यौः सानुमतिः सोऽएव गायत्र्यमुपसेचरुं यो
 पाः सारार्कमो एव त्रिष्टुपाये चरुं यागौः सा सिनीवाली मो एव जगती पृथिव्ये चरुं या पृथिवी सा कुहूः सोपवानुष्टुपे तानि याव
 मर्वाणि च्छंदांसि गायत्रं त्रष्टुभं जागतमानुष्टुभमन्यन्या न्येतानि हि यज्ञे प्रतमा भिव क्रियंत एत ह वा अस्य च्छंदो भिर्यजतः सर्वे
 च्छंदो भिरिष्टं भवति य एवं वेद तद्वयदिदमाहुः सुधायां हव्यं वा जीमुहितो दधातीति च्छंदांसि वतत्सुधायां ह

त्येननुध्यायितेलोकं जयति य एवं वेद तद्धैक आहुः मयि मेव गमयो गां गुरन्मातुरस्मादाग्येन परिषजं सदा गुण्यो गुमियुनं दधा
तीति तदुवा आहुर्जाभिवाएतद्यज्ञे कियते यज्ञममानीभ्यामृग्भ्यां गमानेहन्यजतीति यदिह वा अपित्र ह यद्वज्रायाः पतिरा
यतामाभियुनं नद्यदामां मृयं पुरस्ताद्यजति न दामुग्या गुमियुनं दधाति ताया इमास्मा अभूया अभूस्ता इमा अन्यतराभिर्यो
यत काममाप्नोति य एतामृभयी पुना अभयी गंतः श्रियः प्रजाति कामस्य गं निर्येधे त्वेपि प्यमाणस्य ये देनाद्यपि प्यमाणस्य गं
निर्येधे त्वेभ्यो गं हान्य विसं देवा अगं नो र्ये द्वा अयमात्मनेवमंस्तेति ता ह्युचि शृओर्गापात्राय नो रूद्ध द्युन्नम्याभिप्रतारिणस्यो
भरीये जंम निरुपापं तस्य हरय गृन्मं गाहमानं दृष्टुवा चैव न्यमहमस्य राजन्यस्य देविकाश्च देवीश्चोभयी ये जंम ममादयं यदस्येत्यं
रथ गृन्मो गाह नटु निचतुः षष्टिं कय चि नः जभ्यद्धास्यते नु व्रनस्तार आमुः ॥ ४८ ॥ अग्निहोमं वेदे वा अथ यं तोभ्यान्यसुरा
स्ते गमाय द्वाद्यां एवामक्षव्या वंते नैतान् भग्द्वालाद्वरीणामपदय दिमे वा असुरा उक्थं येषु श्रितास्माने पांन कश्चन पश्यतीति नोमि
मुदत्र यं देह्युवत्र याणि नं प्रटुन्थं त गगि गइत्यमुयो ह्यरा इत गगिरः मोमिग्गोतिष्ठन् यत्र र्थी लिंस्ति स्विदेयमद्वी कृत्रो दीघः गलितो य
श्च्यतीति भग्द्वालां हं व कृन्मो दीर्यैः पलित आमेनो व्रवीदिमे वा असुरा उक्थं येषु श्रितास्मान्योन कश्चन पश्यतीति तान् प्रिरथोभू
त्याभ्यत्यद्रवद्यदग्निग्भोभूत्याभ्यत्यद्रवत्तत्ताकमभ्यस्य साकमभ्यत्य तदाहुः गाकमयेनो कथानिम
णं येन मणीतानि वाग्रनान्युक्थानि यान्यत्र भाकमभ्यादिति प्रमं हिषीयेन प्रणयेदित्याहुः प्रमं हिषीयेन वेदे वा अमुतामुभ्ये

भ्यः प्राणुदंततत्त्वाहं यममंहिष्ठीयेन नयत्प्रमाकमभ्येन ॥ ४९ ॥ तेषां असुरार्मत्रावरुणस्योक्थमश्रयंतसो ब्रवीदिंद्रः
 कथाहंप्रेमानितोऽसुरातोत्स्यावहाईत्यहंचेत्यब्रवीद्विरुणस्तस्मादद्रावरुणस्तृतीयसवनेशंसतींद्रश्च हितान्वरुण
 धततो नुदेत विवततो पहता असुरार्माक्षणाच्छंसिन उक्थमश्रयंतसो ब्रवीदिंद्रः कथाहंचेमानीतो सुराद्रोत्स्यावहाईत्यहंचे
 त्यब्रवीद्विरुहस्तस्मादद्रावाहं सत्यं ब्राह्मणाच्छंसती नृतीयसवनेशंसतींद्रश्च हितान्वृहस्यतिश्च ततो नुदेतां तं वततो पहता अ
 सुरा अञ्छावाकस्योक्थमश्रयंतमो ब्रवीदिंद्रः कथाहंचेमानीतो सुराद्रोत्स्यावहाईत्यहंचेत्यब्रवीद्विरुणस्तस्मादद्रावरुणायम
 च्छावाकस्तृतीयनयनं नतींद्रश्च हितान्विरुणश्च ततो नुदेतां द्वंद्वमिदं देवताः शस्यते द्वंद्वमिथुनैतस्माद्वंद्वान्मिथुनं प्रजा
 यते प्रजात्यं प्रजायते प्रजापत्युभिर्यएवं यदार्धहंतो ब्रवीयाश्चनेष्ट्रीयाश्च चत्वारः कृतुयाजाः पृच्छुः सा विराड्दशिनी तद्विरा
 जियन्तं दशिन्यां प्रणिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ॥ ५० ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति तृतीयपंचिका समाप्ता ॥ ३ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५० ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति तृतीयपंचिका समाप्ता ॥ ३ ॥

॥ इति तृतीयपंचिका समाप्ता ॥

॥ अथचतुर्थपंचिकाप्रारंभः ॥

॥ अथचतुर्थपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ देवायैप्रथमेनाहोद्रायवञ्चसम्भरस्तद्वितीयेनाह्रासिचल्लृतीयेनाह्वाप्रायच्छल्लृते
 नुर्थेहन्म्राहरचस्माच्चतुर्थेहन्पोळनिनंशंसतिवञ्चोवाएपयत्पोळशीतद्यच्चतुर्थेहन्पोळनिनंशंसतिवञ्चमेवनलहरतिद्विपते
 आतृव्यायवर्धयोस्वस्तृत्यस्तस्मस्तर्तवञ्चोवपोळशीपशवउकथानितेपरस्तादुक्थानांपर्यस्यशंसतितंयत्परस्तादुक्थानां
 पर्यस्यशंसतिवञ्चोवतत्पोळनिनापशून्परिगच्छतितस्मात्पशवोवञ्चोवपोळनिनापरिगतामनुप्यानभ्युपावतंततस्माद
 श्चोवापुरोवागोवाहस्तावापरिगतएवस्वयमात्मनेतएववाचाभिपिद्धउपायतंतवञ्चमेवपोळनिनंपश्यन्वञ्चोवपोळ
 निनापरिगतोवाग्विवञ्चोवाक्पोळशीतदाहुःकिंपोळनिनःपोळनित्वमितिपोळनःसोत्राणांपोळनःशस्त्राणांपोळनभिर
 क्षररादत्तपोळनभिःप्रणतिपोळनपदानिनिदिदंधातितत्पोळनिनःपोळनित्वेद्वयाअक्षरअतिरिच्येतपोळनिनोनुष्टुभम
 भिसंपन्नस्यवाचोवायतास्तनोमित्यानुतेवाचतेअथत्येनंसत्येननमनृतंहिनस्तिपयव्येद ॥ १ ॥ गौरिवातंपोळनिसामकु
 र्योतंतजस्कामोब्रह्मवर्चमकामलंजोवब्रह्मवर्चमंगारिवीतंतजस्वीब्रह्मवर्चसीभवतियपयंचिद्वान्गारिवीतंपोळनिसामकु
 रतेनानदंपोळनिसामकर्तव्यमित्याहुरिद्रोवंबुत्रायवञ्चमुदयच्छंतमस्माम्राहरसामभ्यहनत्सोभिहतोव्यनदंयद्यनदत्त
 ज्ञानदंसामाभर्वत्तज्ञानदस्यनानदत्त्वमभ्रातृव्यंवाएतभ्रातृव्यहासार्मयज्ञानदमभ्रातृव्योभ्रातृव्यहाभवतियएलंचिद्वान्
 ज्ञानदंपोळनिसामकुरुतेतद्यदिनानदंकुर्युरविहृतःपोळनीशंसत्व्योऽविहृतामुहितागुस्तुवतेयदिगौरिवीतंचिहृतःपोळनी

नान्मव्योविद्वतामुहितामुस्तुते ॥ २ ॥ अथातदलंदांस्वेवव्यतिपजत्वात्वाचहंतुहरयउपोपुष्टशुहीगिरंदतिगायत्रीश्चपं
 क्षीश्चव्यतिपजतिगायत्रोर्ध्वपुरुषःपांक्षाःपत्रयःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिपजतिपशुपुम्रतिष्ठापयतियदुगायत्रीचपंक्षिश्चते
 द्वेअनुष्टुभंतिनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्व्यरूपाद्वैतिविदिद्रवृतनाग्येऽयंतेअस्तुहयंतइत्युष्णिहश्चवृहतीश्चव्यतिपजं
 त्योष्णिहोर्गुरुगोनाहताःपत्रयःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिपजतिपशुपुम्रतिष्ठापयतियदुष्णिहश्चवृहतीचतेद्वेअनुष्टुभंते
 नोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्व्यरूपाद्वैतिविदिद्रवृतनाग्येऽयंतेअस्तुहयंतइत्युष्णिहश्चवृहतीश्चव्यतिपजंतिदिपाद्वे
 पुरुषोर्ध्वोर्ध्विष्टुपुरुषमेवतद्वैत्येजव्यतिपजतिवीर्येप्रतिष्ठापयतितस्मात्पुरुषोर्ध्वीयंप्रतिष्ठितःसर्वेपापदूनांवीर्यवत्तमोयदु
 द्विपदाचविंशत्यधगत्रिष्टुगर्जतंद्वेअनुष्टुभंतेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्व्यरूपाद्वैत्येपत्रास्त्राप्रतेमहेचिदयेगंसिपहरीइ
 निद्विपदाश्चजगतीश्चव्यतिपजतिदिपाद्वपुरुषोजागताःपत्रयःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिपजतिपशुपुम्रतिष्ठापयतितस्मा
 त्पुरुषःपशुपुम्रतिष्ठितोत्तिपंतानचिचतिष्ठतियनेचास्ययदुद्विपदाचपोळनाधराजगतीचतेद्वेऽअनुष्टुभंतेनोवाचोरूपा
 दनुष्टुभोरूपाद्व्यरूपाद्वैतिविदिद्रवृतनाग्येऽयंतेअस्तुहयंतइत्युष्णिहश्चवृहतीश्चव्यतिपजंतिदिपाद्वे
 मत्सेतिच्छंदममभ्यत्यधरेत्तदतिच्छंदमोतिच्छंदस्त्वमध्वोवाएपच्छंदोभ्यःमनिर्मितोयत्पोळर्गतिघदतिच्छंदसःशंस
 तिरयंभ्यएवंतच्छंदोभ्यःमनिर्मितेनमध्वम्यदलंदांस्वेवव्यतिपजत्वात्वाचहंतुहरयउपोपुष्टशुहीगिरंदतिगायत्रीश्चपं

मुपसर्गानुपसृजत्ययं वै लोकः प्रथममहानान्यंतरिक्षलोको द्वितीयो सौलोकस्तृतीयो सर्वभ्यो वा एष लोके भ्यः संनिमित्तो य-
 त्योळशी तद्यन्महानास्त्रीनामुपसर्गानुपसृजति सर्वेभ्य एव न तल्लोके भ्यः संनिमिमीते सर्वेभ्यो लोके भ्यः संनिमित्तं न पोळशि
 नाराभो तिय एव वेदप्रप्रवस्त्रिष्टुभमिपमर्चत शर्चत ॥ यो व्यतीरफाणयदिति प्रज्ञाता अनुष्टुभः शंसति तद्यथेह च ह्यापथेन
 चरित्वा पंधानं पर्यवेयात्ताहर्कं यत्प्रज्ञाता अनुष्टुभः शंसति स यो व्यासो गतश्रीरिव मन्येता विहृतं पोळशिनं शंसयेन्नेच्छं दसां
 कृच्छ्रादवपद्यादित्यथयः पाप्मानमपजिथांसुः स्योद्धिहृतं पोळशिनं शंसयेन्न्यतिपक्त इवैव पुरुषः पाप्मनो व्यतिपक्तमवाप्सत
 तपाप्मानं समलमपहृत्य पराप्मानं तत्तय एव वेदोद्यद्भ्रस्य विष्टपमित्युत्तमया परिदधाति स्वर्गो वै लोको ब्रभस्य विष्टपस्वर्गमेव
 तल्लोके यजमानं गमयत्ययाः पूर्वपां हरियः सुताना मितियजति सर्वेभ्यो वा एष सवनेभ्यः संनिमित्तो यत्पोळशी तद्यदयाः पूर्वं
 पां हरियः सुताना मितियजति निर्मिमीतेऽथोदसवनं केवलं तद्वृत्तिमाध्यंदिनं वे
 सवनं केवलं माध्यंदिना देवं न तत्सवनात्संनिमिमीते मधुमंतमिद्रेति मद्धैतृतीयसवनं तृतीयसयनादेवं न तत्सं
 निमिमीते सत्रावृत्तं जठर आबृपस्यंति घृपण्यद्वा गोळशिनो रूपं सर्वेभ्यो वा एष सवनेभ्यः संनिमित्तो यत्पोळशी तद्यदयाः पूर्वपां
 हरियः सुताना मितियजति सर्वेभ्य एव न तत्सवनेभ्यः संनिमिमीते सर्वेभ्यः सवनं भ्यः संनिमित्तं न पोळशिनाराभो तिय एव वे
 दे महानास्त्रीनां पंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेणुपादेऽनुसर्वेभ्यो वा एष च्छंदो भ्यः संनिमित्तो यत्पोळशी तद्यन्महाना

ननेच्छन्निनाराभोतिपण्येद ॥ ४ ॥ अहंयदेवाअश्रयंतरात्रीमसुरास्तेसमावद्धीयाएवासन्नव्यायतंतसोन्नवीदिद्रःक
आहंचेमानितोसुरात्रात्रीमन्यचेव्यायइतिमदेवेपुनप्रत्यधिंदविभयूरात्रेसमसोमृत्योस्सस्माज्जायेताहिनेकयायन्मात्र
मिदंवापक्रम्यविभेतितमइयहिरात्रिमृत्युरिव ॥ तयंचंदांस्वेवान्वयार्थस्तयंचंदांस्वेवान्वयार्थस्सादिद्रश्चचच्छंदांसि
चरात्रीवहंतिननिविच्छस्यंतनपुरोरुड्धाय्यानान्यादेवतेद्रश्चहोयंचंदांसिचरात्रीवहंतितान्यपर्यायेरेषयायमनुदंतय
त्पर्यायःपर्यायमनुदंततत्पर्यायाणांपर्यायत्वतान्वयप्रथमेनचपर्यायेणपूर्वरात्रादानुदंतमध्यमेनमध्यरात्रादुत्तमेनापररात्रा
दपिप्रत्ययां अनुम्मसीत्यभुवन्नपिप्रत्यराणिखलुवाएतानिचंदांसीतिहस्माईतानिहींद्ररात्रेसममोमृत्योर्विभ्यतमत्यपारय
स्तदपिप्रत्यराणामपिप्रत्ययत्वं ॥ ५ ॥ पांतमावोअंधमईत्यंधस्वत्वानुष्टुभारात्रीमतिपद्यतआनुष्टुभीचरात्रिरेतद्रात्रिरू
पमंधम्यत्यःपीतयत्योमद्वत्यस्त्रिष्टुभोयाग्याभवंत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंततममृद्धप्रथमेनपर्यायेणस्तुवंतमयमान्येवपदा
निपुनरादंतयदेवगामश्वागावआर्गैस्तेदेवांतेनादंतमध्यमेनपर्यायेणस्तुवंतमध्यमान्येवपदानिपुनरादंतयदेवपा
मनोरथाआर्गैस्तेदेवांतेनाददंतउत्तमेनपर्यायेणस्तुवंतउत्तमान्येवपदानिपुनरादंतयदेवपांवासोहिरण्यमणिरध्यात्म
मार्मीत्तदेवपांतेनाददंतआदित्यतांयमुद्रत्तानिरेनमेभ्यःसर्वेभ्योलोकेभ्योनोदंतयपयंचदंपवमानयदहरित्याहुर्निरात्रिःपव

मानयतीकपमुभेपयमानयतीभयतः केन तेन ममायद्भार्जाभयत इतियदेव द्रायमद्वने मुतं मिदं वसो मुतं मंधं इदं ह्यन्यो जसासु
 तमिति रनुपेति षण्मंति षतेनरात्रिः पयमानयतीति नोभेपवमानयतीभयतस्तेन तेन ममायद्भार्जाभयतः पंचदशस्तोत्रमहरि
 स्यादूर्नरात्रिः पंचदशस्तोत्राकथमुभेपंचदशानोत्रेभयतः केन तेन ममायद्भार्जाभयत इति द्वादशस्तोत्राण्यपि त्रयराणि तिसृ
 भिर्देयताभिः मंथिनाराधनरेणस्तु यंतं तेनरात्रिः पंचदशस्तोत्रेभयतस्तेन तेन ममायद्भार्जाभयतः परि
 मितं गुर्यत्यपरिमितमनुगं गतिपरिमितं वैभूतं मपरिमितं भव्यं मपरिमितस्यावरुद्ध्या इत्यतिगमंति स्तोत्रमतिवैप्रजात्मान
 मतिपनर्यस्माद्यस्तोत्रमतिगं गतियदेयास्यात्याम्भानैतदेयास्येतेनायंरूपेवरूपे ॥ ६ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

यज्ञापतिर्यं गतो मायराज्ञं दुहितरं द्रायच्छुगृयां गाविर्धीतस्य मयैदेवायरा आगच्छन्तस्यापतत्सहस्रं बह तु मन्या करोद्यदे
 तदाभिनमित्याचक्षते नराभिनं हयतद्यदवाकमहस्रं तस्मात्तमहस्रं वैवर्गं नैन्द्रयोचाप्राश्य धृतं शंसेद्यथाहवा इदमनोवास्थो
 पाप्मोऽपतेतं तेष्वेह याप्मोऽपतेतं नकुनिरियोत्पतिप्यद्राहूयीतं तस्मिन्देयानममजानतं ममेदमस्तु ममेदमस्त्यति ते संजाना
 नाऽप्राप्यंस्ताजिमस्यायामहं मयो न उज्जेष्यति तस्येदं भयिष्यतीति ते मेरेयाधिगृहपतेरादित्यं काष्ठा मकुर्वत तस्मादाग्नेयीप्रति
 पञ्चगव्याभिनस्याग्निहोता गृहपतिः सराजेति तद्वै कआहुं रग्निमन्येपितरमग्निमापिमित्येतया प्रतिपद्येतं दिविशुक्रं यजतं
 गुर्यं स्पेति त्रयमयं पशुपाकाष्ठा मानोतीति तप्तद्राहृत्य यपनं त्रयद्रादग्निमग्निमिति र्यं प्रत्यपार्चयिमापत्स्यतीति त्रयस्तथा

स्थापितमादभिद्वोत्तागृह्यतिःभराजैत्येतयमप्रतिपद्येतगृह्यपतिवतीप्रजातिमतीनांतामयीयुःमयीयुत्यायमयमायुरेतिय
 एव्येद ॥ ७ ॥ तासांयदेयतानांमाजिपायतीनामभिरृष्टानांमभिर्मुंगंयमःप्रत्यपद्यततमभिनान्वन्यागच्छन्तमितमबू
 तामपोदिद्यांवाइदंनेप्यायइनिगतधेत्यत्रयीचस्यंगमोहाप्यस्त्वितितथेतितस्माअप्यत्राकुरुतौतस्मादांग्रेयमाभ्यने
 नय्यतेगाउपममन्यागच्छन्तांतामनूतामपोदिद्यांवाइदंनेप्यावइतिगातधेत्यत्रयीचस्यंगममेहाप्यस्त्वितितथेतितस्या
 अयत्राकुरुतौतस्मादुपगम्यमाभ्यनेनस्यतेताविंद्रमन्यागच्छन्तौतमबूतामायांवाइदंमपवननेप्यावइतिनहलंदधृरनुरपो
 दिहीतिगुंगतधेत्यत्रयीचस्यंगममेहाप्यस्त्वितितथेतितस्माअप्यत्राकुरुतौतमादंद्रमाभ्यनेनस्यततदभिनानाउदजय
 तामभिरनावाध्रुयानीयदभिनानाउदजयतामभिनानावाध्रुयानीतस्मादेतदाभिनमित्याचधत्तेऽध्रुतेयघरकामयतेयएवंचेदं
 तदाहुर्यच्छग्यतेआंग्रेयंगम्यतउपस्यंगस्यतपेद्रमधकस्मादेतदाभिनमित्याचधत्तदत्यभिनोहितदुदजयतामभिनानावा
 ध्रुयानीयदभिरनाउदजयतामभिरनावाध्रुयानीतस्मादेतदाभिनमित्याचधत्तेऽध्रुतेयघरकामयतेयएवंचेद ॥ ८ ॥ अथ
 तरीगंधेनाग्निगजिमधारेस्तासांमाजमानोयोनिमकूल्यचत्तस्मात्तानविजायतेगोभिररुणेरुयाआजिमधार्चचत्तस्मादुपस्याग
 तायांमरगमिर्वयप्रभान्युरमोर्लूमभ्यरथेनेंद्रआजिमधार्चसम्मालनउच्येथोपउपव्दिमान्ध्वस्यरूपमैद्रोहिगगर्दभरधेना
 भिरनाउदजयतामभिरनावाध्रुयानीयदभिनानाउदजयतामभिनानावाध्रुयानीतस्मात्तानविजायतेगोभिररुणेरुयाआजिमधार्चचत्तस्मादुपस्याग

हानागमनादिषोरंतसस्त्यस्यपीयंनाहर्तातस्मात्सद्विरेताथार्जीतदाहुःसप्तमोऽपिचिच्छंदांसिसंसेधवाग्रेयंयथोपस्यं
 धाभिर्नगसंयदेशलोकाःमवेपुंदेयलोकेपुराभोतीतितत्तमाहर्त्यग्रेयवशमत्रयोत्राऽइमेत्रिवृतोलोकाऽएषामेवलोकाणां
 मभिर्जित्वाहुरुदुल्यंजातवेदममितिर्मायाणिप्रतिपद्येतेतितत्तमाहर्त्ययवगत्वाकाष्ठांमपराध्रुयात्ताहर्चरसूयोनोदि
 द्वाप्यत्रित्येतेनरमतिपद्यंतयधगत्वाकाष्ठानभिपद्येत्तताहर्त्तदुल्यंजातवेदसमितिद्वितीयंशंसतिचित्रंदेवानामुदगा
 दनीकमितिचंद्रुभंमतांवाचित्रंदेवानामुदेतितस्मादेतच्छर्तिनमोमित्रस्यवरुणस्यचक्षसऽइतिजागर्ततद्वासीःपदमा
 न्तिरमेदेतेनारात्तऽआत्मनेचयजमानायच ॥ ९ ॥ तदाहुःसूयोनातिशस्योचृहृतांनातिशस्योयत्सूर्यमतिशंसैद्रक्षव
 षंगमतिरपद्येत्तद्वृहतीमतिशंगेऽप्याणानतिपद्येत्तींद्रकुनुंऽआभरेत्यंद्रप्रगाथंशंसतिशिक्षाणोअस्मिन्पुरुहृतयामनिजी
 वाग्योतिरसोमहीत्यंगाराग्योतिलेनसूर्यनातिशंगतियदुवाहृतःप्रगार्थलेनचृहृतीनातिशंसत्यभित्वाशूरनोनुमऽइति
 रापंतरीयोनिशंगतिरापंतरेणवंगंधिर्नाभ्यनायःस्तुपेततद्यद्राथंतरीयोनिशंगमतिरथंतरस्येवसयोनित्वायेदानमस्यज
 गतःस्यहन्मिल्यमांशरस्यहेतेनसूर्यनातिशंगतियदुवाहृतःप्रगार्थलेनचृहृतीनातिशंगमतिवह्वयःसूरचक्षसऽइतिमित्राव
 रुणेनगापंतरेनत्वाहर्गमित्रोरात्रिपेरुणेऽग्नेवाऽएषोहोरात्रेऽआरभतेयोतिरात्रमुपेतितद्यन्मित्रावरुणंप्रगाथंशंसत्यहोरा
 त्रदोरंरंनत्रत्यतिष्ठारयतिगूरुषधमऽइतिनेनसूर्यनातिशंगतियदुवाहृतःप्रगार्थलेनचृहृतीनातिशंगमतिमदीर्घाःशुथिक्वी

चनेन्मेहिद्याचापृथिव्यं भुवेतिद्याचापृथिव्योयेनामलिद्याचापृथिव्योयेप्रतिष्ठेऽइयमेवेहप्रतिष्ठासाधयुत्रतद्यह्याचापृ
थिवीयेनामर्तिसुयोरेवेनंतल्लिष्टापयतिदेवोदेवीधर्मणापूर्यःशुचिरितिनमूर्यनातिशंसमतिर्यदुगायत्रीचजगतीच
नेद्वचूहल्योत्तनचूहतीनातिनामतिगिभ्यश्चदेवीमृचयस्यजन्मनोनयारोपातिनमभद्रितिद्विपदांशंसतिचितपमुग्धमिति
हम्मचाऽएतदाचअतेयंतदाभिनंनिर्ऋतिर्हस्मपागिन्युपास्तैर्यदवहोतापरिपास्यत्यथाशान्प्रतिमोक्षयामीतिततोयाए
ताचूहम्यनिर्ऋतिद्विपदामपर्यंअयागेपातिनमभद्रितितयानिर्ऋत्वाःपागिन्याऽअधराचःपाशानयास्वसचयेदंताद्विपदंहेता
नामनिर्ऋत्वाऽएतत्पागिन्याऽअधराचःपाशानयास्वतिस्वस्त्येगहोतोन्मुच्यतेमर्वायुःसर्वोयुत्वार्यसर्वमायुरेतियऽ
एवंयेदंमृचयस्यजन्मनऽइत्यर्मागावमर्चयतीवतेनमूर्यनातिशंसनियदुद्विपदाएतच्छंदसंसासर्वोणिच्छंदांस्यभ्यासते
नचूहतीनातिनामति ॥ १० ॥ ब्राह्मणस्त्वयापरिदधातिप्रह्वचैवृहस्पतिर्ब्रह्मण्येवंनंतदंततःप्रतिष्ठापर्यंत्येवापित्रि
भ्यंदंवायवृष्णाइत्यंतयापरिदध्यात्वजाकामःपशुकामोवृहस्पतेमुप्रजावीर्यंतइतिप्रजयावेमुप्रजावीर्यान्यंस्यामपतयो
रगीणामितिप्रजावान्पशुमात्रपिमान्नीरयान्भरतिर्ब्रह्मचर्यंविद्वानंतयापरिदधातिवृहस्पते अतियदयो अहोदित्येतयापरि
दध्यांसंजस्त्वाभोब्राह्मचर्येयकामोतीयवान्यान्ब्रह्मचर्यसमर्हतिद्युमदितिद्युमदियंब्रह्मचर्यंमुंयिभातीतिवीर्यंब्रह्मचर्यं
भातियदीदयच्छयसकृतप्रजातंतिदीदायेयंब्रह्मचर्यंमंतदस्मायुद्रयिगंधेहिचित्रमितिचित्रमिदंब्रह्मचर्यंमंतदस्मायुद्रयिगंधे

हनानामन्नीभवत्यत्रैवविद्वानेतयापरिदधातितस्मादेवंविद्वानेतयवपरिदध्याद्ब्राह्मणस्यत्यातिनसूयंनगतिशंसति यदु
 पाभिर्नैगद्विद्वानेतयापरिदधातितस्मादेवंविद्वानेतयवपरिदध्याद्ब्राह्मणस्यत्यातिनसूयंनगतिशंसति यदु
 मभिर्नैगद्विद्वानेतयापरिदधातितस्मादेवंविद्वानेतयवपरिदध्याद्ब्राह्मणस्यत्यातिनसूयंनगतिशंसति यदु
 पस्याः गुदसोभापिवतमश्विनैतिगायत्र्याचविराजाचवपद्भ्युर्ग्राह्यत्रयगायत्र्याचविराजाचवपद्भ्युर्ग्राह्यत्रयगायत्र्याचविराजा
 दूर्वाग्रहयगमीभवतिब्रह्माद्यमद्वमत्तियत्रैवंविद्वानगायत्र्याचविराजाचवपद्भ्युर्ग्राह्यत्रयगायत्र्याचविराजाचवपद्भ्युर्ग्राह्यत्रयगायत्र्याचविराजा
 पयपद्भ्युर्ग्राह्यत्रयगायत्र्याचविराजाचवपद्भ्युर्ग्राह्यत्रयगायत्र्याचविराजाचवपद्भ्युर्ग्राह्यत्रयगायत्र्याचविराजाचवपद्भ्युर्ग्राह्यत्रयगायत्र्याचविराजा
 रमारभंतएतेनन्नामांश्चच्छंदांमिच्चैतेनस्वदियताअनारब्धवतच्छंदांजनारब्धवतच्छंदांजनारब्धवतच्छंदांजनारब्धवतच्छंदां
 भर्णायस्यारंभर्णायन्यैचनुविगन्तोमोभयतिनचनुविगस्यचनुविगत्तयैचनुविगतिर्याअर्धमानाअर्धमानाएवतत्संवत्सर
 मागभंतइकथ्योभयतिपद्भ्योवाउक्थानिपद्भ्योवाउक्थानिपद्भ्योवाउक्थानिपद्भ्योवाउक्थानिपद्भ्योवाउक्थानिपद्भ्योवाउक्थानिपद्भ्योवा
 तत्संवत्सरमारभंततस्यपष्टिध्वत्रीणिचगतानिस्तोत्रियोस्त्यावतिसंवत्सरस्याहोन्यहःग्राएवतत्संवत्सरमारभंतैमिष्टोमएत
 दहःस्यादित्याहर्गमिष्टोमोर्गमंयत्तरोनयाएतदन्योग्मिष्टोमादहर्दोषारनविब्याचेतिमयद्यमिष्टोमःस्यादष्टाचत्वारिंशास्त्र
 यःष्यमानाःसुधनुविगानीतराणिस्तोत्राणि तदुपष्टिध्वत्रीणिचगतानिस्तोत्रियोस्त्यावतिसंवत्सरस्याहोन्यहःसप्तत्यत्तत्

[illegible]

तानेतयापरिदधातितस्मादेवंविद्वानेतयैवपरिदध्याद्ब्राह्मणस्यत्यतिसमूयंनातिजंगतिंयदु
 छंदांस्यभ्यासतिनवृहतीनातिशंसतिगायत्र्याचत्रिष्टुभाचपद्कुर्योद्ब्रह्मयैगायत्रीयींत्रि
 ष्वर्चमीब्रह्मयशसीयीर्यैवान्भवतियत्रैवंविद्वान्गायत्र्याचत्रिष्टुभाचपद्कुर्योत्तैल्यश्चिनायायु
 प्रैगायत्र्याचविराजाचपद्कुर्योद्ब्रह्मयैगायत्र्यमंत्रविराद्ब्रह्मणचतदग्राधमंनदधातिब्रह्मव
 ष्मसत्तियत्रैवंविद्वान्गायत्र्याचविराजाचपद्कुर्योत्तितस्मादेवंविद्वान्गायत्र्याचैर्वयिराजा
 धुरुमापिचतमश्विनेत्येताभ्यां ॥ १ ॥ चतुर्विदामेतदहुरुपयंत्यारंभणीयंनेतेनयमंनत्तम
 श्रुतिनमर्वादेवताअनारब्धवैतच्छंदोऽनारब्धामादेवतायेदेतस्मिन्नहनिनारभेततदारं
 षोस्तीमोभवतितच्चतुर्विंशस्पचतुर्विंशतयैचतुर्विंशतियोअर्धमामाअर्धमामगपवतत्तमंयत्तमर
 पोवाउक्थानिपशूनामवलुब्धैतस्यपंचदशस्तोत्राणिभयंतिपंचदशशराणिममासोमामगएन
 ऽश्चत्रीणिचक्षतानिस्तोत्रियोस्त्वावंतिसंवत्सरस्याहोन्यहःगपवतत्तमंयत्तमरमारभेतसिष्टोमण्यत
 त्संवत्सरोनचाण्यतदन्योमिष्टोमोदहर्दोधारनयिव्यस्येतिस्ययद्यमिष्टोमःस्तार्दष्टाचत्वारिंशास्त्र
 णीतराणिसोत्राणिचतदुपदिद्धंयत्रीणिचक्षतानिस्तोत्रियोस्त्वावंतिगंवत्सरस्याहोन्यहःगपवतत्तमं

[illegible]

[illegible]

पर्यवगुं तरिद्वमङ्गतायाः । अन्यत्रावमानाभागेमाप्ये ।

मानं दमान्यं दोकान् न्यरमाभिरस्पृश्यै न्यस्यरमान्नां ग्वरसाम त्वत्तद्यत्स्यरमान्ना उपर्येत्येव्यं नंततो केव्याभजं तितयावद
याः मत्तदज्ञानां प्रच्छयादचिभयुः समाद्वयं न्नोमा अचिगूह्याऽद्वयं महानप्रज्जियेरध्रितितान्तर्यैः सौमैस्वस्तात्पयोपैन्म
द्वैः तृष्टुः परस्मान्नद्यदभिजिगम्यै न्नोमोयन्ताप्रयतिविश्वजित्मयै तृष्टुः परस्मात्तत्तत्तदगानुभवतः पर्युपंतिधृत्या अप्रच्छयाय
त्रम्यं दं देया आदित्यग्यै न्नोमोयन्तादचिभयुः न्तं पंचभीरदिमभिरुट्यं यन् ॥ तस्मयोयं दिवा कीर्त्या निमहादिवा की
त्यं तृष्टुं भयनि निकर्णं ब्रह्मसामभामममिष्टोममामोभै चृहद्रथं तरेपयमानयोर्भयतस्तदादित्यं पंचभीरदिमभिरुट्यं तितधृत्या
अनरागतायोऽतिन आदित्ये प्रातः ननुया रुमनुभूयो तस्य ह्येव तदहदिवा कीर्त्यं भयति मायै पशुमन्यं गभ्यै तं मयनीयस्योपाटं ॥ १९ ॥
म्यमादभे न्नगूयै दयव्यं ह्येनदहं के कियिगतिं मामिधं नीरनुभूयात्स्यदाभ्येतदहरे कविं नमि कर्पंचा रातं द्वियं चा रातं यागस्त्रा
मध्यं निषिदं धानि तावनी गतगः शंमतिं न ता युं पु रुगः शतवीर्यैः शतैर्दियै आयुष्यै वं नंतद्वीर्यै इन्द्रियै दधाति ॥ १९ ॥
दूगे ह्यं गे हनिम्य गे चंदो को दूगे ह्यं गे न्नोमोयन्तादचिभयुः न्तं पंचभीरदिमभिरुट्यं तितधृत्या अप्रच्छयाय
अध्वाना अगगच्छ निमयद्दूगे ह्यं गे न्नोमोयन्तादचिभयुः न्तं पंचभीरदिमभिरुट्यं तितधृत्या अप्रच्छयाय

धारूपमेवतदुपनिषुयंतमपुरस्तादीक्षायाः प्राजापत्यं पशुमालभतैतस्स सप्तदशसामिधेनीरनुब्रूयात्सप्तदशोवंप्रजापतिः
 प्रजापतेर्गार्हपत्यमिधो जामदग्न्यो भवतितदहुर्यदन्योपशुपुयथ ऋष्यामिधो भवत्यथ कस्मादस्मिन्मर्वेपां जामदग्न्य
 एवं निमर्वे रूपान्वं जामदग्न्यः सर्वममृच्छाः सर्वरूपपपशुः सर्वसमृद्धस्तथ जामदग्न्यो भवतिसर्वरूपतायै सर्वसमृद्धैतस्य वा
 गव्यः पशुपुगेन्द्राजो भवतितदहुर्यदन्यदंत्यत पशुभवेत्यथ कस्माद्वायव्यः पशुपुरोद्वाशः क्रियत इति प्रजापतिर्वयज्ञो
 यज्ञग्यायातयामताया इति ब्रूयाद्य दुवायव्यस्तेन प्रजापतेर्नैति वागुह्यं यजपतिस्तदुक्तमृषिणा प्रचमानः प्रजापतिरिति
 मत्र मुच्यन्मनुष्याद्रीन्यजरेन्मर्वेदीक्षेरन्मर्वेनुयुर्वसंतमभ्युदवस्यत्यूग्वेयसंत इपमेयतदूर्जमभ्युदवस्यति ॥ २६ ॥
 छंदामिवा अन्योन्यस्यागतनमभ्यध्यायन्गायत्री त्रिष्टुभश्च जगत्त्रैचायतनमभ्यध्यायन् त्रिष्टुङ्गायत्र्यं च जगत्त्रैच जगतीगा
 यत्र्यं च त्रिष्टुभश्च ततो वा णंतं प्रजापतिर्व्यूहच्छंदसं द्वादशाहमपश्यत्तमाहूरेतेनायजतैतेन तत्सर्वान् कामान् छंदां स्य गमयत्स
 यान् कामान् गच्छति यत्तत्तद्व्यूहच्छंदां मिब्यूहत्वं यातयामतायै छंदां स्वेव ब्यूहति तद्यथा दोष्यो ननु श्रियो न्यैरन्यैरश्रान्तर्तरै
 श्रान्तर्नरग्नयि मोकं यीत्येवं यतच्छंदो भिरन्यैरन्यैरश्रान्तर्तरैरश्रान्तर्नरग्नयि मोकं स्वर्गलोकां यति यच्छंदां सिष्यूहतीर्मा विजो
 र्कामहान्तीर्ता व्यंताना यं न गमत पसे पंच जनानां समजान ततो देवाः समनर्वेस्ता सं यता वेतं देय चिवाहुर्व्ययं हेतारं यंतरैणे
 यममूं जिन्नरतिवृहता मायिमानां पसे नैयममूं जिन्नरतिर्यतेनासायिमाधुमेनैयममूं जिन्नरतिवृष्ट्या सायिमादिय यजनमे

कोऽप्युदितोयद्राथंतरंयद्वायत्रंयत्कारिष्यदेतानिर्वप्रथमस्याहोरूपान्पुप्रप्रयंतोअध्वरमितिप्रथमस्याह् आग्यंभवतिमिति
 प्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंयायवायाहिदशतेतिप्रउगमेतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंमात्वास्वंययोतयइदंयमोसुतमंधइ
 तिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचरंरधवचपिचवचप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपमिंद्रनेदीयादिदीतींद्रनिद्वयःप्रगार्थःप्रथमेपदे
 देवतानिरुच्यंतंप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपमैतुअक्षणस्यतिरितिआक्षणस्यत्यःप्रैतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपमभिर्नैतात्यं
 मोमक्रनुभिःपिन्यंत्यपइतिधाव्याःप्रथमेपुपेदुदेवतानिरुच्यंतंप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंप्रवइंद्रायगृहइतिमरुत्वती
 यःप्रगार्थःप्रैतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपमायातिंद्रोयमउपनइतिगूरुमेतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपमभित्वाद्गूरुनोदु
 मोभित्वापूर्वेपीतयइतिस्थंतरंपृष्ठंभवतिराथंतरेहनिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंयद्वायानुसुतमंपुरापाकितिधाव्यावृत्र
 हेद्रोनामान्यप्राइत्येतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंपियासुतस्यरसिनइतिसामप्रगाथःपिचवान्प्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपं
 त्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितितार्क्ष्यपुरस्तात्सूरुस्यशंसतिस्वस्त्ययनंयैताक्ष्यःस्यसितायैस्वरस्त्ययनमेयतकुरुंतस्वस्तिमंत्र
 त्स्वरस्त्यपागमध्रुतेयप्यवेद ॥ २९ ॥ आनइंद्रोदूरादानआमादितिसूरुमेतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपमंपातोभवतो
 निष्केचल्यमरुत्वतीययोनिबिद्धानेंयामदेवोचाइमोडोकानपश्यत्तान्संपातैःममपतंघत्तंपातैःममपतंतत्संपातानांसंपा
 तत्तत्तद्यत्तमंपातोप्रथमेहनिशंसतिस्वर्गस्यउोकस्यसमर्थेसंपत्त्यंसंगत्प्रत्यतमंचितुर्घुणीमहेऽद्यानोदेवमचितरितिवैश्वदेव

[illegible]

रूपंति हि घावापृथिवीपि भ्रमं भुवंति घावापृथिवीयं सुजन्मनीधिपणे अंतरीयत इत्यंतर्वा द्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं तक्ष
 प्रथंनुपृतं विमनापम इत्याभवंत क्षन्हरी इंद्रवाहा वृषण्वसू इति वृषण्वद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं यज्ञस्य योरध्यं विरपति
 यितामिति यं भ्यदेयं वृषाकेंतुर्यं जतो घामनाय तेति वृषण्वद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं तदुशार्या तमंगिरसो यैस्वर्गाय जो
 कायमत्रमामर्तं ते ह स्मद्वितीयां द्वितीयं मबाह रागत्य मुख्यंति ता न्या एतच्छार्या तोमानवो द्वितीये ह नि सूक्तमंशं सर्यसत्तो वै ते प्र
 यज्ञमजानन् प्रम्यगंदो कैतद्यं दंतारुणं द्वितीये ह नि शंसति यज्ञस्य प्रज्ञा तं स्वर्गस्य लोकस्यानुख्या तं पृक्षस्य घृष्णो अरुपस्य नूत्स
 ह इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपद्वृषण्वद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं वृष्णे नार्धाय सुमखाय वेधस इति मारुतं वृषण्वद्वितीये ह नि द्वि
 तीयस्याहो रूपं जातयंदं मनुयामभो ममिति जातयेदस्याच्युताय जेन वर्धत जातयेदसमिति जातयेदस्यं वृधन्वद्वितीये ह नि
 द्वितीयस्याहो रूपमहोरूपं ॥ ३२ ॥ पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति चतुर्थपंचिका समाप्ता ॥ ४ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ इति चतुर्थपंचिका समाप्ता ॥

॥ इति चतुर्थपंचिका समाप्ता ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ इति चतुर्थपंचिका समाप्ता ॥

॥ अथपंचमपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ विश्वेयंदयादेयतास्तृतीयमहर्षिस्तिसदशस्तोमोर्वरूपंसामंजगतीच्छंदोयथादेवतमेने
नयपालोमंयधामामेयधाउदमंराशोतियएवंवेदयंद्विसमानोर्दकतृतीयस्याहोरूपयदश्वघदंतयद्यतुनरायृतंतयत्पुन
निनृपैपद्रतपपत्पयस्वयघात्रियघदंतरूपयदुत्तमेपदेदवतानिरुच्यंतंयदमांलोकोभ्युदितोयद्वरूपयजागतंयत्कृतमिता
निर्वतृतीयस्याहोरूपाणिगुह्याहिंद्यहृतमोऽअश्वोऽअंगरधीरिवेतितृतीयस्याह्राज्यंभवतिदेवांवतृतीयेनाह्वास्वंग्लो
कमायंस्तानगुरागक्षाम्यन्यवारयंतंतिविरूपाभवतंतिभवंतआयंस्तयद्विरूपाभवतंविरूपाभवतंतिभवंतआ
यमांदरूपंसामाभवत्तद्वरूपस्वयंरूपस्वयंविरूपःपाप्मनाभूत्वापाप्मानमपहंतयएवंवेदतान्हस्मान्वेवागच्छंतिसमेयवृज्यते
तानभ्याभूत्वापद्भिरपाम्नतयदभ्याभूत्यापद्भिरपाम्नततदभ्यानामश्वत्थमश्रुतंयद्यत्कामयंतयएवंवेदतस्मादश्वःपशूनांज
विहन्तस्मादश्वःप्रत्यद्रूपद्राहिर्नस्त्यपपाप्मानंहंतयएवंवेदतस्मादेतदश्वयदाज्यंभवतितृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंवाय
पायाहिर्वातयंवायोयाहिर्निवादिदंद्रद्रध्वायवंपांसुतानामामित्रेरुणेययमश्विनायेहगच्छतमायाह्यद्रिभिःसुतंसर्जवि
श्वभिर्देवैर्भिर्भूतनःप्रियाप्रियाभित्याभित्यापिष्ठाहंमृगंसमानोदकंनृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंतंतमिद्रापसेमहेत्रयंद्रस्यसोमा
र्धनमरुच्यंतोयस्यप्रतिपदनुचरोनिनृत्तवत्रिचतृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपमिद्रनेदीयपदिहीत्यच्युतःप्रगार्थःप्रनूनंत्रक्षण
स्सतिस्तित्राक्षणसत्तोनिनृत्तवोस्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपमग्निर्नैतात्वंमोमक्रतुभिःपिन्यंत्यपइतिधाव्याअच्युतनि

किमुदाभोरथंपर्यामनरीरमदिर्तिमरुत्वतीयः प्रगाधः पयस्तर्वास्तृतीयं हनिनृतीयस्याहो रूपं त्र्ययं मामनुपोदेवतांतेति च
नृत्रियचृतीये हनिनृतीयस्याहो रूपं यद्वा यद्वेन तं यदिद्रयावतस्त्वमिति र्थं रूपं पृष्ठं भवति राथं तरे हनिनृतीये हनिनृतीय
स्याहो रूपं यद्वा यानेति धाप्याच्युतोऽभित्वादारुनो नुम इति रथं तरस्वयो निमनु निवतयति राथं तरं ह्येतदहराय तननेन्द्रत्रि
धानुगारणमिति नाम प्रगाधस्त्रिर्वास्तृतीये हनिनृतीयस्याहो रूपं त्यमूपाजिनं देवजूलमिति तादृशोच्युतः ॥१॥ योजातप
चप्रथमो मनन्या नितियुक्तं मानोदकं नृतीये हनिनृतीयस्याहो रूपं तदुसजनीयमेतद्वा इन्द्रस्यैन्द्रियं यत्सजनीयमेतस्मिन् च
स्यमाने इन्द्रमिन्द्रियमाविनतितद्धाप्यादु रच्छंदोगास्तृतीये हनिवहृचा इन्द्रस्यैन्द्रियं तं संतीति तदुगात्समदमेतेन वै गृत्समदं इन्द्र
म्यप्रियं धामोपागच्छत्सपरमं लोकमजयं दुपेन्द्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद तत्सचितुर्धृषीमहं दद्यानो देव
मवितति निर्दिश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा राथं तरं हनिनृतीये हनिनृतीयस्याहो रूपं तदेवं स्य सचितुर्वायं महदिति सावित्रमंतोयम
हंतं तस्तृतीयमहस्तृतीये हनिनृतीयस्याहो रूपं धृतं नद्यावापृथिवी अभीयते इति चायापृथिवीर्यधृतमध्रियाधृतपृचाधृतापृथे
ति पुनरागृचं पुनर्निनृत्तं नृतीये हनिनृतीयस्याहो रूपं मनश्चो जातो अनभीशुरुक्थ्य इत्यार्भवं स्थस्त्रिचक्र इति त्रिये चृतीये ह
निनृतीयस्याहो रूपं परागतो येदिधिपंत आप्यमिति र्थं भवेदं मंतो य परावतो तस्तृतीयमहस्तृतीये हनिनृतीयस्याहो रूपं तदु
गायमेतेनैव गयः तातो रिश्वेपां देवानां प्रियं धामोपागच्छत्सपरमं लोकमजयं दुपविश्वेपां देवानां प्रियं धाम गच्छति जयति प

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ चिद्भवेदेवादेवतास्तृतीयमहर्ब्रह्मसदस्यलोमोचरूपं नाम जगतीछंदो यथा देवतमने
 न यथा स्तोमं यथा साम यथा छंदं संप्राप्नोति य एवं वेद यद्वसमानो दक्षतत्तृतीयस्याहो रूपं यदश्वघदंतं यत्पुनरातृत्तं यत्पुन
 निनृत्तं यद्रतवद्यत्पयस्तर्पयद्यत्रिवद्यदंतं रूपं यदुत्तमपदे देवतानि रुच्यं ते यदसौ लोकोऽभ्युदितो यद्वरूपं यज्जागतं यत्कृतं मेता
 निर्वृतृतीयस्याहो रूपाणि युक्ष्वाहि देव हूतमाँऽअर्धौऽअग्नेरधीरिवेति नृतीयस्याह आर्यं भवति द्वायनृतीयं नाद्रास्य गंगो
 कमायंस्तानसुरारक्षांस्यन्यवारयंते ते विरूपाभवते तिभयंत आयं स्तेयद्विरूपाभवतं विरूपाभवते तिभयंत आ
 यंस्तद्वरूपं सामाभवत्तद्वरूपस्य च रूपत्वं विरूपः पाप्मना भूत्वा पाप्मानमपहते य एवं वेद तानहस्मान्येवागच्छंति मम च मृग्यंते
 तानश्वाभूत्वा पद्भिरपाम्नतं यदश्वाभूत्वा पद्भिरपाम्नतं तदश्वानामश्वत्वं मश्रुते यद्यत्कामयते य एवं वेद तस्मादश्वः पगूनां न
 विष्टस्तस्मादश्वः प्रत्यङ्मुपदाहि नस्त्यपपाप्मानं हते य एवं वेद तस्मादेतदश्वघदाग्यं भवति नृतीये ह निनृतीयस्याहो रूपं नाय
 वायाहि र्यातं यवायो याहि शिवादि चंद्रश्च याये पांसुतानां मामित्रे वरुणे वर्यमश्विनां वेह गच्छतं मायाद्यादिभिः सुतं मज्जि
 श्वेभिर्देवेभि रूतनः प्रिया प्रिया स्वित्याप्णिहं प्र उगं समानो दक्षं तृतीये ह निनृतीयस्याहो रूपं तं तमिद्राधे महेद्रयं द्रस्य सोमा
 इति मरुत्यतीयस्य प्रतिपदनुचरं निनृत्तयन्निवत्तृतीयं ह निनृतीयस्याहो रूपं गिद्रने दीय एदिहीत्यच्युतः प्रगार्थः प्रनूतं द्रक्ष्य
 स्वतिरिति ब्राह्मणस्यो निनृत्तयांस्तृतीये ह निनृतीयस्याहो रूपं मिनें ताहं सोमः क्रतुभिः पितृभ्यं त्यप इति पाप्या अच्युतान

पिः सुदामो रथं ययामनरीरमदि तिमहत्त्वतीयः प्रगाधः पयस्तवा स्तृतीयं हनि तृतीयस्याहो रूपं च्यवमामनु रो देयता सति स
 नैत्रि वस्तृतीयं हनि तृतीयस्याहो रूपं यद्यथा य इंद्र ते स त्वं य इंद्र यावत् स्त्वमिति रथं तरे हनि तृतीयं हनि तृतीय
 स्याहो रूपं यद्व्यायानेति याप्याच्युताऽभित्यागूरनोनुम इति रथं तरे स्य यो निमनु निवर्तयति रथं तरे दहराय तननेंद्र त्रि
 धानु नगणमिति मामप्रगाधस्त्रि यस्मि तृतीयं हनि तृतीयस्याहो रूपं त्यगूवाजिनं देवजुतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥१॥ योजात्तप
 यप्रथमो मनन्या निति मूरुं ममानेद्र की नृतीयं हनि तृतीयस्याहो रूपं तदुसजनीयमेतद्वा इंद्र स्वैद्रियं यत्मजनीयमितस्मि न्येन
 म्यमानेद्रं त्रिमिंद्रियमायिनति नद्याप्याहुरं दं गास्मृतीयं हनि तृतीयं चा इंद्र स्वैद्रियं रां संतीति तदुगात्सममदमेतेन वगृत्समदं इंद्र
 म्यप्रियं धामोपागच्छन्मपमं लो कम जय दुपेंद्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लो कं य एषं ये दत्तस्तत्सु पुंणीमहं ऽद्यानो देव
 मर्चयन्तीति निर्ध भ्यं न स्पप्रतिपदनु चर्ग गंधं तरे हनि तृतीयं हनि तृतीयस्याहो रूपं तदेव स्य सपितु र्वां यं महदिति सा वित्रमं त्वां यम
 इदं तन्मृतीयमहं मृत्तीयं हनि तृतीयस्याहो रूपं मृतेन घावापृथिवी अभीपृते इति घावापृथिवी यमृत्तश्रिया घृतपृथापृथापृथे
 न्ति पुन गवृत्तं पुनर्न नृत्तीयं हनि तृतीयस्याहो रूपं मनभ्यो जातो अनभीशु रूथ्य इत्याभं वैरथस्त्रिचक्र इति त्रिचतृतीयं ह
 नि तृतीयस्याहो रूपं परगयतो यदि पिपंन आप्यमिति रथं देवं संतो वं परायतो तस्मृतीयमहं स्मृतीयं हनि तृतीयस्याहो रूपं तदु
 गायमेतेन रगयः स्याते रियं यां देयानां प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लो कम जय दुपविभ्येषां देवानां प्रियं धाम गच्छति जयति प

तात्रगायत्र्योगायत्र्योयोगतस्यज्यहस्यमध्यंदिनचरहन्तिर्द्वतच्छंदोचहतिथस्मिन्निविद्धोयतंतस्माद्गायत्रीपुनिविदं दधाति
 वि० योदंरस्यनेर्नुमन्यचिनुवंगेण्यमापिश्वदेयस्यप्रतिपदनुचरीयार्हतेहनिचतुर्थस्याह्नोरूपं
 मादंवायानुमचितासुरक्षडतिस्माच्चित्रमंतिचतुर्थेहनिचतुर्थस्याह्नोरूपं प्रद्यावायज्ञैःश्रुधित्रीनमोभिरितिद्यावाश्रुधित्रीयमे
 तिचतुर्थेहनिचतुर्थस्याह्नोरूपं प्रक्रमुभ्योतमिगयाचमिष्यइत्यार्भथमितिचवाचमिव्यइतिचतुर्थेहनिचतुर्थस्याह्नोरू
 पमश्रुर्कनुदंयीमनीदंतिचश्वदेयंप्रतिचश्रुक्यच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याह्नोरूपताउचिच्छंदमःसंतिद्विपदाःसंतिचतुण्यदास्ते
 नचतुर्थस्याह्नोरूपंयश्चानरस्यगुमतास्यामंल्याग्निमारुतस्वप्रतिपदितोजातइतिजातवच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याह्नोरूपं कइच्च
 गानरःमनीक्याइतिमारुतमंकिदोपाजनूपिपंदेतिजातवच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याह्नोरूपताउचिच्छंदमःसंतिद्विपदाःसंतिच
 तुण्यदास्तेनचतुर्थस्याह्नोरूपं जालेयंदमंगुनयामममितिजातयंदस्याच्युताग्निनरोदीधितिभिररण्योरितिजातयंदस्यंह
 मच्युनीजनयेतेतिजानयेचतुर्थेहनिचतुर्थस्याह्नोरूपताउचिच्छंदमःसंतिधिराजःसंतिधिष्टुभस्तेनचतुर्थस्याह्नोरूपमह्नोरू
 पं ॥ ५ ॥ इतिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥

गार्ग्येदयत्तापंचममहयंहर्तित्रिजयःस्तोमःशास्वरंमार्मपंक्तिश्छंदोयथादेवतमेनेनयथास्तोमंयथामामयथाछंदसंराभो
 तियण्वंयेदयद्वंनेतिनमंत्रतियत्सिर्तत्तल्पंचमस्याह्नोरूपयज्जेयद्वितीयमहस्तेदेतपुनर्यत्पंचमयदूर्ध्वयद्यस्मत्तिवद्यदंतयद्य

[illegible]

भिर्महानात्मानंतिरमिमीततस्मान्महानास्वोऽधोऽहमेवंयोगो कामहानास्वोऽहमेमहांतद्विमान्वन्दो कान्त्रत्तापतिः गुरुद्वन्द्वमव
मनाज्ञोद्यदिदं किंचयदिमौल्लो कान्मजापतिः गुरुद्वन्द्वमवमनाज्ञोद्यदिदं किंचतच्छत्रयोभर्यस्तच्छत्रोणां गच्छरीत्यता ऊर्ध्वोः
मील्लोभ्यगजतयदूर्ध्वोः मील्लोभ्यगजततत्तिमा अर्धमत्तिमानां गिमात्स्वादोरित्यायिद्वर्त उपनोद्गरिभिः गुर्नमिदं
विश्या अवीगृधमित्यनुरूपो वृषप्यान्गृध्रिमान्मद्वानृधन्यन्पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं यद्वायानेति आध्याच्युताऽभित्या
गुरनोनुमद्वर्तिरधंतरस्य योनिमनु नियतयतिराधंतरं ह्येतदहारायतनेन मोतुल्यायापतश्चनेति मामप्रगायोऽध्यागमयान्पशु
रूपं पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं त्यमूषाजिनं देयजुतमितिताश्चं च्युतः ॥ ७ ॥ प्रदंन्नामृत्रगूर्यं व्यापिधेति मूर्तपांशं पंच
पदं पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं मिद्रोमदायवापृथइति गूर्तमद्वर्त्तपांशं पंचपदं पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं मत्रामदा मस्तथवि
श्वजन्त्या इति गूर्तमद्वर्त्तपांशं तनप्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतनोदयेतेन नमच्चयते तमिदं याजयामभीतिपर्यानेः मृगया
चृषभोभुवदिति पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं ता उगायत्र्यो गायत्र्यो वा एतस्य त्र्यहस्यमध्यं दिनं यद्वर्तितद्वर्तच्छंदो यद्
तियम्भिभिरिद्धीयंत तन्माहायत्री पुनिविदं दधाति तत्तमयितुर्गुणीमहं ऽद्यानोदेयमवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदपुनरांशराथं
तरेहनिपंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं मुदुव्यदेवः सविता दमूना इति मायिन्नमादाशुपंगुयति भूरियाममिति यामं पशुरूपं पंचमे
हनिपंचमस्याहो रूपं महीयायाशुथिर्वीहृजयेष्ठे इति यावाशुथिर्वीर्यरुबद्धोक्षेति पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं मृमुवि

दृष्ट्याय कम्मात्मसपदाः पञ्चहन्तस्तद्विपश्चिद्विरपदेः पञ्चमहरामुच्यते पञ्चिद्येव तदहयत्नसमर्ततदयनसमर्तनपदनाम्भार
 म्यरमं निचाचमे रतपुनरुपयति मंतत्यंमंततं रुच्यं ह्यवचिन्नैयं तियप्यं विद्वांमोयंति ॥ १० ॥ देवामुत्तराण्युलोके
 तु समयनं नरे देवाः पञ्चनयाह्मन्म्योऽग्रे कम्भ्यो मुरान्ग्राणुदंतं तं पायान्यंतर्हस्तीना निवसून्त्या सैलान्यादाय नमुद्रां प्यंततप
 नं नरच्छंदमानुषान् हस्तीना निवसून्त्या दंतं तद्यदेतत्तदपुनः पदं स एवांकुचा आसंजनाया द्विपतोयमुद्रसे निरे नमिभ्यः स
 नैम्योऽग्रे कम्भ्यो नुदनेय एवंपद ॥ ११ ॥ द्यावदयता पञ्चमहर्षिहवित्रयस्त्रिंशस्तोमोरेयं तं मामातिच्छंदोऽशुंदो यथा देवतमे
 नै नययामो मंययाममयथा छंदं मंराभो तियपवंचंदं द्यद्वनमानोदकं तत्पष्ठस्याहो रूपं यद्वेचतृतीयमहस्तां तत्तु नयं तपष्ठय
 दम्भरघदं नरेद्यगुनरातृजं यगुननिनृत्यं यद्रतचद्यत्यन्तर्घात्रिंशदंत रूपं यदुत्तमं पदे देवतानि रुच्यं तेषां लोको म्यु
 दिनी गल्लारुच्छं यं यत्नसत्पदं यद्गारा मंयं यद्गारा नरेदिष्ठयं द्रवतं यदतिच्छंदो यत्कृतं यत्तृतीयस्याहो रूपं मितानि विपष्ठस्याहो
 रूपं गण्यं जायतमनुषोऽग्नीमणीनि पष्ठस्याह्माग्वं भवति पारुच्छेपमतिच्छंदाः सप्तपदं पष्ठे हनिपष्ठस्याहो रूपं स्तीर्णं च हिंरु
 पनोऽग्रादिर्नयं आगां ग्यो निनुत्पान्यन्नद्वयं मुपुमायातमद्रिभिर्गुवांस्तोमं भिदयंतोऽअभिनोचमहर्षिद्रवपानिं द्रास्तु श्री
 नक्षोऽपूजोऽग्नेः पृष्टुद्विचमीज्जितो वै देवामो दिव्यं कादनस्यं यमदाद्रभनमृजप्युतमिति प्रगुगं पारुच्छेपमतिच्छंदाः सप्तप

१. मर्गच्छुनेच । इति मात्र्यगाः । मर्गच्छुनेच पृष्टुद्विचमीज्जितो वै देवामो दिव्यं कादनस्यं यमदाद्रभनमृजप्युतमिति प्रगुगं पारुच्छेपमतिच्छंदाः सप्तप

दपष्ठहनिपष्ठस्याहोरूपंमपूष्यामहानामितिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदौतोविमहदंतःपष्ठमहःपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंत्रयइंद्रस्य
 नोमाइंद्रनेदीयएदिहिप्रनूनंब्रह्मणस्पतिरग्निनेतात्यंमोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपोनकिःसुदासोरथमिति तृतीयेनाह्नासमानआ
 तानःपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंयंत्यंरथमिंद्रमेधमातयइतिगुरुंपारुच्छेपमतिच्छंदाःसप्तपदंपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंसयोयुपायु
 ष्यंभिःसमोक्ताइतिगुरुंममानोदकंपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपमिंद्रमरुत्वइहपाहिंसोममितिसूक्तंतेभिःसाकंपिवतुवृत्रखादइ
 त्यंतोयखादोतःपष्ठमहःपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंतदुब्रष्टुर्भेतनप्रतिष्ठितपदेनमवनंदाधारायतनोदिवंतेननप्रच्यवतंयंहयेन
 वाइदमितिपर्यामःस्यमरुत्वताजितमित्यंतोयंजितमंतःपष्ठमहःपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्य
 हस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वृतच्छंदोवहति यस्मिन्निघिद्धीयतेतस्माद्गायत्रीयुनिविदंदधातिरेवतीर्नःसधमांदेर्वाइद्रेयतःस्तोते
 तिरयतंपृष्ठंभवतिवाहतेहनिपष्ठस्याहोरूपंयद्वायानेतिथाय्याच्युतोत्वामिद्धिहयामहइतिवृहतोयोनिमनुनिवर्त
 यतिंयार्हंतंघेतदहरायतनंनेंद्रमिंदेवतातयइतिगामग्रगाथोनिनृत्तवान्पष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंत्यमुवाजिनंदेवजुतमिति
 तास्योच्युतः ॥ १२ ॥ पंद्रयाद्युपनःपरावतइतिगुरुंपारुच्छेपमतिच्छंदाःसप्तपदंपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंप्रधान्वस्यमह
 सोमहानीतिगुरुंममानोदकंपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंमधूरेकोरयिपतेरयीणामितिसूक्तंस्थमातिष्ठतुविनृम्णभीममित्यंतोवि
 ष्मिन्तमंतःपष्ठमहःपष्ठेहनिपष्ठस्याहोरूपंनदुब्रष्टुर्भेतनप्रतिष्ठितपदेनमवनंदाधारायतनोदिवंतेननप्रच्यवतंयंहयेन

गुतमितिपर्याप्तः समानोदकैः पष्ठेहनिपष्ठस्याहो रूपता उगायत्र्योर्वा एतस्यत्र्यहस्यमर्धं दिनं च हंतितद्वितच्छंदो
 यद्वनियम्निविद्धीयंतत्मादायत्रीपुनिरिदं दधाल्यभित्यंदं यमपितारमोष्योरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदतिच्छंदाः पष्ठेहनि
 पष्ठस्याहो रूपतत्त्वमयिनुर्येण्यंदोपो आगादिपनुचरो तो वीगतमंतः पष्ठमहः पष्ठेहनिपष्ठस्याहो रूपमुपुप्यदेवः सवितामवायं
 निमाचिर्त्रेण यत्तमंतदपायद्विरम्यादित्यंतो यश्चित्तमंतः पष्ठमहः पष्ठेहनिपष्ठस्याहो रूपं कतरापूवो कतरापरायोरिति दधाया
 वृधियीयं समानोदकैः पष्ठेहनिपष्ठस्याहो रूपं किमुश्रेष्ठः कियविष्टो न गाजगन्नुपनोवाजा अध्वरमुभुधा इत्यार्भय नारागं संत्रि
 यं पष्ठेहनिपष्ठस्याहो रूपं मिदमित्थारींद्रगूर्तवचायै येन दक्षिणयाममक्ता इति वैश्वदेवं ॥ १३ ॥ नाभा नेदिष्टं नं नतिना
 भां नेदिष्टं रमानं प्रत्नचयं वगन्तं घातरो निग्भजन्तमोत्रवीदेत्य किमष्टमभां कृत्येत मेव निष्टार्यमवयदितारमित्यब्रुवैस्त
 म्माद्वरप्येतर्हि पितगं पुत्रानिष्टावो यवश्चित्तेत्येवाचधत्तं मपितरमेत्याद्वर्षीत्याहवायमर्धं तताभाधुरितितं पितार्धवीन्मापुत्र
 कनदाद्वर्षी अंगिरमोवा इमं म्यर्गायन्त्रो क्रायमत्रमामर्तं तं पष्टं पष्टमेवाहारागल्यमुह्यं तितानेते सूक्ते पष्ठेहनिजंगम्यते पां यत्तमहर्षं
 मत्रपृगिं च रर्षा नत्तं म्यर्गं तो दान्यं नीतितथे तितानुर्पत्नतिगृष्णीतमानं यं गुमेयम इति तमब्रुवन्किं कामो वदमीतीदमेव यः पष्ट
 महः प्रजापयानीत्यवर्षीदवयद्वपुत्तमहर्षं मत्रपरिचेषर्जतन्मं स्ययं तो दत्तं तितथे तितानेते सूक्ते पष्ठेहन्यं गम्यत्ततो ये ते प्रयज्ञ

१ ' नाताभाधुः ' इति भाष्ये ' हृदयं नेतया पिपुतमहर्षं नैव तावचाचित्वात्ताभाधुरिति वैदिकपाठः सुप्रचः ।

याहिद्युष्मिन्प्रवोयेनेपुदेवयंतो अर्चन्प्रक्षोदसाधायसासस्रएपेतिप्रउगमेतिचमेतिचससमेहनिससमस्याहोरूपतदुन्नप्रुभं
 त्रिष्टुंप्रातःसवनऽपपञ्चहंआत्वारथंयथोतयइंदवसोसुतमंधंइंद्रनेदीयएदिहिंमनुब्रह्मणस्पतिरग्निनेतात्यंभोमक्रनुभिः
 पिन्यंत्यर्षःप्रवइंद्रायवृहतइतिप्रथमेनाह्नासमानआतार्नःससमेहनिससमस्याहोरूपंकयाशुभासवयसःमनोळाइतिसूक्तं
 नजायमानोनरांतनजातइतिजातर्वत्ससमेहनिससमस्याहोरूपंतदुकयाशुभीयमेतद्वसंज्ञानंसंतनिसूक्तंयत्कयाशुभीयमे
 तेनहवाइंद्रोगस्त्योमरुतस्तेसमजानंततद्यत्कयाशुभीयंशंसतिमंज्ञात्याएवतद्वायुप्यंतद्योस्यप्रियःस्यात्कुयादयास्यकया
 शुभीर्यंतदुन्नप्रुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनोदैयेतेननम्रच्यवतंत्यंमुपमंमहयास्वर्चिदमितिसूक्तंमत्यंनयाजंहव
 नस्यदंरयमितिरेवत्ससमेहनिससमस्याहोरूपंतदुजागतंजगत्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वत्तच्छंदोवहतिय
 स्मिन्नविद्धीयतंतस्माज्जगतीपुनिविदं दधातिमिथुनानिसूक्तानिदशस्यतंत्रप्रुभानिचजागतानिर्धमिथुनंयंपदार्थःपद्मवश्छं
 दोमाःपशूनामवरुर्ज्यामिद्धिहवामेहंत्यंहिचेरवइतिवृहत्पृष्ठंभवतिससमेहनियदेवपष्ठस्याहलंघंइंदरयंतरंतद्वरूपय
 द्दुहत्तद्वैराज्यद्रथंतरंतच्छाकरैर्यद्दुहत्तद्रैवतंतद्यद्दुहत्पृष्ठंभवतिगृहतंचतद्दुहत्प्रयुक्तभुर्वत्यस्तोमकुंतत्रायद्रथंतरंतस्यात्कुं
 तंत्रंस्यात्तस्माद्दुहदेवकर्तव्यंयद्वायानेतिधाव्याच्युताऽभित्याशूरनोनुमइतिरेधंतरस्ययोगिमनुनियतयतिरेधंतरंहेतद
 दूरायत्तेनेर्नपियायुतस्वरसिनइतिगामप्रपथःकिञ्चान्नगसमेहनिससमस्याहोरूपंस्वपृष्ट्याजिर्नदेवजज्ञमितितास्योष्प

तः ॥ १६ ॥ इन्द्रस्यनुवीर्याणिप्रबोचमितिसूर्येतिगसमेहनिगसमस्याहोरूपैतदुब्रष्टुभतेनप्रतिष्ठितपदेनगयनंदाधारा
 यतनदिव्येतेननप्रच्यवतंऽभित्वमेरंपुण्ड्रतमृग्मियमितिसूर्येयद्वाचमेतितदभीतिगसमेहनिगसमस्याहोरूपैतदुजागतंज
 मलोयोएतस्यअहस्यमध्यंदिनंघहंतितद्वतच्छंदोयहृत्तियस्मिन्निधिदीयंततस्माज्जगतीयुनियिदंदधार्तिमियुनानिगूरा
 निगस्यंतैत्रिष्टुभानिचजागतानिचमिथुनंयपगर्गःपग्नयश्छंदोमाःपग्नानामयरुद्धंतत्तत्सयितुर्वृणीमहंऽघानोदेवगयितरिति
 वेभ्यंदेवस्यप्रतिपदनुचरैरारथंतरेहनिगसमेहनिगसमस्याहोरूपमभित्पादेवगयितरितिमायिचैयद्वाचमेतितदभीतिगस
 मेहनिगसमस्याहोरूपंप्रतांयजस्वगंभुवेतिद्यायापृथिवीर्येतिगसमेहनिगसमस्याहोरूपमयंदेवायजन्मनइत्याभैर्यजात
 वन्यसमेहनिगसमस्याहोरूपमायाहियनगसंहतिद्विपदाःनंगतिद्विपाद्वैपुरुषश्चतुष्पादाःपगर्गःपग्नयश्छंदोमाःपग्नानाम
 यरुद्धंतैतद्याद्विपदाःगंगतियजमानमेवतद्विप्रतिष्ठंयतुष्पातुपधुपुप्रतिष्ठापर्यत्यैभिरमेदुवोगिरइतिर्येवदेवमितिगसमेह
 निगसमस्याहोरूपैतान्युगायत्रार्णिगायत्रतृतीयगयनपदपच्यहोर्द्वैश्वानरोअजीजनदित्याग्निमारुतस्यप्रतिपजातव्यत्मस
 मेहनिगसमस्याहोरूपैप्रयद्वस्त्रिष्टुभमिपमितिमारुतमितिगसमेहनिगसमस्याहोरूपैजातवेदमेमुनद्वामसोममितिजातवे
 दस्यान्युतादृतंवेदिव्येदममितिजातवेदस्यमनिर्ऋकससमेहनिगसमस्याहोरूपैतान्युगायत्रार्णिगायत्रतृतीयसयनपप
 च्यहः ॥ १७ ॥ यद्वनेतिनम्रेतियरित्यतंतदष्टमस्याहोरूपैपद्यदेवद्वितीयमहस्तादेवतपुनर्यदष्टमैषदृष्येचद्यलतिचयदं

[illegible]

[illegible]

तिमितिर्नैवधेयस्यप्रतिपदनुचरगाथाहनेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपमहीद्योः पृथिवीचतइतिद्यावापृथिवीयैमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपमिमानुकं भुवनमीपरांमैर्निर्दिष्टपदाः शंसतिर्दिष्टपाठेषु रूपश्चनुष्पादाः पञ्चः पञ्चत्रउच्छेदोमाः पञ्चानामव
रुद्धैरनष्टिपदाः शंसतिव्रजमानमेवतद्विग्रतिष्ठैचनुष्पात्पञ्चश्रुप्रतिष्ठापयतिदेवानामिदवोमहद्विदितिवैवधेयमहद्वदष्टमे
हन्यष्टमस्याहो रूपैतान्युगायत्राणिगायत्रनृत्तैरयमवनतपञ्चहैकतावातैवैश्वानरमित्याग्निमारुतस्यप्रतिपदं गिर्वैश्वानरो
महानिर्निमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपैर्काळैः शर्योभारुतमितिमारुतं भेरुमभ्यवावृधद्वितिकृधन्वदष्टमेहन्यष्टमस्या
हो रूपैजानंयदनेमुनवांसमोममिति जानंयदम्याच्युनीग्रैमृळमहो अर्मानि जानंयदस्यमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपैता
न्युगायत्राणिगायत्रनृत्तौयमवनतपञ्चइत्यञ्च ॥ ३ ॥ इतिनृनीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

यद्वनमानंदंकेतश्रवमस्याहो रूपैयदोयनृत्तौयमभ्रन्नंदंयत्तपुनर्यद्वयमैयदश्वद्यदंतयद्यगुनरावृत्तंयत्पुनर्निनृत्तंय
दतयद्यग्यस्त्वयश्चित्रवद्यदंतंरूपैयदुजंमपदंदंयत्तानिरुच्यतेयदमौलोकोभ्युदितोयच्छुचिवद्यतमत्यवैद्यक्षेतिवद्यत्तव
द्यदोक्तयद्यनृत्तयत्तृतीयस्याहो रूपैमैतानिचनचमस्याहो रूपोण्यगन्ममहानममायिष्ठमिति नरमस्याह आश्वंभवतिग
त्त्वस्त्वमेहतिनचमस्याहो रूपैतद्वैष्ट्रभंश्चिष्ट्रैष्ट्रातः मयन्नल्लयहैः प्रपीरयाणुषयोपदिदेतेतिगत्येनमनत्तदीध्यानीन्द्रियि

क्षयं तारजसः पृथिव्यामायि श्ववाराब्धिनागतं नोपमो मइन्द्रगुह्यं गुह्यं अंगिरमो नक्षतं गरम्यतीदैत्रयं तोह्यं
त आनोदिवो बृहतः पर्यतादासरस्य त्व्यभि नोनेपियस इति प्रउर्गशुचि वत्सत्यक्षेति यद्वत्तवदोक्त्यत्र यमेहनियमस्याहो
रूपं तदुर्गशुभं त्रिष्टुप्प्रातः सवन एष्य हस्तं मिद्राधनेमहं त्रयं इन्द्रस्य सोमा इन्द्रनेदीय एदिहि प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वं
मोमक्रनुभिः पिन्वंत्यपो न किः सुदामोरथमिति तृतीयेनाह्वाममान आतानौ नयमेहनियमस्याहो रूपमिन्द्रः स्वाहा पियतु य
स्य सोम इति सूक्तं तोव स्वाहा कारेतो नयममहर्नयमेहनियमस्याहो रूपगायत्सामन भन्यं यथा चोरिति सूक्तं मर्चा मलदा गृ
धानं स्वर्चदित्यंतो वंस्वरंतो नयममहर्नयमेहनियमस्याहो रूपं तिष्ठाहरीरथ आयुगमानेति सूक्तं मंतो वै स्थितं तो नयमम
हर्नयमेहनियमस्याहो रूपमिमा उत्था पुरुतमस्य कारोरिति सूक्तं धियो रथेष्वामित्यंतो वं स्थितं मंतो नयममहर्नयमेहनिय
मस्याहो रूपं तदुर्गशुभं तेन मतिष्ठितपदेन मयनं दाधाराय तनादैवे तेन प्रच्ययते प्रमं दिनेपि नुमद च ताव च इति सूक्तं ममानो
दकं नयमेहनियमस्याहो रूपं तदुजागतं जगत्पोया एतस्य इय हस्य मयं दिनं ब्रह्मं तितद्वत्तच्छंदो ब्रह्मति यस्मिन्निचिद्वीर्यं त
स्माज्जगती पुनिचिदं दयाति मिथुनानि सूक्तानि नस्यंते त्रष्टुभानि च जागता निचमिथुनं वै पगवः पगवश्छंदो माः पगूनाम वरु
र्दा पंचमूक्तानि नस्यंते पंचपदा पंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पगवः पगवश्छंदो माः पगूनाम वरुर्द्धा महेत्वं ह्येहि चे
रय इति बृहत्पृष्ठं भयति नयमेहनियं द्वावानेति पाथ्याच्युताऽभित्वा गूरु नो नुम इति रथं तरस्य यो निमनु नियतं यति रथं तरं द्ये

तदहमयतनेनेद्रविधानुगणमितिनामप्रगाथस्त्रिवाक्षयमेहनियमस्याहो रूपं त्यमूपाजिनंदेवजृनमितिताक्षयोच्यु
त. ॥ २७ ॥ सचत्वेत्राभुनिगट्टपूर्वा रितिभृक्तगतनवक्षयमेहनियमस्याहो रूपं कदा भुवन्नधक्षयाणित्रक्षतिमूक्तक्षतिवदं
नरूपक्षेतीया अतगयानयमहनिनयमस्याहो रूपं दमामत्योयानुमधया रुर्जापीतिमूक्तंमत्यवन्नवमेहनियमस्याहो रूपं त
चोर्द्रिप्रपरमपरमचोर्गितेनृक्तता यपरममतेनयममहनवमेहनियमस्याहो रूपं तदृष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनमवनेदाधा
रायतनाष्टवेननेन ३० य ११८८ नृचयमुने. पुव्यन्यनिरितिमूक्तं. महंधनानिमंजयामिश्रतइत्यंतोर्वीजतमंतोनवममहनव
महनियमस्याहो रूपं तत्रागने त्रगयोपातनभ्यदयदस्यमध्यंदिनंवहंति तद्वतच्छंदोवहतियस्मिन्नविद्धा यतेतस्माज्जग
तोर्पुनियिटदगोर्नक्ति पुनोर्ननृक्त निगस्यन ४ ट्टुर्मानच त्रगता निचंमिथुनंवैपशत्रः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यपंच
पचमृन्तानिगस्यनपचपटोर्मान पाचोयत्त ५ क्क) पञ्चव. पञ्चवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्येता निद्वेधापंचान्या निपंचान्या
निदगनपयन्त्यादर्शनोर्नदिर १८ त्रविगच्छ ६ पञ्चव. पञ्चवच्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्येतत्समयितुवृणीमहेऽधानोदेवमवितरिति
येभ्यट यस्यप्रतिपटनृचगेराभ्यतंगहननयमंहनियमस्याहो रूपं दोषो आगादितिसावित्रमंतोर्धगतमंतोनवममहनवमेह
नियमस्याहो रूपं प्रचामिद्विधा अर्भातिद्यावार्थावर्थायैशुर्चा उपपशस्तयइतिशुचिर्वक्षयमेहनियमस्याहो रूपं मिद्रइये
दृढाभुनमेनोरक्तानिप्रस्तंत्याभर्षधिरामासानिगुन्यतइतिचिर्वक्षयमेहनियमस्याहो रूपं धनुरेकोभिगुण। तत्तरोयुयेति

द्विपदाः शंसति द्विपाद्विरुपश्चतुष्पादाः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्धं तद्यद्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं
चतुष्पात्सु पशुपु प्रतिष्ठापयति ये त्रिंशति त्रयस्पर इति वैश्वदेवी त्रिविधं मेहनिन यमस्याहो रूपां न्यायत्राणि गायत्र नृती
यमयन एष्य हो विभानरो न ऊतय इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदा यथा तु परायत इत्यंतो वैपरायतौ तो न यममहर्नयमेहनिन यम
स्याहो रूपां न्यायस्य हि क्षय इति मारुत रूपां धेती यवा अंतर्गत्या नयमेहनिन यमस्याहो रूपां जातयेद संगुनयाम
मोममिति जातयेद स्याच्युता प्राग्रये वा चर्मीरयेति जातयेदस्य ममानोदकं नयमेहनिन यमस्याहो रूपां मनः पर्पदति द्विभः म
नः पर्पदति द्विप इति शंसति नहुवा एतस्मिन्न वरात्रे किंचिच्च वारणं क्रियते गां त्याएव तद्यत्मनः पर्पदति द्विभः सनः पर्पदति
द्विप इति ग्रामं तिस्रं स्मार्दं वनां स्तदेनमः प्रसुंचति तान्गुगायत्राणि गायत्र नृती यमव न एष्य हः ॥ २१ ॥ पृष्ठं पृच्छ मुपयं
ति यथा च मुपयं पृष्ठः पृच्छ हस्तद्यथांतरं मुखस्य जिह्वा ताडुं ता एव छंदोमा अर्धये न यवा चं व्याकरोति येन स्वादु चा स्वादु च
विजानाति तद्दशममर्हये यानां सिकं एवं पृष्ठः पृच्छ हस्तद्यथांतरं नासिकयोरेवं छंदोमा अर्धये न यवां धान्यजानाति तद्दशम
मर्हये यवा अर्धये च पृष्ठः पृच्छ हस्तद्यथांतरं मर्गः कृष्णमेवं छंदोमा अर्धये न यवानी निकां येन पश्यति तद्दशममर्हये यवां च कृष्णे एवं
पृष्ठः पृच्छ हस्तद्यथांतरं कर्णस्य चं छंदोमा अर्धये न यशृणोति तद्दशममर्हः श्रीर्चिदशममर्हः श्रियं वा एत आगच्छंति ये दशममर्ह
रागच्छंति तस्माद्दशममर्ह एव वा अंभयति माश्रियो यवादिभ्येति दुरवचं दहि श्रेयसं सेततः सर्पति ते मार्जयेते तेषां गालां सं

[illegible]

नंदेयं विद्वान्मृहपतिर्भयत्यपसगृहपतिः पाप्मानं हतं ऽपतेयजमानाः पाप्मानं मृतं ऽध्ययौ अरातस्मारात्स ॥ २५ ॥ इति
चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥

उद्धराहवनीयमित्यपराह्ण आहवये वाह्णासाधु करोति तदेव तद्वा दुच्छृत्य तदभये निषत्त उद्धराहवनीयमिति प्रातराह्वय
देवरात्र्यामाधु करोति तदेव तद्वा दुच्छृत्य तदभये निषत्त यज्ञोवा आहवनीयः स्वर्गो लोक आहवनीयो यज्ञं पवतस्वर्गो लोक स्व
र्गलोकं निषत्त य एवं देवयो वा अभिहोत्रं वैश्वदेवं योळ्शकलं पशुमुमतिष्ठितं वैश्वदेवेनाभिहोत्रेण योळ्शकलेन पशुमुमति
ष्ठितेन राभोतिरींद्रंगविमद्वायव्यमुपायसृष्टमाश्विनं दुह्यमानं सीम्यं दुर्ग्यारुणमधिश्रितं पीप्यांसमुदयं तमारुतं विष्यंदमा
नं वैश्वदेवं चिंदुमन्मंत्रं नरो गृहीतं चावापृथिवीयमुद्रासितं सावित्रं प्रक्रांतं वैष्णवं हि यमार्णवाहं सत्यमुपसन्नमग्नेः पूर्वो हुतिः
प्रजापतेरुत्तरेंद्रं हुतमेतद्वा अभिहोत्रं वैश्वदेवं योळ्शकलं पशुमुमतिष्ठितं वैश्वदेवेनाभिहोत्रेण योळ्शकलेन पशुमुमतिष्ठितेन
राभोति य एवं देद ॥ २६ ॥ यस्याभिहोत्रमुपायसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभिमंत्रयेत्तयस्माद्भीषा
निषीदमिति तोनो अभयं कृधि ॥ पद्मज्ञः सर्वान्गोपार्थनमोरुद्राय मीमुष इति तामुत्थापयेत्तुदस्याधेव्यदिति रायुर्यं नृपताव
धात् ॥ इंद्राय कृण्वती मार्गमित्राय वरुणाय चेत्यथास्या उदपार्श्वमूधसिषमुदेचोपगृहीयादयैनां ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र
प्रायश्चित्तिर्यस्याभिहोत्रमुपायसृष्टा दुह्यमानाया न्येतं कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवापराय जमानस्य प्रतिल्याययादय

स्यापतस्याग्निहोत्रस्यसप्तचक्षतानिर्विशतिश्चसंवत्सरेसायमाहुतयःसप्तचोपयक्षतानिर्विशतिश्चसंवत्सरेप्रातराहुतयं
 स्तावत्योद्ग्रेयंशुष्मत्यदृष्टकाःसंवत्सरेणहास्याभिनाचित्येनेष्टंभवतियप्यविद्वानग्निहोत्रंजुहोति ॥ २८ ॥ वृषश्शुष्मोद्वया
 तावतउवाचजातूकृष्णौचक्षस्मोयादुदेवेभ्योयद्वत्तदग्निहोत्रमुभयेधुरद्वयतांऽन्येधुर्यावतदेतद्विह्वयतइत्येतदुह्वयोवा
 चकुमारीगंधर्वगृहीताचक्षस्मोयादुपितृभ्योयद्वत्तदग्निहोत्रमुभयेधुरद्वयतान्येधुर्यावतदेतद्विह्वयतइत्येतद्व्याअग्निहोत्र
 मन्येधुर्द्वयंतयदस्तमितेसायंजुहोत्यनुदितेप्रातरथैतदग्निहोत्रमुभयेधुर्द्वयंतयदस्तमितेसायंजुहोत्युदितेप्रातस्तस्मादुदिते
 होतव्यंचनुर्विशोहयैसंवत्सरंऽनुदितहोमीगायत्रीलोकमाम्रोतिद्वादशउदितहोमीसयदाद्रीसंवत्सरायनुदितेजुहोतइत्यथहा
 संकोहुतोभर्वत्यथयनदितेजुहोतिसंवत्सरेणैवसंवत्सरमाम्रोतियप्यंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमैषहवाअहो
 रात्रयोस्तेजसिजुहोतियोस्तमितेसायंजुहोत्युदितेप्रातरग्निनावंतेजसारात्रिस्तेजस्यत्यादित्येनेतेजसाहस्तेजस्यदहोरात्र
 योर्होस्यंतजसिहुतंभवतियप्यंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यं ॥ २९ ॥ एतेहयैमंवत्सरस्यचक्रेष्वदहोरात्रंता
 भ्यामैवतसंवत्सरमेतिसयोनुदितेजुहोतियर्धकतश्चक्रेणयात्तादृक्कथयउदितेजुहोतियथोभयतश्चक्रेणयान्निश्चप्रम
 ध्यानंसमश्रुयीततादृक्कतदेवाभियज्ञगाथागीयते ॥ बृहद्रथंतराम्यामिदमेतियुक्तंयद्भूतंभवित्यथापिसयं ॥ ताम्या
 मियादमीनाथायधीर्तेदेवान्यजुहुयात्रकमन्यदितिरथंतरीर्चराश्वहवोर्हंतमग्निंरथंतरमादित्योचूहदेतद्व्यापनं

देयतेमास्यपिष्टपस्वर्गलोकं गमयतोऽय एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं तदेवाभियज्ञगाथा गीयते ॥ यथा ह वा
 रमूरिणैकेन याया दकृत्त्वान्यदुपयोजनाय ॥ एवंप्रति ते व ह योजनार्मः पुरो दया जुहति ये मिहोत्र मिति तां वा एतां देवतां प्र
 यतीमर्थमिदमनुमीति यदिदं किंच तस्य हीदं देवतार्या अनुचरं सर्वय यदिदं किंच सर्वसंपानुचरवती देवता विंदते ह वा अनुचरं भव
 त्यस्यानुषरो य एवं देवमा एप एकातिथिः म एप जुहूत्युपसति तद्यददो गाथा भवत्यनेन समेन सा सोमिशस्तिर्देन स्वतो वाप
 हरा देनः ॥ एकातिथि मपसायं रुणद्धि विमानि सेनो अपसो जहोरेत्येव ह वस एकातिथिः स एप जुहूत्युवसत्येतां वा वस देवता
 मपरुणद्धि योलमग्निहोत्रा यमग्नाग्निहोत्रं जुहोति तमेवा देवता परुद्धा परुणज्यस्मा च लोकादमुष्मा चोभाभ्यो योलमग्निहो
 त्राय सताग्निहोत्रं जुहोति तस्माद्योलमग्निहोत्रा यस्याजुहुर्वा तस्मादाहुर्नमायमतिधिरपरुष्य ईत्येतद्धस्मयैतद्विद्वान्गरी
 जानधुते यऽउदितहोमिनं मकादगार्क्षमानुतंतव्यमुवार्चप्रजायामेनं विज्ञातास्मो यदि विद्वान्वा जुहोत्य विद्वान्येति तस्यो
 ह कादगार्क्षो गपृमिचप्रजा च भूर्भराष्टृमिव ह वा अस्य प्रजा भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं ॥ ३० ॥ उ
 दभु रलुवा आदित्य आहवनीये न ररमीन्तसं दधाति स यो नुदिते जुहोति यथा कुमारा य वा यत्सा यया जाता यस्तनं प्रति दध्या
 साह फेदधय उदिते जुहोति यथा कुमारा य वा यत्सा यया जाता यस्तनं प्रति दध्या चाह फेदधय स मसी प्रति पीयमानं मुभयो लोको यो
 रसापमन्यमिषीयेतैऽम्मा सन्धेरेत्तत्तदृष्ट्वा ष्ठो अन्धर्षीमयो न विज्ञेत् अहोति यथा गणत्या यथा हस्तिने गीपयने इत्येव ॥ ७४ ॥

[illegible]

कृतेपुण्यमानेज्योहोचोऽध्यानांस्त्राणांस्तस्त्राण्यतावापद्गारावाचयमाणस्यात्तद्यथाभयतःपातुरुभयभुभयतश्च
 क्रोधारयोर्तमानोनरिष्यत्येवमेवसयज्ञोनरिष्यति यज्ञस्यारिष्टिमनुयजमानोनरिष्यति ॥ ३३ ॥ तदाहुयर्गृहान्मेघर्हो
 स्वाचारीन्मआहुतीर्मिहोभीदित्वाध्ययवेदक्षिणानीयंतत्रदगासीन्मइत्युक्तात्रेऽन्ववोचन्मेगंभीन्मेयाधीन्मइतिहोत्रेकिंस्वि
 देवचक्रुर्ब्रह्मणेदक्षिणानीयंतंकृत्वाहोस्विदेवहरताइतियज्ञस्यहविर्भिरग्यद्वद्वायज्ञायैवतच्चेपजंकृत्वाहरत्यथोयद्भयिष्ठे
 नीयब्रह्मणोछंदमार्मेनातिव्यं करोतियद्वद्वातस्माद्वद्वापार्थभागधवापर्पइतरेषामृत्विजामप्रआतयद्वद्वापार्थमेवब्रह्मणआ
 मर्धमिंतरेषामृत्विजातस्माद्यदियज्ञरुफआर्तिःस्याद्यदियज्ञुष्टोयदिसामतोयद्यविज्ञातासर्वेज्यापद्वात्रह्मणपयनिवेदयं
 तैतस्माद्यदियज्ञरुफआर्तिर्भवतिभूरितिब्रह्मागार्हपत्येजुहुयांघादियज्ञुष्टोभुवइत्याग्नीध्रीयेऽन्वाहार्यपचनेचाहविर्यज्ञेऽय
 दिगामतःस्वरित्याहवनीयंयद्यविज्ञातामर्थेज्यापद्वाभूर्भुवःस्वरितिसर्वाअनुद्रुत्वाहवनीयपचजुहुयात्सप्रस्तोतोपाकृते
 स्तोत्रआर्हब्रह्मन्स्तोप्यामःप्रग्राहुरितिसभूरितिसभूरितिब्रह्माप्रातःसयनेब्रूयादिद्रवंतःस्तुध्यमितिभुवइतिमाध्यंदिनेसयनेब्रूया
 दिद्रवंतःस्तुध्यमितिस्वरितितृतीयसयनेब्रूयादिद्रवंतःस्तुध्यमितिभूर्भुवःस्वरित्युक्थ्यंवातिरात्रेवाब्रूयादिद्रवंतःस्तुध्य
 मितिमयदाहद्रवंतःस्तुध्यमित्येदोर्वीयज्ञइदोयज्ञस्येदतामिंद्रमेवतदुद्गीथंकरोतीद्रान्मागादिद्रवंतःस्तुध्यमित्येवेनास्त
 दाहवदाह ॥ ३४ ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इतिपंचमपंचिकासमाप्ता ॥ ५ ॥

॥ अथपष्टपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ देवाहवसंचरोसत्रनिपेदुस्तेहपाप्मानं नापजग्निरेतान्होवाचावुदः काद्रवेयः सर्प
 ऋषिर्मन्त्रकृदेकावैवोहोत्राकृतांतांवाहंकरवाण्यथपाप्मानमपहनिष्यच्चइतितेहत्थेत्यूचुस्तेपांहस्मसमध्यंदिनेमध्यंदिन
 एवोपोदासर्पद्राव्योभिष्टीतितस्मान्मध्यंदिनेमध्यंदिनएवग्राव्योभिष्टुवंतितदनुकृतिमहस्मयेनोपोदासर्पत्तद्वाप्येत
 ह्युदोदासर्पणीनामप्रपदस्ति तान्हराजामदयांचकारतेहोचुराशीविषोवैनोराजानमवेक्षतेहंतास्योष्णीषेणाक्ष्यांचपिन
 ह्यामेतितथेतितस्यहोष्णीषेणाक्ष्यांचपिनहुस्तस्मादुष्णीषमेवपर्यस्यग्राव्योभिष्टुवंतितदनुकृतितान्हराजामदयामेवच
 कारतेहोचुःस्वनवैनोमंत्रेणग्राव्योभिष्टीतिहंतास्यान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमापृणचामेतितथेतितस्यहान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमाप
 पृचुस्ततोहंनान्नमदयांचकारतद्यदस्यान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमापृंचंतिशोत्याएवतेहपाप्मानमपजग्निरेतेषामन्यपहति सर्पाः
 पाप्मानमपजग्निरेतएतेपहतपाप्मानोहित्वापूर्वाजीणांत्वचंनवैयप्रयैत्यपपाप्मानंहतेयएववेद ॥ १ ॥ तदाहुः किय
 तीभिरभिष्टुयादिति शतेनेत्याहुः शतायुर्वैपुरुषः शतवीर्यः शतद्रियः आयुष्येवैनंतद्वीर्यं इंद्रियेदधातित्रयस्त्रिरात्याचेत्याहु
 स्त्रयस्त्रिंशतौवैसदेवानांपापमनोपाहंस्त्रयस्त्रिंशद्वैतस्यदेवाइत्यपरिमिताभिरभिष्टुयोदपरिमितोवैप्रजापतिः प्रजापतेर्वा
 एपाहोत्रायद्वावस्तोत्रीयांतस्यांसर्वेकामाअवरुध्यंतैस्सयदपरिमिताभिरभिष्टीतितैर्वेपांकामानामवरुध्यंतैस्सर्वान्कामानव
 रुध्यैयएववेदनस्मादपरिमिताभिरैवाभिष्टुयांतदाहुः कथमभिष्टुयास्तित्यक्षरणा ॥ ॥ ऋगुच्छा ३ ॥ अ

प्रवर्तनं धैर्येन च जमानोऽद्वैताप्रव्यामसापरवत्तमापुनरुच्यते ॥ ३ ॥
 द्विव्याद्विद्वेयाऽचरनः प्रातः मयनेऽगुरुरक्षांस्वसन्नतं विद्याऽचरतो गहता अगुरीः पुरस्तात्पर्यद्वयन्ममनीकृतं मे देयाः प्रातंबु
 धीप्रिगुरम्यादानः मयने परयोर्द्वैमे द्विर्न च पुरस्तात्प्रातः मयनेऽगुरुरक्षांस्वपास्रततं धैर्यं तद्यजमाना अभिनेय पुरस्तात्प्रातः म
 यनेऽगुरुरक्षांस्वपास्रनं जस्मादाप्रेयं प्रातः मयने मया पामानं हृतं यद्वयं देतं च पुरस्तादा गहता अगुरीः पश्चात्परीत्य प्रापि न संदे
 याः प्रतिबुध्य विगान् देवानां मानं पश्चात्तृतीयमयने परयोर्द्वैमे द्विर्न च परे देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयमयनेऽगुरुरक्षांस्वपास्रततं धै
 र्येन च जमानो रित्भवं देवं रगन्मभिः पश्चात्तृतीयमयनेऽगुरुरक्षांस्वपास्रततं तस्माद्विश्वदेवं तृतीयमवर्नमपपामानं हृतं यद्वयं दे
 तं देता अगुगं च मया प्राप्तं पर्यस्मादेव यजोत्ततो देवा अभवन् परागुरो भवत्यात्मना परास्यद्विर्न पामाश्चात्तृव्यो भवत्य
 मयने रितं देवा ए रितं न यजोत्तं पागुगान्यामानममता जयन्त्यगं लोके मपहं विद्विपंतं पामानं चानृव्यं हृतं जयति स्वगं लोके
 मयने रितं देवं रितं द्वाङ्गमयना निरुच्यति ॥ ४ ॥ मंत्रियं नो त्रियस्यानुल्लंघुं विप्रातः मयनेऽहरेव तदद्भोऽनुल्लंघुं त्रिय
 रं नो मयः प्रागमहाभ्याग्भर्तुं धनधानमर्च्यं दिने श्रियं विप्रा नितानितस्मन तत्स्या नानियत्सो त्रियं स्तोत्रियस्यानुल्लंघुं त्रियु
 मयं रितं विभगपानृतीयमयने नो त्रियं नो त्रियम्यानुल्लंघुं वि ॥ ५ ॥ अथात आरंभणीया एव क्रुतुर्नातीनो यरुण इति
 विद्या रगन्मयि त्रिंशो न च युगिद्वानि त्रिंशो न पाण्डुरहोत्रकाणां यन्मंत्रावरुणसस्मादेवा प्रणेनृमती भवतीं द्वयो विभ्यत सरीति

धीरमुपद्रुर्भोज्यन्तरामगार्त्तव्ययनतर्पेकादि काण्डनृनीयमयेन होत्र काजां गरिधानीयामर्चंति प्रतिष्ठाया एकाहः प्रतिष्ठा
 यांमेव न दत्तमंननः तन्निश्चार्यव्यनवानं त्रातः मयनेयने देकाद्वेन न्नोममतिग्रने च यथाभिहेतुतेषियानतं क्षिप्रं यच्चं त्ताट
 त्त्वाद्योऽत्रिदं देवेभ्योऽन्नाद्यं मोमति यं यच्छानिनिशिप्रं हान्मिहोकेन त्रितिष्ठत्यागरिमिताभिरुत्तरयोः मयनयो रपरिमितो वै
 मयर्गो देवैः श्रयमेव न्नो कम्प्राह्यं कामं न द्धो नानां मे द्योत्रकाः पूर्वेद्युः ग्रमेर्न्युयद्वा होना तद्धोत्रकाः प्राणोच्य होतां गानि होत्रकाः
 ममनो रात्रं त्राजो गान्यनुमंचरनि तस्मान्न कामं होनानं मे द्योत्रकाः पूर्वेद्युः ग्रमेर्न्युयद्वा होता तद्धोत्रकाः यूपान्तर्होता
 वरिष्ठं देवं दयममानं राणरनृनीयमयेन होत्र काजां गरिधानीयामर्च्येत्यान्मर्च्य होनां गानि होत्रकाः ममानाया इमं गानां मंता
 मस्मान्न न्नानं राणरनृनीयमयेन होत्र काजां गरिधानीयामर्चंति मर्चंति ॥ ८ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

त्राणराणरं नुदह्य इति त्रातः मयन इद्रीयमानं श्योन्याद् राणरतीः पीनयनीः मुनरतीर्मद्वती रूपममृद्धा ऐद्रीरन्याहो द्वो वै
 यज्ञो गारादीरन् राहो गायत्रं देवानः मयनं न यन्यूनाः त्रातः मयनं न्योहं न्यूने चरेनः सिच्यते दग्ममध्यं रिनेन्याहं न्यूने चरेतः सि
 च्ममलं गिरं द्रायमग्निं द्धमग्निं न यन्यूना म् नृनीयमयेन न्याहं न्यूना द्विप्रजाः प्रजा चर्नंत घे देतानि केवलं सूक्तान्यन्याह यज
 मानं मयनं भृगूं न यज नयर्नियजा देवयोर्न्येन देवं कं सतमसा न्याहः सत त्रातः मयने सतमाध्यं दिनेन सतनृती य सचनेन यावत्यो वै
 त्रुगेनु रास्याना रव्यो प्राग्याः ममर्चमां चो यत्रं निमसव रद्रुर्गं निनागानेताः पुरोनुगाम्या इति यद्रंतस्तपथान पुयी यजमा

तीगनुचाहयजंतिचाभिर्भ्रंवेगलुगनयपयमाध्यंदिनेप्रस्थितानामत्यक्षादिद्रीभिर्वैजत्यभिनृण्वयतीभिरेकैपियामोममभि
 यमुप्रनर्देनितिगङ्गाद्वियरुन्नीपीतरुज्जइतिमित्राचरुणोयजत्येयापाहिप्रक्षयामंदतुल्येतिब्राह्मणाच्छंभीयजत्य
 चांदेदिमोमकामंल्यादुरिनिपोतायजतितयायंनोमस्त्वमेहर्वाडितिनेष्टायजतीद्रायसोमाःप्रदिवोविदानाइत्यच्छायाको
 यजत्यापूर्वोअग्यरुडनःश्वोहेत्याग्नीप्रोयजतितागामंताअभिनृण्वयत्योभयंतीद्रोर्वैप्रातःमयनेनव्यजयतेमपताभिरय
 माध्यंदिनेगयनमभ्यनृणेषदभ्यनृणस्तस्मादेताअभिनृण्वयत्योभयंति॥१॥इहोपयातनयमोनपातइतिनृतीयसवनउ
 क्षीयमानंभ्योन्याहृतृण्वतीःपीतगर्वाःमुतयतीर्मद्वतीरूपममृद्धास्तापेद्राभेव्योभवंतितदाहुर्वैप्रातःमयनआभजंतस्मान्नाभवीपुस्तुयतेऽ
 दाभेयःपयमानइत्याचक्षतइनिप्रजापतिर्विंपितरुभून्मर्त्योन्तसतोमर्त्योन्कृत्वातृतीयमयनआभजंतस्मान्नाभवीपुस्तुयतेऽ
 धाभेयःपयमानइत्याचक्षतेऽधाहयपक्षदर्मपूर्वयोःमयनयोरन्वाहंगायत्रीःप्रातःसयनेत्रिष्टुभोमाध्यंदिनेऽधकस्माज्जा
 मानंमतिनृतीयमयनेत्रिष्टुभोभ्योन्याहेतिपीतरसंवर्तृतीयमयनमर्धतदीतरसंशुक्रियंछंदोयत्रिष्टुप्तवनस्यसरसतायाऽइति
 प्रयादयोदंमंरतमयनेन्याभजतीत्यथाहयदंद्राभेयंवर्तृतीयसवनमधकस्मादेपपयतृतीयसवनेप्रस्थितानांप्रत्यक्षादंद्रा
 भ्येयायजतीद्रुनुभिर्वाजवाग्निःगमुक्षितमितिहोतयनानादेवत्याभितरंरुधंतेपामंद्राभेव्योभव्यंतीतीद्रायरुणामुत्तपा
 निमंमलमिर्निमित्राचरुणोयजतिगुयोरथोअचरंदेववीतयइतिचहूनियाहृतहभूणारूपमिंद्रश्चसोमंपियंवंचूहसतइतिब्राह्म

साच्छं गीयत्रैत्यावां विः । इदं स्वानुवर्तितं हूनिवाह तदभूणारूपमावोच हंतु सस्यो रघुप्यद इति पोताय जतिरघुपत्वा
 नः प्रविगानया हूनिवाह तदभूणारूपमेव नः मुहवा आहि गंतं तं निष्टाय जति गंतं तं ति व हूनिवाह तदभूणारूप
 मिद्रा पिण्णू पित्तं मत्तोऽअस्यैत्यच्छाया कोयत्रैत्यायामंथां सिमदि राण्यमक्षिति व हूनिवाह तदभूणारूपमिमं स्तोममहंते
 जातयेदम इत्याग्नीध्रो यजति रथमियं संमहं माननीयं वंति व हूनिवाह तदभूणारूपमेव मुहंता ऐन्द्रा भव्यो भवंति यद्वा नादेव
 त्यासे नान्यादेव ताग्नीणाति यदुजगत्सासाहं जागर्तं यतृतीयमव नैतृतीयस्य नस्यं यममृद्धं ॥ १२ ॥ अथाह यदुक्चि
 न्योन्याहोत्रा अनुसथा अन्याः कथमस्य ताड किं न्यः मर्वाः समाः समृद्धा भवंतीति यदेवं नाः संप्रगार्ये होत्रा इत्या चक्षते तेन
 ननाय दुक्चि न्योन्याहोत्रा अनुकथा अन्यासे नोपि माप्यमुहास्यै ताड किं न्यः सर्वाः समाः समृद्धा भव्यैत्यथा हशंसंति प्रा
 तः भव नैतं संति माध्यं दिने होत्रकाः कथं मे गां तृतीयस्य ने शलं भवतीति यदेव माध्यं दिने द्वे सूक्तं शंसंतीति ब्रूयात्ते नैत्यथा ह
 यं बुक्थो होता कथं होत्रका बुक्था भवंतीति यदेव द्विदेव त्याभि र्यं चंतीति ब्रूयात्तेनेति ॥ १३ ॥ अथाह यदेतास्ति घट
 चि न्योन्यो होत्रोः कथमितराड किं न्यो भवंतीत्याग्य मेवाग्नीध्रीयाया उक्थं मरुत्व तीयं पोत्रीयायै वैश्वदेवं नेष्ट्रीयायै ताया ए
 ता होत्रा एयं न्यं गा एष भवत्यघाह यदेकं त्रैराग्रं न्ये होत्रका अथ कस्माद्दिग्भ्यः पेतंति दिग्भ्यो नेष्टेति यत्राने गा यत्री सुषणो भूत्वा
 नोपस्यतादृतेने देवाणां चोषणा विद्वा गच्छन्ति प रिजुष्य होत्रे प्रदत्तं पूयं माभ्यह्वय च्च पूय मभ्यावेन्द्रि चेति ततो जुं दं वा वा चो मे हो

प्रेमभारसामेति नन्मासेद्विद्वैरेभरतं रुचाप्रीप्रीयां प्रभापयां च कुम्भस्मात्तस्य कयचो भूयस्योयान्याभयं त्यथाहयक्षोतायक्ष
 ङेनायक्षद्विनिन्नायकनोहोत्रेन्द्रप्र्यत्यथ कम्मादहो नृम्यः मन्दोहोत्रागं सिन्धो होतायक्षोतायक्षदिति मेध्यतीति प्राणोय
 होनायानः गर्गं रिरत्रन्नागोयक्षप्राणोयक्षदित्येव तदाहोथाहास्तुद्रानृजां प्रराशः ॥ नौ ३ इति ॥ अस्मीति नृयाद्यदेव त
 त्रनास्मीति रं प्रणिगानुष्यमित्याहमजरां प्रौं अथाहास्त्यच्छावाकस्य प्रयराशः ॥ नौ ३ इति ॥ अस्तीति नृयाद्यदेव नमच
 नृगहाच्छावाकस्य येन रायमित्येगोस्वप्ररां अथाहयदं द्राथरुणमित्रावरुणस्तृतीयमचनेनं नमत्यथ कस्मादस्याग्नेर्योस्तो
 त्रियानुसंतामरतद्व्यभिनां मुंगनं देवा अगुरानुसंधंभ्योतिर्नोमृन्मस्मादस्याग्नेर्योस्तोत्रियानुसंधंभ्योतिर्नोमृन्मस्मादस्याग्नेर्योस्तो
 मन्मन्मन्नाच्छंतीतृतीयमचनेनं मत्तैर्वाग्निमच्छावाकः कयमेनयोरैद्राः स्तोत्रियानुसंधंभ्योतिर्नोमृन्मस्मादस्याग्नेर्योस्तो
 रयेभ्यः त्रिजगामैर्मोत्रागिरुद्राहंचेन्यहंचाहंचेनिहन्मदेवता अन्वययनिमयोर्दिद्रः पूर्वः त्रिजगार्थतस्मादेनयोरैद्राः स्तो
 त्रियानुसंधंभ्योतिर्नोमृन्मस्मादस्याग्नेर्योस्तोत्रियानुसंधंभ्योतिर्नोमृन्मस्मादस्याग्नेर्योस्तोत्रियानुसंधंभ्योतिर्नोमृन्मस्मादस्याग्नेर्योस्तो
 नम्यथ च स्मादेनान्येद्राणि जगतास्तिगृह्णन्ति नृतीयमचन आरंभणीयानि नस्यं नृतीद्रमेयं ताराम्ययं तीति नृयाद्यदेव यज्वा
 गमं देवानीयमचनं नम्यथ च स्मादेनान्येद्राणि जगतास्तिगृह्णन्ति नृतीयमचन आरंभणीयानि नस्यं नृतीद्रमेयं ताराम्ययं तीति नृयाद्यदेव यज्वा
 नृनीयमचन आरंभणीयानि गम्यं नृतीद्रमेयं ताराम्ययं तीति नृयाद्यदेव यज्वा नृनीयमचन आरंभणीयानि गम्यं नृतीद्रमेयं ताराम्ययं तीति नृयाद्यदेव यज्वा

निपेत्यन्नं वा इषाऽन्नाद्यस्यावच्छादं अरिष्टं नैः पथिभिः पारयंते तिस्र्यस्तिताया एव तदहं हं ज्ञेयं वा ह्य आग नं न नागमव
 नं मधकस्मादं पां त्रिष्टुभैः परिधानीया भवंतीति विद्वयं चिष्टुष्वीयं एव तदं नन . प्रति तिष्ठतां यनीर्यामि द्रव्यं षण्मष्टमगा नानं नम
 त्रावल्गुस्यं चृहस्पतिर्नैः परिपातुपद्धानि दिति ब्राह्मणाच्छंतिनैः उभाजिग्यधुरित्यच्छावा रुल्यां भोऽह ना । अग्यनुनागा नन वनर
 राजित्यद्वर्तिनहितयोः कतरश्चनपराजिग्येदं द्रव्यविष्णोयदपस्पृधं वात्रधामहर्द्याव नंदं यथांमनां द्रव्यं वावल्गु आभुर्यु
 युधातेतान्हस्माजित्योचतुः कल्पामहाद्वर्तिनहितं यत्समुगऊचुः सोमिवादिद्रोया वंदया र्यावल्गुस्वावकमनना न दभ्य । कमव
 युष्माकमितरदिति मइमाशोकान्विचक्रमं ऽधोवंदानां वाचतदाहः कितम्बहर्षामिनीमन्त्रोऽकाडभवदा अवायागतित्रया
 देरयेथांमरं यथामित्यच्छावाकरुक्थ्येभ्यस्यतिमहितत्रात्यो भवंत्याग्निष्टोमं होतातिगात्रं चमदितत्रात्यो भवत्य न्यस्यत्पोऽ
 शिनी ३ ॥ नाभ्यस्वं इतृति ॥ अभ्यस्वंदित्याहुः कथमन्येप्यहः स्वभ्यस्यतिकथमवनाभ्यस्यं दितितस्मादभ्यस्यत् ॥ १५ ॥
 अथाह्यन्नाराशं मेव नृताय सवनेमथ कस्मादच्छावाकोततः शिल्पेप्यनाराशंसीः शंमतीति विहृतिवं नाराशं संसंकिमिवचंय
 किमिवचरेतो विक्रियेतेतत्तदाविकृतं प्रजातं भवत्येव तन्मृद्विचच्छंदः शिथिरयस्साराशं मधपोत्योयदच्छावाफेः सप्तद्रुता
 येदं छेप्रतिष्ठास्यामइति तस्मादच्छावाकोततः शिल्पेप्यनाराशंसीः शंमतीति द्रुतायेदं छेप्रतिष्ठास्याम
 इति ॥ १६ ॥ इति ऋग्वेदोऽध्यायः ॥ ६ ॥

[illegible]

हतिहवैवाहिर्धुरोयासुयुज्यतेतस्मादच्छायाकौयहिवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपरांचिपुचवाहस्वभ्यायातंपुचंतानिपंच
स्वहस्तुभवतिचतुर्विधेभिजितिविपुयतिविश्वजितिमहाव्रतेऽहीनानिहवाएतान्यहानिहोपुकिंचनहीयतेपरांचीनिहवा
एतान्यहान्यनभ्यावतीनितस्मादेनान्येतेष्वहस्तुशंसतियदेनानिशंसत्यहीनान्त्स्वर्गाहोतान्त्स्वर्गमृद्धानया
प्रवामेतियदेवनानिशंसतीद्रमेवतनिह्वयंतयऽऽरुपभंधाशितार्येयद्वयनानिशंसत्यहीनस्यमंतत्याअहीनमेवतत्संतन्यंति
॥ १८ ॥ ततोवाएतांस्त्रीन्त्संपातान्मंत्रावरुणोविपर्यासमेककमहरहःशंसत्येवात्यामिद्रयच्चित्रत्रेतिप्रथमेहनि यत्तइंद्रो

जुजुपेयच्चयष्टीतिद्वितीयंकथामहामवृधत्कस्यहोतुरितनृतीयेत्रीनेवसंपातान्त्राहणाच्छर्माविपर्यासमेककमहरहःशंस
तींद्रःपूभिंदातिरदासमंकरितिप्रथमेहनियएकइद्व्यथार्पणीनामितिद्वितीयंयस्तिगमदृगोपृग्भोनभीमशितनृतीयेत्रीने
वसंपातानच्छायाकौविपर्यासमेककमहरहःशंसतीमामूपप्रभृतिंसातयेथाइतिप्रथमेहनीच्छंतित्यामोभ्यासःमखायइति
द्वितीयंशासद्वाहिर्दुहितुर्नश्यंगादितिनृतीयेतानिवाएतानिनवत्रीणिचाहरहःशस्यानिजानिद्रादशसंपद्यतेद्रादशयमासाः
संवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापतिर्यज्ञोमत्संपत्सरंमृजपतियशमागुवंतितलंगयसरेमृजआगतौयतेऽहरहःप्रतितिसंतो
यंतिनान्दंतेरेणायाम ५ = ह्याविगजोविमदीव्यचमूर्त्यहद्विनेच्छीति॥ १९ ॥ अथप्राच्यहृदिगणपतौमानि

[illegible]

अभिभूतेनुदस्य ॥ अपोदीचोअपशूराधराचउरायथातिवशमन्मद्रमत्यभयस्यरूपमभयाभवाहपात्रच्छातत्रमपातनक
 गुजायुनग्मीतिव्राक्षणाच्छस्यहरहःशंसतियुनग्मीतिगुफयतीगुक्तइवह्यहीनोहीनस्यरूपमुदंनोलोकमनुनेपिचिद्रानित्य
 च्छायाकोहरहःशंसत्यनुनेपीत्येतीचह्यहीनोहीनस्यरूपनेपीतिमत्रायजरूपतावाएताअहरहःशसंतसमानीभिःपरिदध्यु
 रोकःमारीह्यामिद्रोयज्ञंभवती ॥ यथक्रयभोग्याशितायथायागीःप्रज्ञातंगोष्ठेभेयह्यामिद्रोयज्ञंमयगच्छतिनशुनंहुवीय
 याहीनस्यपरिदध्योत्त्रात्रियोहराष्ट्राख्यवतंयोह्वयपरोभवतितमभिहयति ॥ २२ ॥ अथातोऽहीनस्यगुफिश्चचिमुक्तिश्च
 व्यंतरिक्षमतिरदित्यहीनंयुक्तेपवेदिद्रमितियिमुंचत्स्याहंरस्यतीयतानूनंसातइत्यहीनंयुक्तेस्यामदेयवरुणनृपतइतिवि
 मुंचत्संपहयाअहीनंतंनुमहवियणनंयोकुंचविमोक्तुंचयेदतच्चतुर्विरोहगुग्यंतेसांयुक्तिरययसुरस्तादुदयनीयस्यातिरा
 व्रस्ययिमुच्यंतेमायिमुक्तिस्तद्यच्चतुर्विरोहद्रकाहिकाभिःपरिदध्युत्त्राह्वयशंसंस्यापयेयुर्नोहीनकर्मकुयुरययदहीनपरि
 धानीयाभिःपरिदध्युयेयाश्रांतोपिमुच्यमानउत्कृत्येतंवयजमानाउत्कृत्यैरमुभयीभिःपरिदध्युस्तद्यधादीर्घाध्वउपयिमो
 कंयायात्तादृफेत्तंततोहंपांयज्ञोभवती ॥ व्युमुंचंतपकाद्वनद्वयोःसयनयोःस्तोममतिशंसदीर्घारिण्यानिह्वैभयंतियत्रच
 स्तीभिःस्तोमोतिगस्यतंऽपरिमिताभिस्तृतीयसवनंऽपरिमितोचस्वर्गालोकःस्वर्गस्यलोकस्यार्थंसंततोहास्याभ्यारब्धोवि
 द्यस्तोऽहीनोभवतियपयंचिद्वानहीनंतनुते ॥ २३ ॥ देवांचवलेगाःपर्यपदयस्तायज्ञंवेप्संस्ताःपष्ठेनाह्वाभुवलेप्रातःसवनेन

मंनमानीति नो एव तस्या भामिवाचं यद्विदुर्पदिष्टादृगेहणस्यार्थिवहनिगतानि शर्मदाभ्यान् ॥ ३ ॥ भाष्यम् ॥ ३ ॥ योऽ-
 न्वयतदुपायमं द्योयाद्यनित्योन्मां ढादशाक्षराणि पदानि च भकामदुपासो यण्डे जागतेऽयमं द्वा ॥ ३ ॥ भाष्यम् ॥ ३ ॥
 परिपानीयो तस्मान्नमंशं मत्तदाहुयथा वाचस्मोचमं वंशस्त्री चिह्नावाल्ग्वित्या ॥ ३ ॥ अस्य लेखिहनाम्नो ॥ ३ ॥ भाष्यम् ॥ ३ ॥
 चिह्नमिति ब्रूयादष्टाक्षरेण ढादशाक्षरमिति तदाहुयथा वाचशस्त्रमं यथा न्योनियो दे ॥ ३ ॥ अस्य लेखिहनाम्नो ॥ ३ ॥
 रणयाय जतिकथमग्निगं नंतरित इति योवा आग्निः मयर्गस्तदप्यंतदृपिणोक्तं च मं वरुणो जायं यो दे ॥ ३ ॥ भाष्यम् ॥ ३ ॥
 यजति तेनाग्निगं नंतरितो नंतरितः ॥ २.६ ॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

शिल्पानि शंसेति देवशिल्पान्येते पार्थशिल्पानामनुकृतीर्हं शिल्पमधिगम्यते हस्तीकं मोवा मां हि गण्यमभ्यनर्गय ॥ शिल्प-
 शिल्पं ह्यस्मिन्नधिगम्यते य एव्येदयं देवशिल्पानी ३ ॥ आत्ममंस्कृतिर्वाचशिल्पानिच्छं दो भयचार्यं तर्पेत्तमानं आत्मानमं
 स्फुरत्वेनाभाजं दिष्टं शंसेति रतो वनाभाजं दिष्टं रितस्तस्ति च तितम निरुक्तं शंसेत्यनिरुक्तं वरुणो गुह्यो न्यासिच्यं तं मे रतो मि
 श्रो भवति द्मयो रतः संजमानो निपिचिद्वि रितः समृद्ध्या पथे तं स नारागं संशंसति प्रजायं नरो चाकशंसः प्रजास्वेव तद्वाचं द
 धाति तस्मादिमाः प्रजावदत्यो जायंते तं देके पुरस्ताच्छंसेति पुरस्तादाप्यतन्माया भित्तिचदंतवपरिच्छादेक उपरिष्ठादाय तन्माया

पक्षिचंचलरोहीमाः

रिमापुन्यंसरूपतां सलोकतामश्रुतेयएववेदयदवपारिक्षिती३ः ॥ संवत्सरो
 स्तरंहीमाः प्रजाः परिक्षियंति मयत्सरस्य वसायुर्ग्यसरूपतां सलोकतामश्रुतेयए
 व्याऽतर्तिदयांचयत्किंच कल्याणं कर्माकुर्वन्स्तत्कारव्याभिरवामुंस्तर्धैवतद्यजमानायत्किंच कल्याणं कर्मकुर्वन्तितत्कार
 व्याभिरामुवंतिताः प्रमाहं संसृति यथावृषाकपेस्तद्व्यायमेतितासु नन्यूलयैन्नीवीचनदत्सहितासां न्यूलः कार
 त्वादिचांरुसीः संसृतिदिशएवतत्कल्पयतिताः पंचसंसृतिपंचयाइमादिशश्चतस्रस्तिरश्चएकोर्ध्वीतासु नन्यूलयैन्नीवीचन
 निनदं प्रदिमादिगोन्यूलयानीतिताअर्धचंद्राः संसृतिप्रतिष्ठायाएवजनकल्पाः शंसतिप्रजायैजनकल्पादिशएवतत्कल्पयि
 स्यातामुप्रजाः प्रतिष्ठापयतितासु नन्यूलयैन्नीवीचननिनदं प्रदिमाः प्रजान्यूलयानीतिताअर्धचंद्राः शंसतिप्रतिष्ठायाएवद्रगा
 धाः चं सर्वोद्दिगाधाभिर्वेदेवाअमुरानभिगार्याधिनानत्यायंस्तर्धैवतद्यजमानां इंद्रगाधाभिरवाप्रियंश्चातृव्यमभिगार्याधेन
 मतियंतिताअर्धचंद्राः संसृतिप्रतिष्ठायाएव ॥ ३२ ॥ ऐतन्नप्रजापंचं संसृतेतशोर्ध्वमुनिरधेरायुर्ददंश्चयश्चस्यायातयाममि
 तिदेकआहुः गोवपीसुग्रागुप्रफर्तअं प्रगादुरदं नतदभितः पिच्यार्थियत्किंच यद्वामिनन्मेमापरिगातेतिमप्रत्यपचतेताअ

संयलोकस्यप्रगृहीतितेहो । त्यांअग्निमेवदृष्टुंसद्यःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यदहदुस्तानेत्यात्रवीच्छुःसुत्यांवःस्वर्गस्यलोकस्यप्र
ग्रमइतितेहोचुरथययंतुन्यंसद्यःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यप्रमृत्स्वयैवययंहोत्राःस्वर्गलोकेमेव्यामइतिसतथेत्युक्त्वाप्रत्युक्तः
पुनराजगामतेहोचुःप्रायोचा३इति ॥ प्रायोचमितिहोवाचार्योमेप्रतिप्रायोचप्रितिनोहिनप्रत्यज्ञास्था३इति ॥ प्रति
वाअज्ञासमितिहोवाच्यशसाचाएपोभ्यतियआत्विज्येनतयःप्रतिरुंधेद्यशःसप्रतिरुंधेचस्मान्नप्रत्यरौत्सीतियदित्यस्मा
दपोजिगानेंद्यज्ञेनास्मादपोदियात् ॥ यदित्ययाज्यःस्वयमपोदितंतस्मात् ॥ ३४ ॥ तेहादित्यानंगिरसोयाजयैस्तेभ्यो
याजयन्त्यदृमांशुधिर्वीपूर्णोदक्षिणानामददुस्तानियंम्रतिगृहीतातपस्तान्यधृजन्तसामिंहीभूत्याविजृभंतीजनानचरंतस्थाः
शोचंस्त्याइमेप्रदराःप्रादीर्यंतयेस्याइमेप्रदराःसमेवहवततःपुरातस्मादाहुर्निगृत्तदक्षिणांप्रतिगृहीयाद्वेन्माशुचाविद्धा
शुचाविद्धादितियदित्वेनांप्रतिगृहीयादप्रियायैनांभ्रातृव्यायदद्यात्पराह्वभवत्यथयोसौतपती३ ॥ एपोभ्यःभ्येतोरू
पंकृत्वाऽश्याभिधान्यपिहितेनात्मनाम्रतिचक्रमंडमंयोनयामइतिसएपदेवनीधोनूच्यतआदित्याहजरितरंगिरोम्योदक्षि
णामनयन् ॥ तांहजरितर्नेप्रत्यायन्नितिनहितइमांप्रत्यायंस्तामुहजरितःप्रत्यायन्नितिप्रतिहितेमुमार्यंस्तोहजरितर्नेप्रत्य
गृह्यान्नितिनहितइमांप्रत्यगृह्यांस्तामुहजरितःप्रत्यगृह्यान्नितिप्रतिहितेमुमगृह्यास्तदनेतर्गममिचेतनानीत्येवहवाअहां

[illegible]

विचेतयित्वा ज्ञानं तत्संज्ञं पुरोगवात् इति दक्षिणार्धयज्ञानां पुरोगर्वाप्यथा ह्वा इदमनो पुरोगर्वाप्यस्य ह्ययज्ञादिरक्षणार
प्यन्ति तस्मादाहुर्दत्तव्ययज्ञे दक्षिणाभर्गस्य व्यष्टि काच्युतश्चेतनाद्युपत्त्वा ॥ उतोपद्याभिर्ज्ञेयिष्ठः ॥ उतेमाशुमानं पि
पति ॥ आदित्यारुद्रावमयस्येच्छते ॥ इदं राधः प्रतिगृष्णीं ह्यंगिर इति प्रसिद्धमेव तद्राधस्येच्छंति देवा यो नृहृत्पृथु ॥
देवा ददत्वावरं ॥ तद्धोमस्तु युचेतनं ॥ शुष्मे अस्तु दिवं दिवे ॥ प्रत्येव गृभाय तेति प्रत्येयं नेमेतदजग्रभं तं वा गतं देवनी
धं नमस्तिरदात्मा ह्ययानि विदत्तस्योत्तमेन पदेन प्रणेतियथानि विदः ॥ ३५ ॥ भूतेच्छदः संमतिं भूतेच्छंति ये देवा अमु
रानुयाम्य च नोति यगुर्जेनोतेऽमाययाति पांचदेवा अमुराणां भूतेच्छंति रेव भूतं छादयित्वा र्धा नानत्यायं स्तं यत घजमानां भूते
च्छंति रेवा प्रियस्य भ्रातृव्यस्य भूतं छादयित्वा र्धा नमति यं तिता अर्धं च नः संसतिं प्रपिष्टाया एवाऽह नस्याः संसत्या ह न स्याद्वरे
तः सिच्यंते रेतमः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिं मय तद्वातिता दग्नं मति दग्ना धरा चिराच्छंति राच्छन्ना द्रेतः सिच्यंते रेतसः प्रजाः
प्रजायंते प्रजातिं मय तद्वातिता न्यूरय त्वन्नं न्यूर्योऽन्ना द्रेतः सिच्यंते रेतसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिं मय तद्वाति दधि का
व्यो अरारि मिति दाधि क्क्षीं नमति दिवपयिन्नं यदधिकं इदं वा इदं व्याह न स्यां चाचमयादीं स ह्येव पयिन्नेषण वा चं पुनी तं मानुष्टु
दमयति गान्वा अनुष्टुप्तस्वेन च्छंदमावाचं पुनी तं युतानो मधुम स मा इति पावमानीः संसति दिवपयिन्नं येष पावमान्य इदं वा इदं
व्याह न स्यां चाचमयादीं स ह्येव पयिन्नेषण गवाचं पुनी तं ता अनुष्टुभो भवंति गान्वा अनुष्टुप्तस्वेन च्छंदमावाचं पुनी तं इयद्रप्सो

अंशुमतीमतिष्ठादित्यद्रावाहस्यत्वंतृचंशंसतिविशोअदेवीरभ्याचरंतीर्बृहस्पतिनायुजैद्रःसप्ताहइत्यसुरविशंहवदेयान्भ्यु
 दाचार्यआसीत्सइंद्रोबृहस्पतिर्नययुजाऽसुयंघर्णमभिदासंतमपाहस्तैर्वतघजमानोइंद्राबृहस्पतिभ्यामेवयुजाऽसुयंघर्ण
 मभिदासंतमपघ्नंततदाहुःसंशंसत्पष्ठेहा ३ न ॥ नसंशंसत्इति ॥ संशंसेदित्याहुःकथमन्येष्वहःसुसंशंसतिकथमन्नसं
 शंसेदित्यथोखल्व्वाहुर्नवसंशंसत्स्वर्गोवलोकःपष्ठमहंसमायीवस्वर्गोलोकःकश्चिद्वस्वर्गोलोकेसमेतीतिसयत्संशंसत्समानं
 तत्कुर्वोदययन्नसंशंसती ३ ॥ तत्स्वर्गस्यलोकस्यरूपं तस्मान्नसंशंसदेवनसंशंसती ३ ॥ एतानिवाअत्रोक्त्यानिनाभानोदि
 षोवालखिल्यावृषाकपिरेययामरुत्सयत्संशंसेदपवसंपतेपुकामंराधुर्यादेंद्रोवृषाकपिःसर्वाणिच्छंदांस्यतश्चप्रलार्पस्तत्रस
 कामउपाधोयएद्रेजागतेऽधेदमद्रावाहस्यत्यसूक्तमद्रावाहस्यत्यापरिधानीयातस्मान्नसंशंसेन्नसंशंसत् ॥ ३६ ॥ इतिपं
 चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥

॥

॥

॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ इति पष्ठपंचिकासमाप्ता ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ अथसप्तमपंचिकाप्रारंभः ॥

[illegible]

विष्यं देवा कातत्रप्रायश्चित्तिरिति तद्विचित्रं निनेयं च्छां त्यं गांति वा आपोऽर्धेन द्वधिणेन पाणिना भिमृश्य जपति दिव्यं नृती
 यं देवान्यज्ञो गांत्ततो माद्रधिणमाष्टौ तिरिधं नृती यं पितृन्यज्ञो गांत्ततो माद्रधिणमाष्टौ तिरिधं नृती यं पितृन्यज्ञो गांत्ततो माद्र
 धिणमाष्टौ यो गे जमारु भितार जां गीति विष्णु वारुणी मृचं जपति विष्णु यं यज्ञस्य दुरिष्टं पाति य रुगः स्विष्टं तयो रुभयो रेव गां
 त्यं मानत्रप्रायश्चित्तिन् दाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्चित्तं प्रादुदायन् स्तलते वापि वाभ्रं शतं कातत्रप्रायश्चित्तिरिति मयद्युपनिव
 तं यै तन्वर्गां हो काद्यजमानमायतयेदं द्रवास्मा उपविष्टायै तमग्निहोत्रपरीक्षे प्रमाहरे युस्तस्य यथोच्चीतीत्यात्तथा जुहुयात्सा तत्र
 प्रायश्चित्तिन् दाहुर्यथ यदि द्युभिद्येतं कातत्रप्रायश्चित्तिरित्यन्यां द्युचमाहृत्य जुहुयादधीनां द्युचं भिक्षा माहवनीयेभ्या दध्या
 आर्द्रं डां प्रत्यस्फुरा मातत्रप्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याहवनीयेहाग्निं द्येतां यगार्हपत्य उपपन्नाम्यत्कातत्रप्रायश्चित्तिरिति न
 यदि प्रांचमुद्धरेत्प्रायतनाह्वयं तैयत्प्रत्यं च मगुरवद्यज्ञं तन्वीतं यन्मथे अतृव्यं यजमानस्य जनयेद्यदनुगमयेत्प्राणो यजमानं
 त्रद्यात्गमयेमं गं नमहभस्मानं ममोर्ष्यगार्हपत्या यतनं निधार्याऽधप्रांचमाहवनीयमुद्धरेत्मातत्रप्रायश्चित्तिः ॥५॥ तदा हुय
 स्यात्प्रायश्चित्तिमुद्धरेयुः कातत्रप्रायश्चित्तिरिति तयद्यनुपश्येदुद्धृत्य पूर्वमपरं निदध्याद्यद्यनानुपश्येत्सोमयेमिच्यते ष्टाकपालं पु
 रोच्छानं नियेपत्तस्य याग्यानुवाक्यं अग्निनाग्निः समिध्यते तं ह्यग्ने अग्निनेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादस्येमिच्यते स्वाहेति सात
 त्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्य गार्हपत्याहवनीर्यामिधः संसृजयेयातां कातत्रप्रायश्चित्तिरिति सोमयेवीतयेऽष्टाकपालं पुरोच्छानं

येषां हि सादाहुय आदिताम्रियं दिक्पालं न रयेत्कातत्रमायश्चित्तिरिति मोक्षिभ्यां द्विकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवा
 षये अभिनायाते रस्मदांगो मतानागत्यारथेन त्याहुतिं वाहयनीये जुहुयादभिम्यां स्वाहेति सातत्रमायश्चित्तिस्तदाहुय आ
 दिताम्रियं दिक्पालं न रयेत्कातत्रमायश्चित्तिरिति सोमये पवित्रं यतः षाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्यं पवित्रं ते वि
 ततं ब्रह्मणस्पतं तपोष्पवित्रं पितृतं दिक्स्पद इत्याहुतिं वाहयनीये जुहुयादग्नये पवित्रं यतः षाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्यं पवित्रं ते वि
 आदिताम्रियं दिहिरण्यं न रयेत्कातत्रमायश्चित्तिरिति सोमये हिरण्यवतं षाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्यं हिर
 ण्यकं नो रत्रमोचिनारं आतं सुपर्णा अमिनं तं एव रित्याहुतिं वाहयनीये जुहुयादग्नये हिरण्यं यतः स्वाहेति सातत्रमायश्चित्तिस्त
 दाहुय आदिताम्रियं दिग्मातरस्मातोऽग्निहोत्रं जुहुयात्कातत्रमायश्चित्तिरिति सोमये वरुणायां षाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य
 याग्यानुवाक्यं त्वं नो अग्नेयं वरुणस्य विद्वान्मत्वं नो अग्नेयमो भवोतीत्याहुतिं वाहयनीये जुहुयादग्नये वरुणाय स्वाहेति सातत्र
 मायश्चित्तिस्तदाहुय आदिताम्रियं दिग्भूतकाशं प्राश्रीयत्कातत्रमायश्चित्तिरिति सोमये तं तु मते षाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्त
 स्य याग्यानुवाक्यं तं तु न न्यत्र त्रमो भानुमन्य ह्यक्षान हो न ह्यतनो तमो म्या इत्याहुतिं वाहयनीये जुहुयादग्नये तं तु मते स्वाहेति
 मातयमायश्चित्तिस्तदाहुय आदिताम्रियं विष्णुतनाय दं ध्रुव्यां कातत्रमायश्चित्तिरिति सोमये सुरभिमतं षाकपालं पुरोळाशं नि
 रयेत्तस्य याज्यानुवाक्यं तं न रयेत्

तंभ्याहंनिमानत्राश्रयधित्तिमिच्छदादृपे आदिगार्मिषेस्यभार्यागोचोयमो ज्ञनयंरक्षातत्रप्रायश्चित्तिरितिमोघंयंमरुतैतत्रयो
 दनरुताःपुंगेच्छनंनिरेतंनम्ययागयानुगार्मिषमन्तोषस्यहिधयेऽरादेदपरमाअहंवेत्याहुतिं गाहवनीयेजुहुयोदमेयंमरु
 तदेव्याहंनिमानत्राश्रयधित्तिमिच्छदादृपल्लोपेयप्रिहोत्रमाहरेत्तत् ॥ नाहरेत्तद्वि ॥ माहरेदित्याहुर्धुदिनाहरेदनद्धा
 दुरतःक्षेत्रदरापुनरदनिनंदेराप्ररिच्छमेनुप्यादनिनस्मादपल्लीकोप्यप्रिहोत्रमाहरेत्तदेगभियत्तगापागीयते ॥ यजे
 त्प्रागमग्नामिरररेत्तय्यमोमरः ॥ मन्तरिण्म्यामनृणाधौघजेतिवचनाच्छुतिरितिउस्मात्साम्यंपाजयेत् ॥ ९ ॥
 तदादृपेपातरल्लीकोद्विदोत्रैरुथंमरनुहोनिनिगिष्टंमृतापल्लीनष्टावाप्रिहोत्रैरुथमप्रिहोत्रंजुहोतिपुत्राङ्गीत्राअसुनित्याहुर
 मिधप्रज्ञोक्तंमुष्मिर्धर्मिहोत्रैरुथंमरनुहोत्रैरुथमप्रिहोत्रैरुथमप्रिहोत्रंजुहोतिपुत्राङ्गीत्राअसुनित्याहुर
 यस्तंरुग्नाप्रानंदूरीन्यराजोसोप्रिहोत्रैरुथमप्रिहोत्रंजुहोतिश्रद्धापल्लीगत्ययजमानःश्रद्धामल्यंतदित्युजमंमिगुनैध्रज्या
 गजेनमिगुनैर्नव्यगार्होस्तान्त्रयनीनि ॥ १० ॥ तदादृपेदृगंपूर्णमासयोरुप्यनतिनह्याअघतल्यंदेवाहयिरश्रंतितस्मा
 दृपमन्नुनमंदेगादृगिरध्रागुगिर्नपूगांपांमागीमुपयमंदेदितियंयमुत्तरामितिकारीतर्कयापूर्वोपांमानीमानुमर्तियौ
 नरागागागीयापूगांमासग्यागामिनीरादर्धियोनरामाहुद्वयांपयस्तमियादम्युदियादितिसातिधिःपूवांपांमसीमुपय

यायतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ नानाश्रंताय श्रीरस्तीति रोहितशुश्रुम ॥ पापो नृपद्वरो जन ईन्द्र इच्छतः सग्यां चरे
वेति चरं येति र्वमात्रात्मणो योचदितिह ॥ द्वितीयं मंत्रं यत्सरमरण्ये च चारं मोरण्याद्राममेयार्यतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवा
च ॥ दुष्प्रियया चरतो जंघे भूष्णुरात्मा फलप्रदिः ॥ नरे स्वसर्वे पाप्मानः श्रमेण प्रपथे हताश्चरं येति चरं येति र्वमात्रात्मणो यो
चदितिह ॥ तृतीयं मंत्रं यत्सरमरण्ये च चारं मोरण्याद्राममेयार्यतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ आस्ते भग आसीनस्यो
र्ध्वं निष्ठति तिष्ठतः ॥ नंतं निपद्यमानस्य चराति चरतो भगर्ध्वं येति चरं येति र्वमात्रात्मणो योचदितिह ॥ चतुर्थं संयत्सरम
रण्ये च चारं मोरण्याद्राममेयार्यतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ कलिः श्वानो भगतिं मं जिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्तिष्ठं स्त्रे
ता भग्यनि कृतं मं पद्यतं चरं ध्वं येति चरं येति र्वमात्रात्मणो योचदितिह ॥ पंचमं मंत्रं यत्सरमरण्ये च चारं मोरण्याद्राममेयार्यत
मिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ चरं न्यमभुविं दति चरं स्त्वा दुमुदुं वरं ॥ सूर्यस्य पश्य श्रेमार्णयो न तं द्रयं तं चरं ध्वं येति चरे
वंति र्वमात्रात्मणो योचदितिह ॥ षष्ठं मंत्रं यत्सरमरण्ये च चारं सोजी गंतं सो यवसि मृषिमं जनयापरीतमरण्य उपेयार्यतस्य ह्यत्र
यः पुत्रा आनुः शुनः शुचः शुनः श्रेपः शुनो लांगूड इति तं होवाच नृपं हंतं गतं ददाम्यहं मे पापमेकं नात्मानं निष्क्रीणा इति सग्येष्टं
पुत्रं निरुह्य नृग्यार्चनं निमिति नोपवेम मितिक निष्ठं मातार्ताहमध्यमे संपादयां च क्रतुः शुनः श्रेपं तस्य हृशंतं दद्याम तमा
दायं मोरण्याद्राममेयार्यमपि तस्मै त्योवाच तत हं ताहमनेनात्मानं निष्क्रीणा इति सवर्णं राजानमुपससारा निनत्वा यजाद्

याप्रतीयायगर्भार्थदिद्रुदितितमिद्रवयाचाश्विनौनुस्तुर्वायत्वोरस्रस्यामइतिमोश्चिनौनुष्टार्वातउत्तरेणनृचेनतमश्विनाऊच
नुरुभंनुस्तुर्वायत्वोरस्रस्यामइतिसउत्तरेणनृचेनतस्यहस्मर्च्युच्युक्तायविपागोमुमुचेरुनीयपेक्ष्याकस्यो
दरेभवेत्युत्तमस्यामेवच्युक्तायविपागोमुमुचेऽगदपेक्ष्याकआम ॥ १६ ॥ तमृत्विजऊनुस्त्यमेवनोस्याहःमंस्थामधि
गच्छेत्पयंहंतेशुनःशेषोजःसंबंददनीतमेताभिश्चतगृभिरभिगुपाययधिद्वित्वंगृहेगृहइत्यर्थनंद्रोणकलगमभ्यवनिनायो
च्छिष्टंषम्योभिरेत्येतयचीयहास्मिन्नन्यारब्धपूर्वाभिश्चतगृभिःगस्वाहाकाराभिरिंशुह्यांचकारार्धनमचभृधमभ्यन्ननिनार्य
तंनोअमेनरुणस्यविद्वानित्येताम्यामर्धनमतऊर्ध्वमग्निमाहवनीयमुपस्थापयांचकारशुनश्चिच्छेपनिदिंतगहृद्यादित्ययह
शुनःशेषीविश्वामित्रस्यांकमायमादमहोवाचाजीगर्तःमायवमिर्ऋपेपुनर्मेपुत्रंदेहीतिनिहिोवाचविश्वामित्रोदेवाचाइमं
मदमरामतेतिगृहंदवरातोवैश्वामित्रआसंतस्येतेकापिडेयवाश्रवाःसहोवाचाजीगर्तःसायवमिस्त्वयैवेहियितुयावहाइति
महोवाचाजीगर्तःमायवसिरंगिरमोजम्मनास्याजीगर्तःश्रुतःकविः ॥ ऋषेपेतामहातंतोमर्षगाःपुनरेहिमामितिमहो
वाचशुनःशेषीऽदृष्टुस्तवानासहर्लनयश्छूद्रेष्वलप्सत ॥ गवांत्रीणिगतानित्वमवृणीधामदंगिरइतिसहोवाचाजीगर्तः
मायवनिसर्द्धमातातपतिपापंकर्ममयाकृतं ॥ तदहंनिहूवेतुर्व्यप्रतिपंतुशतागवामितिसहोवाचशुनःशेषीयःमकृत्वा
पंकंशुर्वोऽनुर्वादेनतलोपरं ॥ नापागाःशोद्रान्यायोदत्तंयेयत्ययाकृतमित्यसंधेयमितिहविश्वामित्रउपपपादसहोवाच

यतेते ॥ १९ ॥ अथातो देवयजनस्य वयां त्र्यस्तदाहुर्वद्राक्ष्णोराजन्यो वैश्यो दीक्षिष्यमाणः क्षत्रियै देवयजनं याचतिकं क्षत्रियो वाचेदिति दंक्षत्रयाचेदित्याहुः रादित्यो वैश्यं क्षत्रमादित्य एषां भूतानामधिपतिः स यदहर्दीक्षिष्यमाणो भवति तदहः पूराह एषोऽपंतमादित्यमुपतिष्ठेत्तदंश्रेष्ठं गयोति पां गयोति रुत्तमं ॥ देवमवितर्देवयजनं मेदिहि देवयज्याया इति देवयजनं याचति गयत्तत्र याचित उत्तरां मर्पत्यो तथा ददामीति ह यतदाह तस्य ह न काचन रिष्टिर्भवति देवेन स वित्रा प्रसूतस्योत्तरोत्तरि जीहृत्रियमभ्रुतेऽहं प्रजानां मर्श्यमाधिपत्यं एवमुपस्थार्य याचित्वा देवयजनमध्यवसायं दीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २० ॥ अथात इष्टापूर्तस्यापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य मपुरस्तादीक्षाया आहुतिं जुहुयाच्चतुर्गृहीतमाज्यमाहवनीयं इष्टापूर्तस्यापरिज्यान्यं पुनर्न इंद्रो मथवाददानु ॥ ब्रह्मपुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहैत्य धानूवं ध्यायं समिष्टयजुषामुपरिष्टात्पुनर्नो अग्निर्जातेयं दाददानु ॥ क्षत्रं पुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेति सेषेष्टापूर्तस्यापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य येदेते आहुती तस्मादेते होतव्ये ॥ २१ ॥ तदुहस्माह स्वाजात आराद्धि रजीत पुनर्धनं या एतद्यदेतेऽ आहुती इति यथाह कामयेत तर्धेते कुयोद्य इतो नु नाननं कुयोदितीमेत्येव जुहुयाद्ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्म माक्षत्राद्रोपायं तु ब्रह्मणे स्वाहेति तत्तदिती ३ ॥ ब्राह्मवा एव प्रपद्येते यो यज्ञं प्रपद्येते ब्रह्मण्ये सो यज्ञादुह्या एव पुनर्जायेते यो दीक्षते तं ब्रह्म प्रपद्यंश्च न परिजिनाति ब्रह्म माक्षत्राद्रोपायत्थित्याह यर्धेनं ब्राह्मक्ष

[illegible]

स्पर्तिरजायतयदभ्युत्थः ॥ स्वाज्यंवाएतद्वनस्पतीनांतेजएवासिस्तत्साम्राज्यं चवनस्पतीनांक्षेत्रेदधात्यथयत्साक्षाणेयश
 सोयाएपवनस्पतिरजायतयत्तद्वक्षःस्वाराज्यं चहवाएतद्विराज्यं चवनस्पतीनांयशएवासिस्तत्स्वाराज्यं वैराज्ये चवनस्पती
 नांक्षेत्रेदधात्येतान्यस्यपुरस्तादुपप्लुप्तानि भवत्यथसोमंराजानंक्रोणंति तेराज्ञएवावृतोपवसर्थात्प्रतिवेशश्चरत्यथापवसथ्य
 महरेतान्यध्ययुः पुरस्तादुपकल्पयेत्ताधिपवणं चमार्धिपवणं फलकैर्द्रोणकलशं दशापवित्रमद्रीन्पूतभृतं चाधवनीयं चस्था
 लीमुदं चनं चमसं चनद्यदेतद्राजानंमातरभिपुण्यं तितदेनानिद्वेधाविगृहीयादभ्यन्यानि सुनुयान्माध्यंदिनायान्यानिपरि
 शिष्यात् ॥ ३२ ॥ तद्यत्रैतांश्चमसानुन्नयेयुस्तदेतंयजमानचमसमुन्नयेत्तस्मिन्देदर्भतरुणकेप्रास्तेस्यातांतयोर्वपद्रुकृते
 तःपरिधिपूर्वमास्येदधिकारिणोअकारिणमित्येतयर्चासस्वाहाकारयानुवपद्रुकृतैपरमादधिकाः शयसापंचकृहीरितितद्य
 त्रैतांश्चमसानाहरेयुस्तदेतंयजमानचमसमाहरेत्तान्यत्रोदृहीगुस्तेनमुपोद्गृहीयात्तद्यदेकांहोतोपहुयेतंयदाचमसंभक्षये
 दधेनमेतयाभक्षयेद्यद्वशिष्टंरसिनःगुतस्ययदिद्रोअपिचच्छचीभिः ॥ इदंतदस्यमनसाशिधेनतोमंराजानमिहभक्षया
 मीतिंगियोहवाअस्माएपयानस्पत्यः गियेनमनसाभक्षितोभर्चरयुमंहास्यराष्ट्रमव्यध्यंभयतिथिपयमेतंभक्षंभक्षयतिक्षत्रि

योयजमानः शंनपृथिहृदेपीतः प्रण आयुर्जीयं सोमतारीरित्यात्मनः प्रत्यभिर्मर्त्री ईश्वरो ह्या एषो प्रत्यभिर्मर्त्री ईश्वरो ह्या एषो प्रत्यभिर्मर्त्री ईश्वरो ह्या एषो प्रत्यभिर्मर्त्री
 युः प्रत्ययहृत्तोरनर्हन्मा भक्षयतीति तद्यदेतनात्मानमभिमृत्तत्वायुरेव तत्प्रतिरत आप्यायस्व ममेतु तं तं ते पयांसि ममुयं तु या
 ज्ञा इति च मम माप्यायत्यभिरूपाभ्यां यद्यज्ञोभिरूपं तत्समृद्धम् ॥ ३३ ॥ तद्यत्र तांश्च मसान् सदा देयुस्तदेतं यजमानच
 ममं मादयेत्तान्यत्र प्रकंपयेत् युस्तदेतं नमनु प्रकंपयेत् दधनमाहृतं भक्षयेत्तरागं नपीतस्य देव सोमते मतिविद ऊर्मः पितृभिर्भक्षित
 स्य भक्षयामीति प्रातः मयनेनारागं सोमो भक्ष ऊर्ध्वरिति माध्यंदिनं काव्यं रितितृतीयमग्र्यं ऊर्ध्वं पितरः प्रातः मयनेन ऊर्ध्वं माध्यं
 दिनेनैकाव्यान्तृतीयमयनेन तदतिपदेन वा मृतान्त्सयनभाजः करोति सर्वो हवसो मृत इति हस्माह प्रियव्रतः सोमापोयः कश्चन
 वनभागिल्यमृताहवा अस्यापितरः मयनभाजो भवैत्युग्रं हास्य राष्ट्रमव्यथ्यं भवति यएवमेतं भक्षं भक्षयति तक्षत्रियो यजमानः
 ममान आत्मनः प्रत्यभिर्मर्त्री ममान माप्यायनं च मस्य प्रातः मयनेनैवावृता प्रातः मयने चरेत्युर्माध्यंदिनस्य माध्यंदिनेन तृती
 यमयनस्य नृतीयमयनेन तं मयमेतं भक्षं प्राचा च गमो मागं त्रयो यि श्वं तराय मापमानाय तस्मिन् होवाच प्रोक्तं सहस्रमुह्वान्नाह्मणानु
 ब्यं दग्धीः मयया एषां उमं यज इत्येतमुह्वं यप्रोवाच नुरः कावये यो जनमेजया य पारिक्षिताय तमुह्वं यप्रोचतुः पर्यंत नारदा सोमका
 यगाहं द्रव्याये गहं द्याय मात्रयार्थं च श्रयं दवावृधार्थं भीमाय वदभार्यं नम्रजिने गांधाराय तमुह्वं यप्रोवाचाग्निः स न श्रुताया
 निदं ज्ञानकयेण तमुह्वं यप्रोवाच यमिष्ठः सुदामे पजय नायते हतं स च एव महजागमुरेतं भक्षं भक्षयित्वा मर्वे हव महा

णमः ॥ हरिः ॐ ॥ अथातः स्तुतमखयोरैवं काहिकं प्रातः सवनं मे काहिकं तृतीय सवनं मे ते वैशांतै ह्युसे प्रातः
 धिते गपने यदकाहिकं नात्यहुर्यं प्रतिष्ठित्या अमच्युत्या उक्तो माध्यं दिनः पयमानो य उभयसान्नो बृहत्पृष्ठस्यो भेहिसामनी
 क्रियेते आत्वारथं यो तय इदं वमो मुतमं पइति रायं तरी प्रतिपद्रा थं तरी नु चरः पवमानो कथं वा ए सद्यन्मरुत्वती यं पवमाने
 पाअत्ररथं तं पुं यं ति बृहत्पृष्ठं मयी वपतायं तदिदं रथं तं स्तुतमाभ्यां प्रतिपदनु चराभ्यामनु शंसत्यथो ब्रह्म वरथं तरं क्षत्रं बृह
 द्ब्रह्म वरं, यं ह्यत्रात्पूवं प्रह्मपुरस्त्वां न्म उग्रं राष्ट्रं मव्यथ्य मसादित्यथान्नं वरं यं तरं मद्रमं वा स्मि तत्पुरस्तात्कल्पयत्यथेयं वपृथिवी र
 धं तरं मि रं तदुपमतिष्ठा प्रतिष्ठा मे वा स्मि तत्पुरस्तात्कल्पयति समानं द्रनिहयो विभर्कः सो ह्यमुद्रान्नाक्षणस्पत्य उभयसा
 न्नारूपमु भेहिनामनी क्रियेते गमान्यो धाय्या अविभर्कः स्ता अह्नां मे काहिको मरुत्वती यः प्रगाथः ॥ १ ॥ जनिष्ठा उग्रः सहसे
 नुरायेति मूर्धमुग्रयत्सहस्वत्तत्क्षत्रस्य रूपं मंद्रओ जिष्ठ इत्योजस्वत्तत्क्षत्रस्य रूपं च हुलाभिमान इत्यभिवदभिभूत्य रूपं तदेका
 दचपं भवत्येका दद्याधरा वं त्रिष्टुं प्लष्टुं भो यं राजन्यं ओजो वा इन्द्रियं यं त्रिष्टुं योजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यं स्तदेनमो जसाक्षत्रेण वी
 र्येण मम र्पयति तद्गारि वीतं भवेत्येतद्द्विमरुत्वती यं नमृच्छं यद्गारि वीतं तस्योक्तं ब्राह्मणं ल्यामिद्धि ह्वयामह इति चृहत्पृष्ठं भवति क्ष
 त्रं वै चृहत्तत्त्रेण यत्सत्त्वं मम र्पयत्यथो धात्रं च यद्द्विदात्मा यजमानस्य निष्कं च ल्यं तद्यद्बृहत्पृष्ठं भवति क्षत्रं वै चृहत्क्षत्रेणैवं नंतत्तमम
 र्पयेत्तत्तत्त्रेणैवं च ल्यं वै चृहत्क्षत्रेणैवं नंतत्तमम र्पयेत्तत्तत्त्रेणैवं च ल्यं वै चृहत्क्षत्रेणैवं नंतत्तमम र्पयेत्तत्तत्त्रेणैवं च ल्यं वै चृहत्क्षत्रेणैवं नंतत्तमम

अ. पं.

अ. १

॥ १०४ ॥

